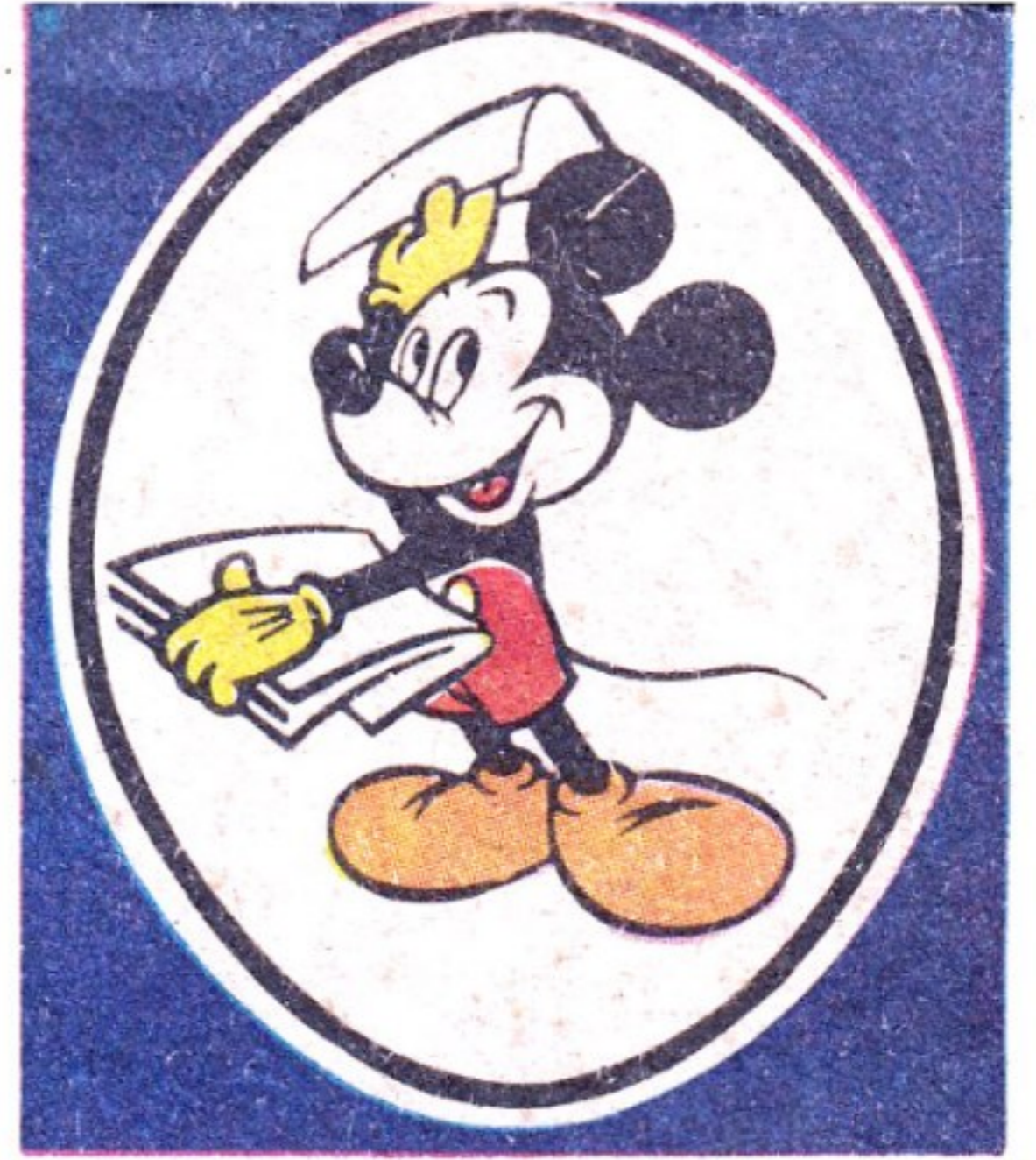

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

БРОЈ 98

Микијев ЗАБАВНИК

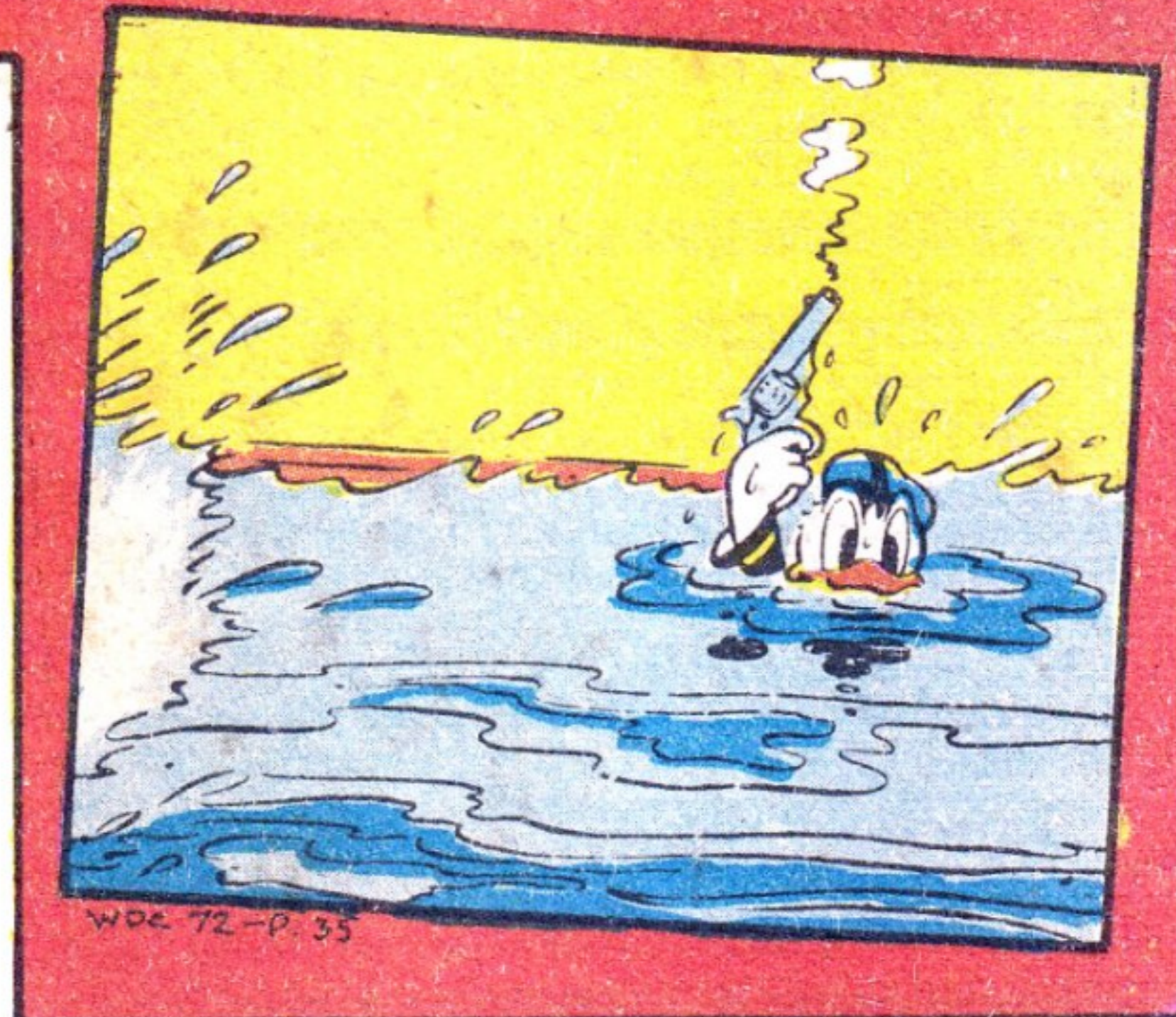
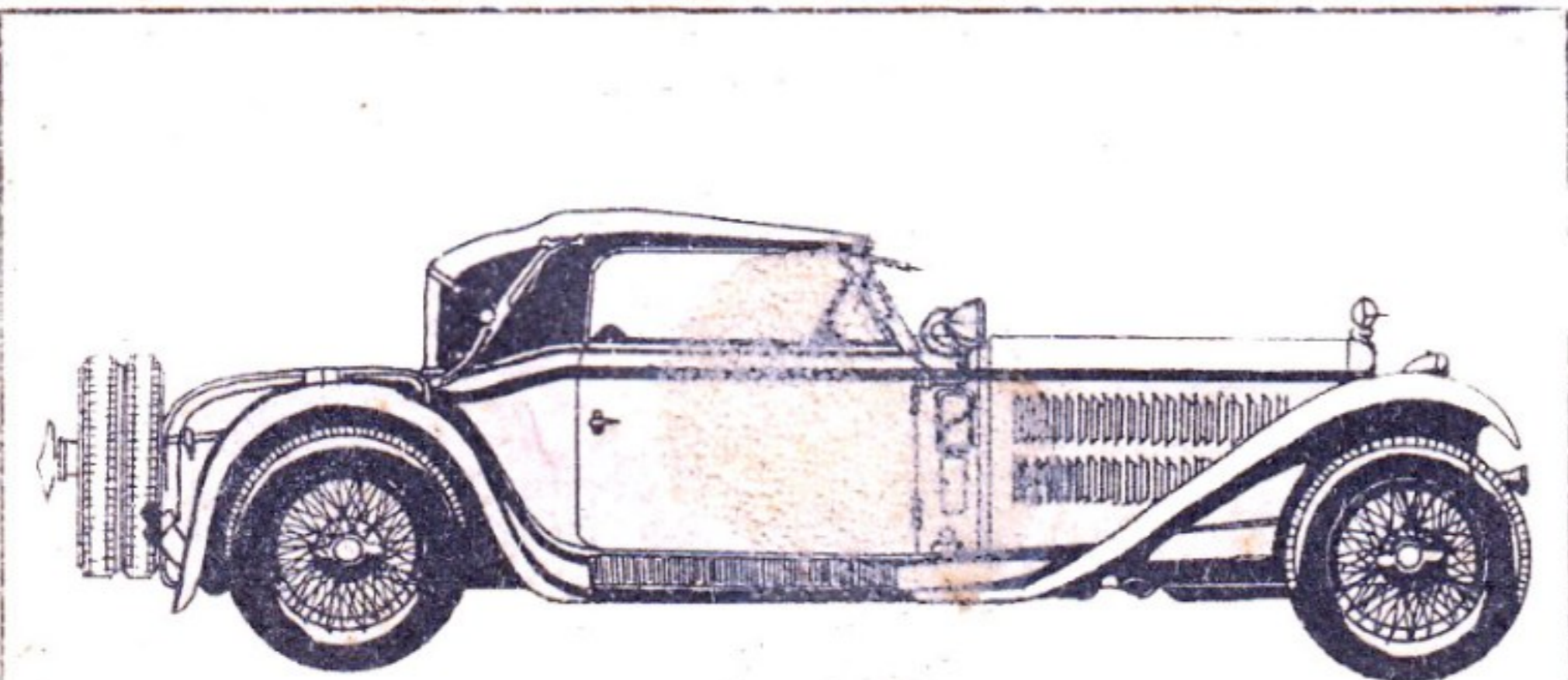
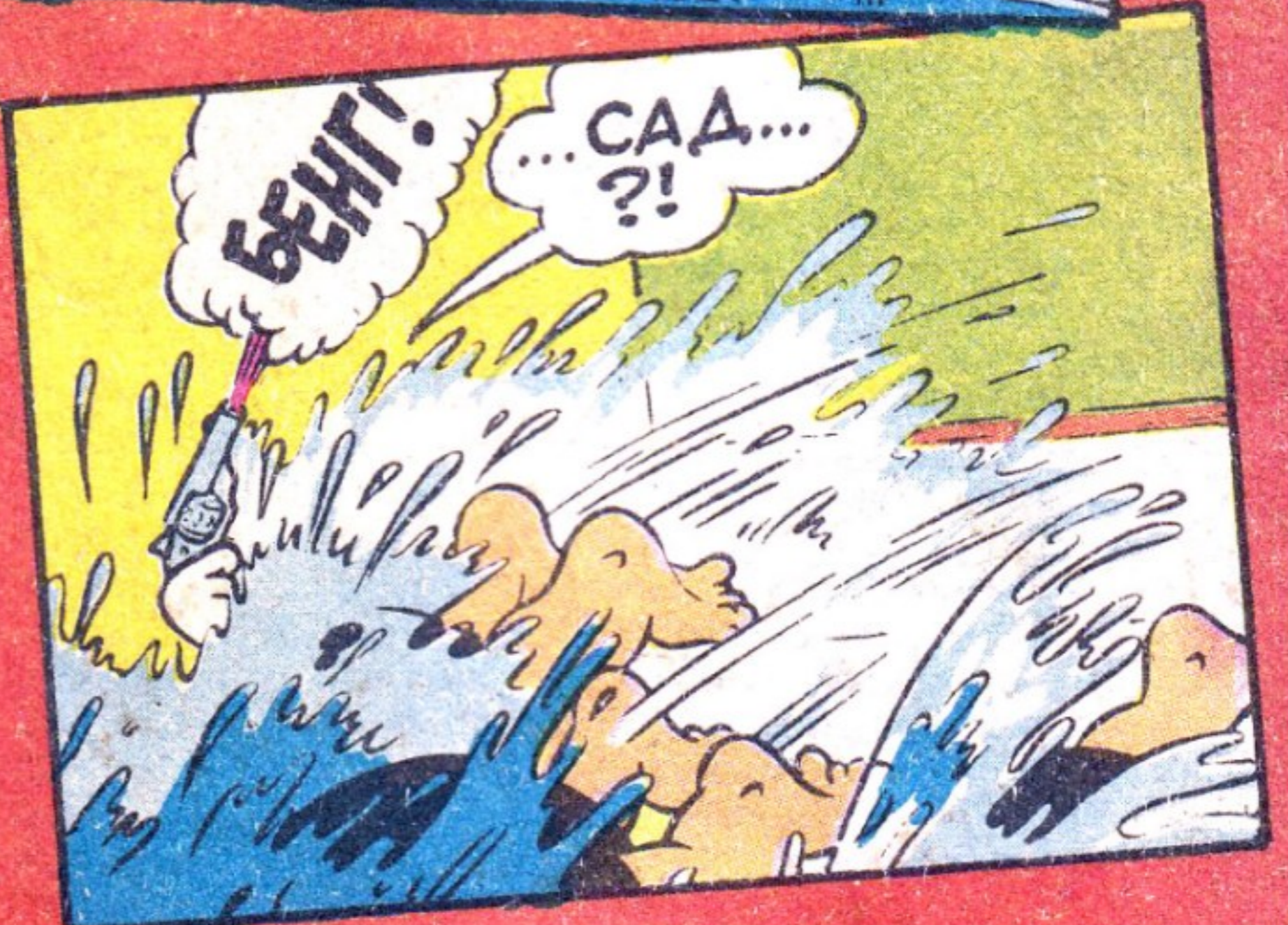
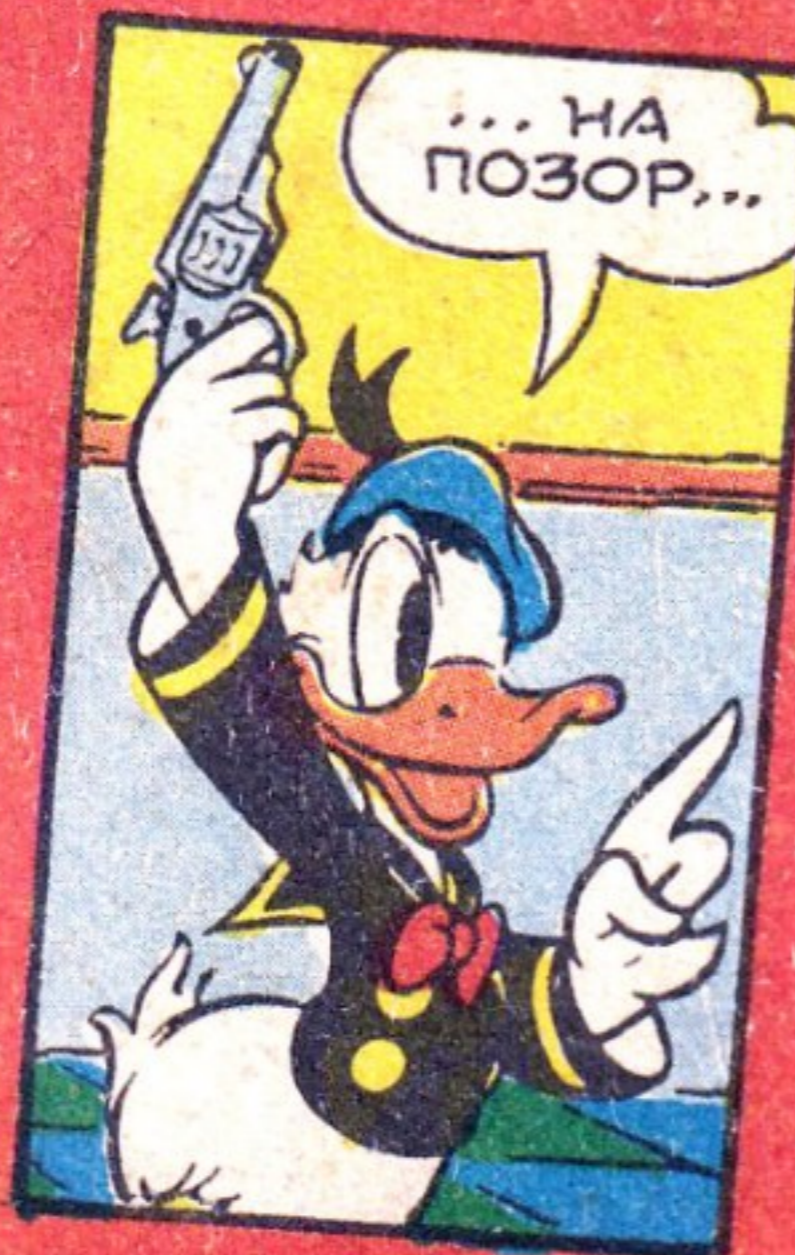
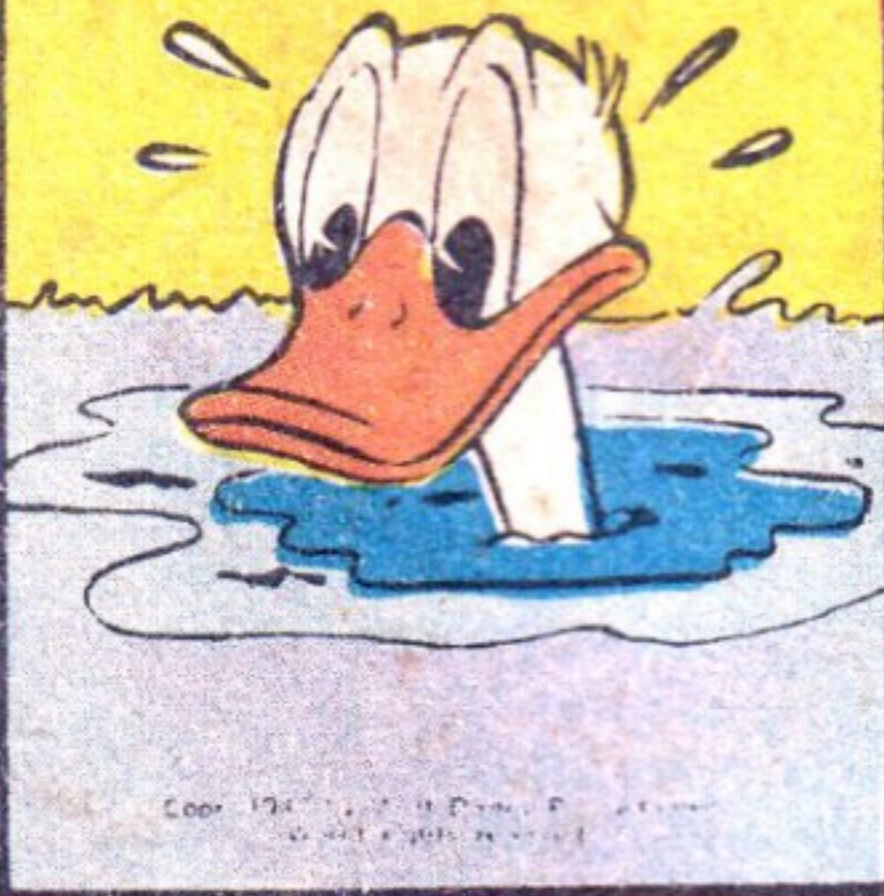
23.VIII 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 5 ДИН.

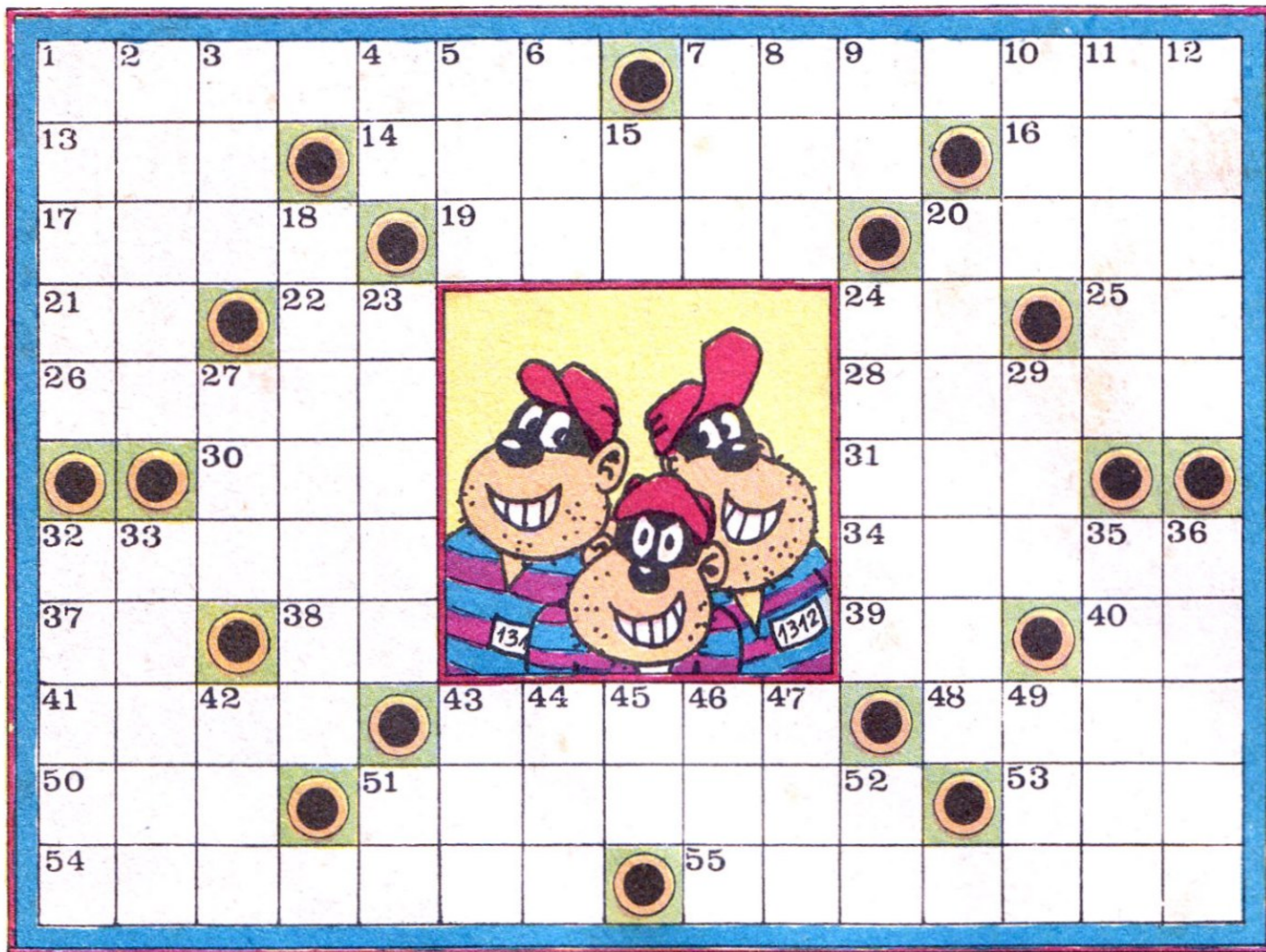
ПОЈА
ПОТОК:

WALT DISNEY

ПЛИМА

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО: 1) разбојници из „Микијевог забавника“ (види слику!), 7) град на Косову, 13) и један и други, 14) тренер наше кошаркашке презентације, 16) било ко, 17) плашљива шумска животиња, 19) лице које туристима показује знаменитости, 20) црево за усисавање воде, 21) овде, 22) знак за телур, 24) ознака на аутомобилима из Славонске Пожеге, 25) коњ, 26) страна света, 28) најлепша птица из породице кока (множ.), 30) тип француског аутомобила, 31) река у Босни, притока Саве, 32) бедем, 34) биљка од које се праве метле и рибаће четке, 37) јединица електричног отпора, 38) аутомобилска ознака за Сарајево, 39) скраћеница за „то јест“, 40) неодевен, 41) новост, 43) битка, 48) бог рата у грчкој митологији, 50) грубо сељачко сукно, 51) стиснута шака, 53) припадник једног огранка старих Словена, 54) држава у Индокини, 55) почастити.

УСПРАВНО: 1) убадати, 2) пешкир, 3) индустријска биљка, 4) лична заменица, 5) позив, 6) име писца Андрића, 7) човеку верна домаћа животиња

(множ.), 8) део реченице, 9) међународна ознака за Израел, 10) главни град Италије, 11) филмско платно, 12) рожнати делови прстију, 15) предлог, 18) стручњак у атомистици, 20) држава на Пиринејском полуострву, 23) тим, 24) скијашка дисциплина, 27) део теразија, 29) скраћеница за Уједињена Арапска Република, 32) београдски телевизијски писац (Новак), 33) праживотиња прости грађе; стално мења облик тела, 35) тајни полицајац, 36) делови скелета, 42) усамљен, 43) амблем, 44) инсект сличан пчели, 45) скраћеница за „рачун“, 46) камџија, 47) мушко име (Александар), 49) италијанска радио-телевизија, 51) река у Италији, 52) врхунски спортист.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА:

ВОДОРАВНО: 1) Хроми Даба, 9) вика, 10) ауто, 11) амо, 12) крт, р, 13) ла, 14) ара, 15) ат, а, 16) Грк, 17) дна, 18) сат, 19) ива, 20) морски пас, 26) сто, в, 28) аков, 29) зид, 30) тројка, 32) суд, 33) тла, 34) бок, 35) ној, 36) ИК, 37) гро, 38) сок, 39) виза, 40) Вашингтон, 41) бакар.

Издаје НИП „Политика“, као посебно издање „Политикиног забавника“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.

Претплата за нашу земљу: годишња 220,00 дин, полугодишња 110,00 дин, тромесечна 55,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 440,00 дин, полугодишња 220,00 дин, тромесечна 110,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути ДМ 63.—, Долар 25.—, Фф. 116.—, Шфр. 65.—, Шкр. 107.—, Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292.32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

ОДУВЕК САМ ЖЕЛЕО ДА
СВОЈИМ РУКАМА
НАПРАВИМ АВИОН
КОЈИ БИ ЛЕ-
ТЕО... АЛ' НЕШ-
ТО МИ НЕ
ПОЛАЗИ ЗА
РУКОМ

МОЖДА... АКО БИХ ТИ ЈА
ПОМОГ' О, ШИЛБО...
МИСЛИМ, МОГ' О
БИХ ДА ТИ
ЧИТАМ
УПУТСТВА...

ЈОК! НЕКЕ ТАЈ ПО-
ЛЕТЕТИ! НИЈЕ ТРЕ-
БАЛО НИ ДА ПОЧИ-
ЊЕМ... КАД САМ ПЛУП!

ПУСТИ САД...
СУТРА БЕШ
СИГУРНО
ИМАТИ ВИ-
ШЕ СРЕБЕ!

W.D.C. #423 - P. 13

ТЕ НОБИ, ДОК ЈЕ ШИЛБА СПАВАО...

МОЖДА БУ ЈА МОГИ БАР
НЕШТО ДА ИЗМАЈСТОРИШЕМ
... ДА ШИЛБА СУТРА НЕ БУ-
ДЕ ТОЛИКО МАЛОДУШАН!

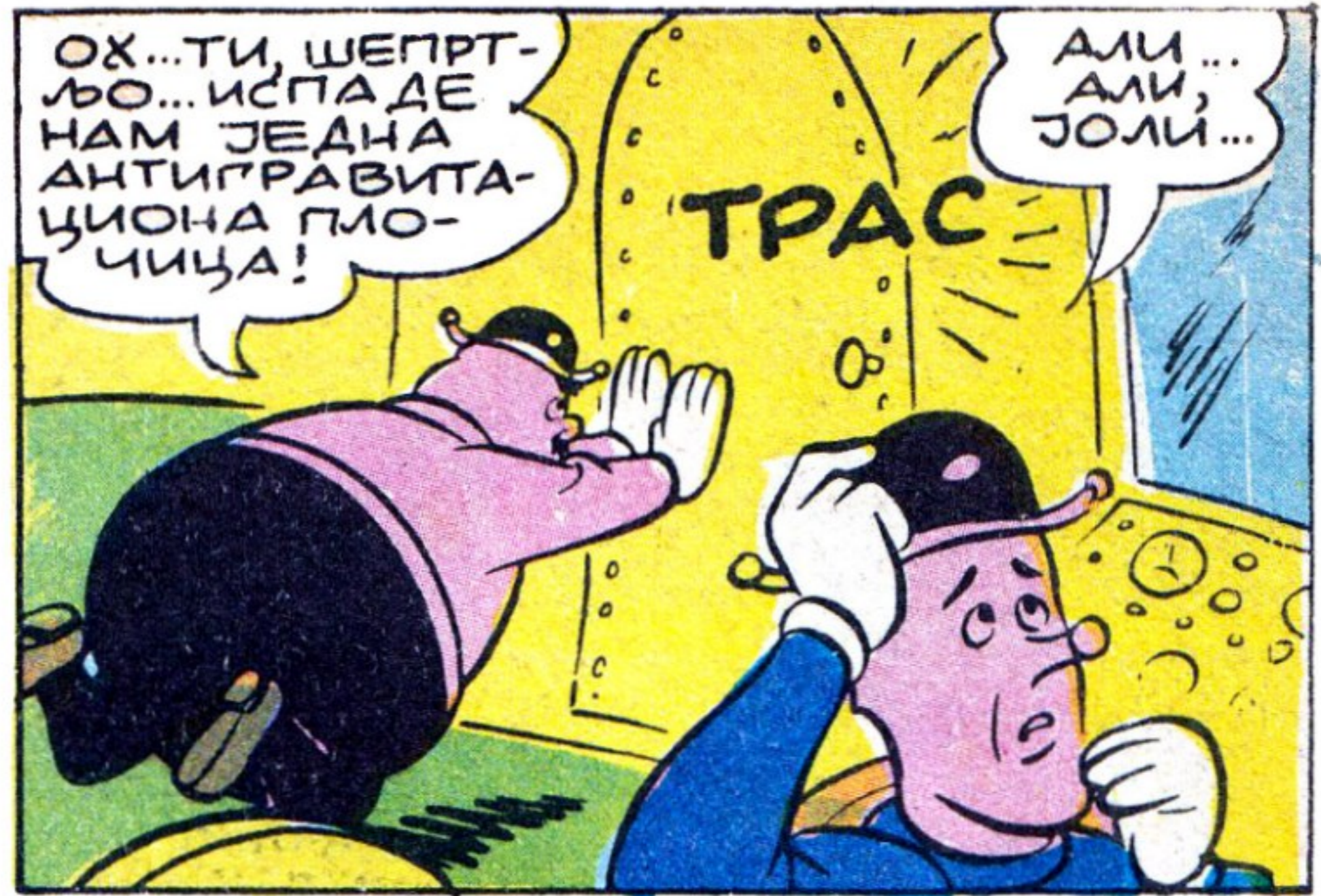
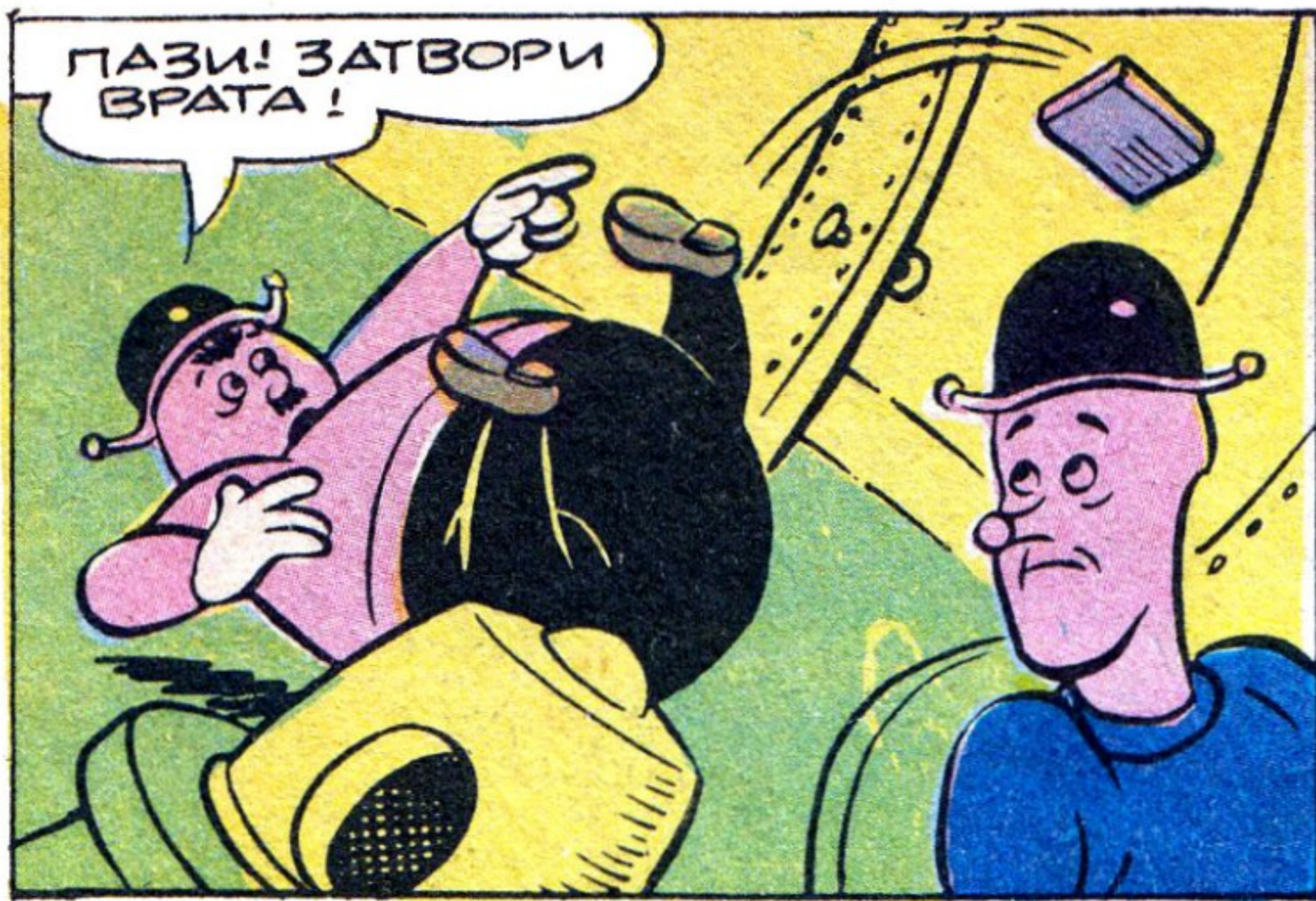
ХММ... ГА НИЈЕ НИ ДОШЕ... БАР МО-
ТОР РАДИ... ИЛИ БАР ЛУПА К' О
ЧЕПРТАЈКА... АЛ' НИ ТО ГА НЕКЕ
ОДИТИ СА ЗЕМЉЕ!

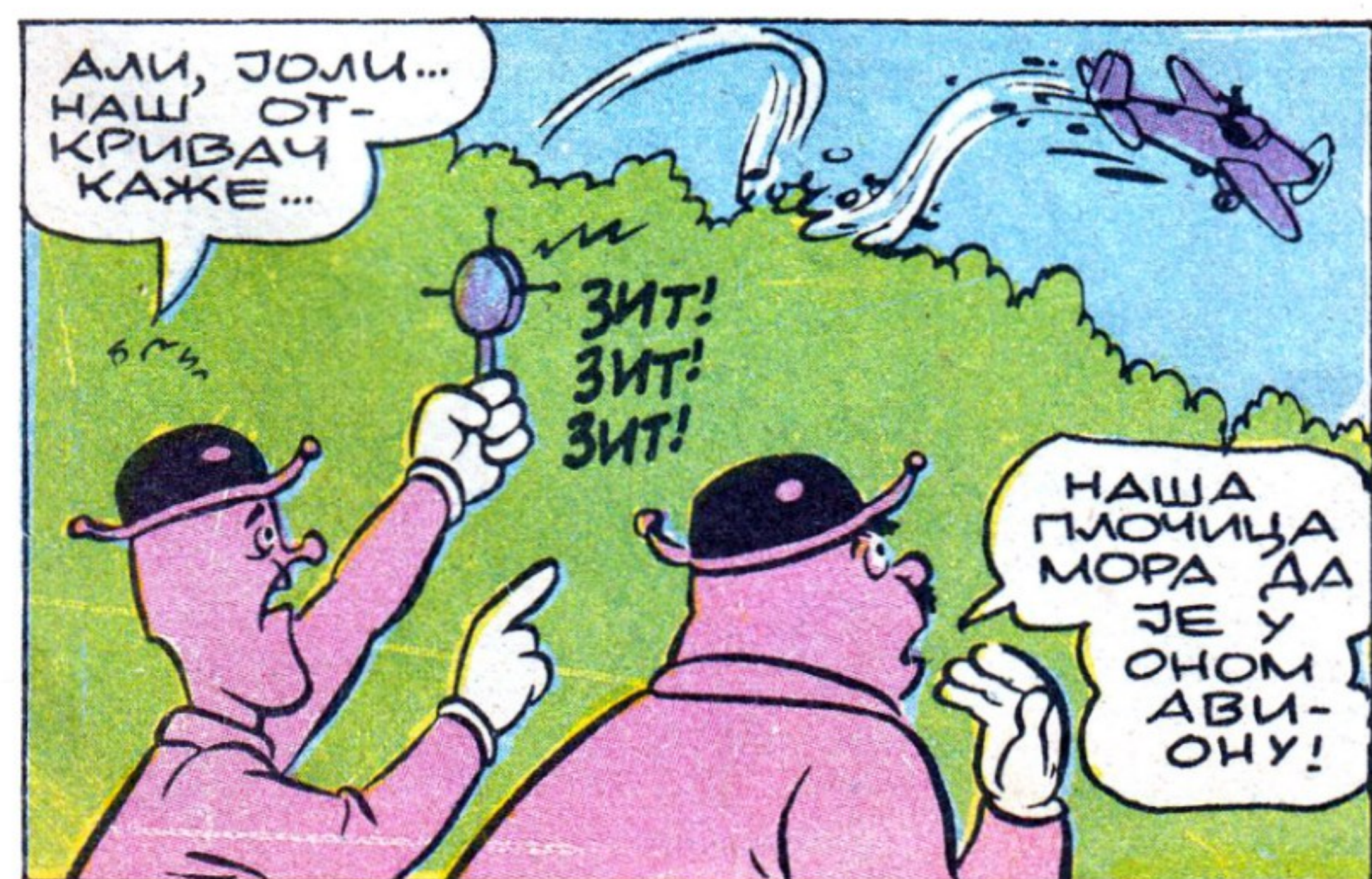

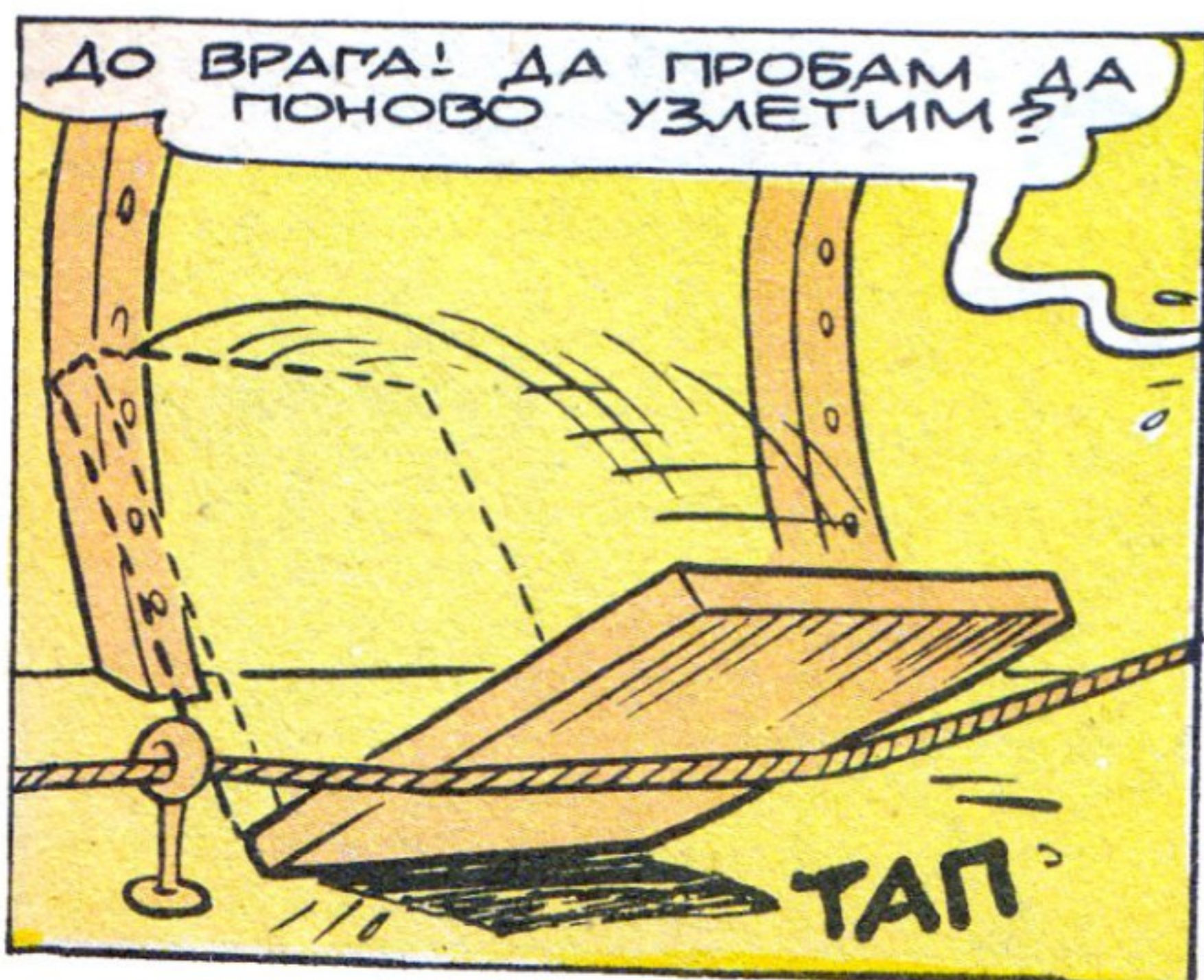
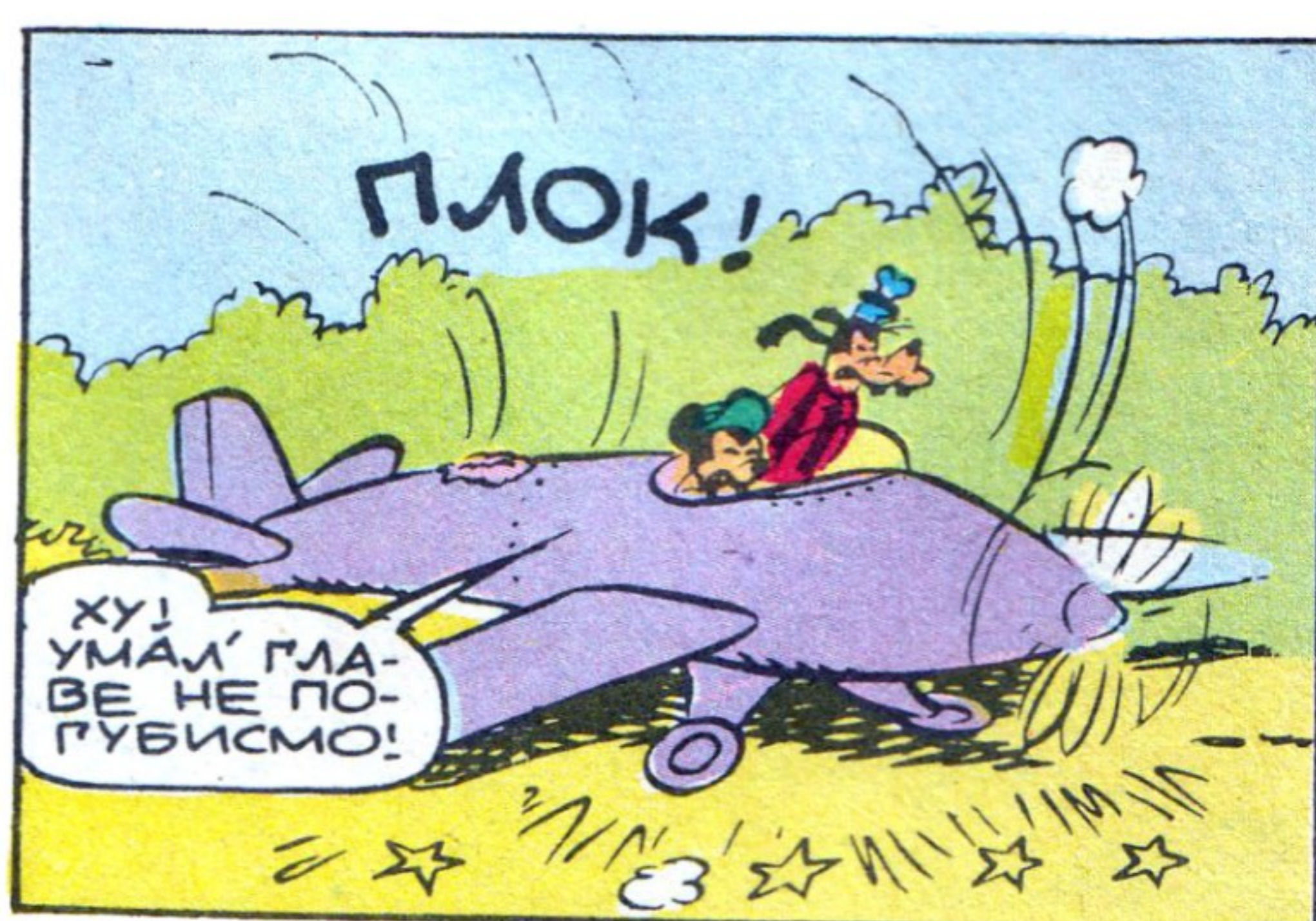
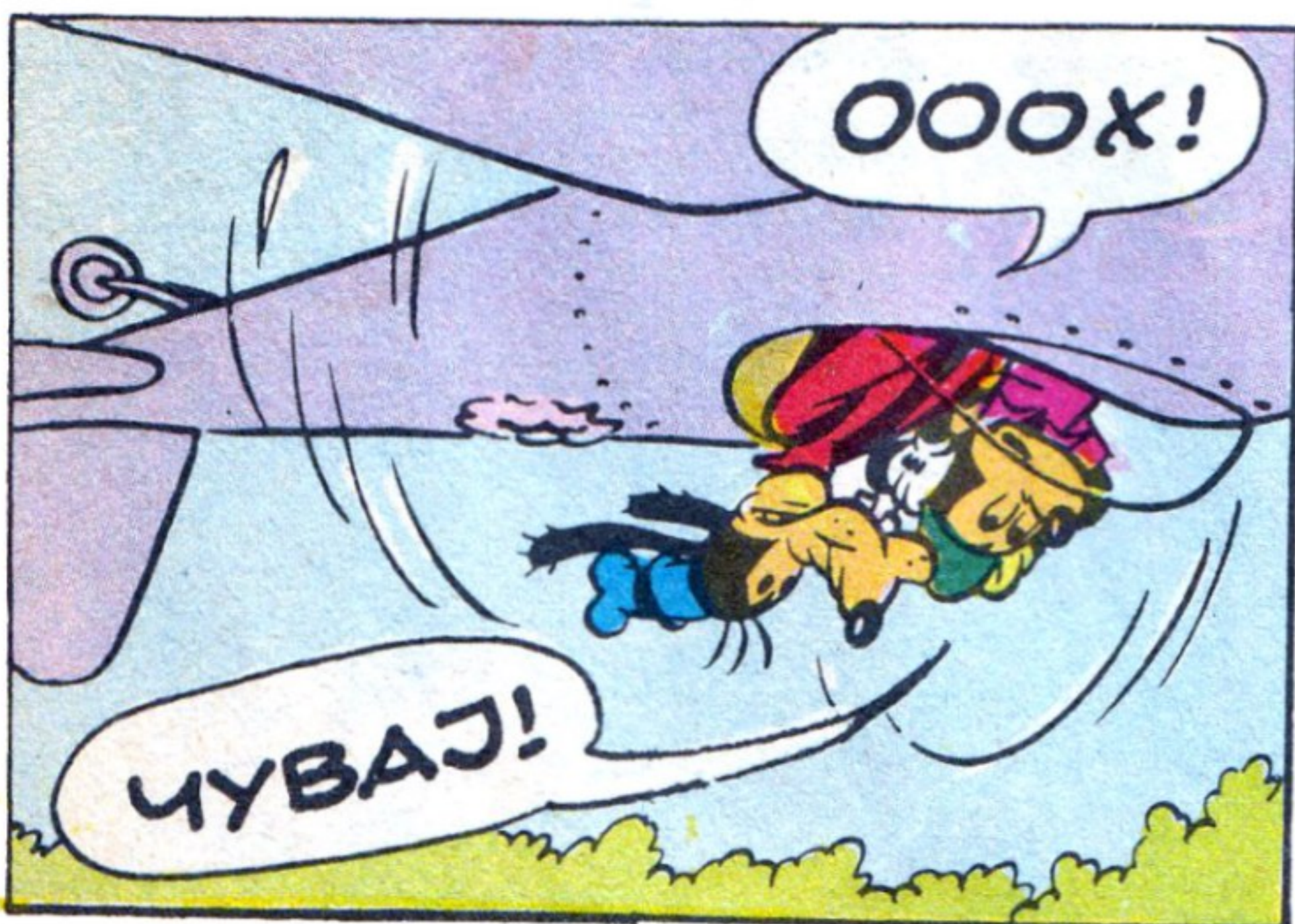
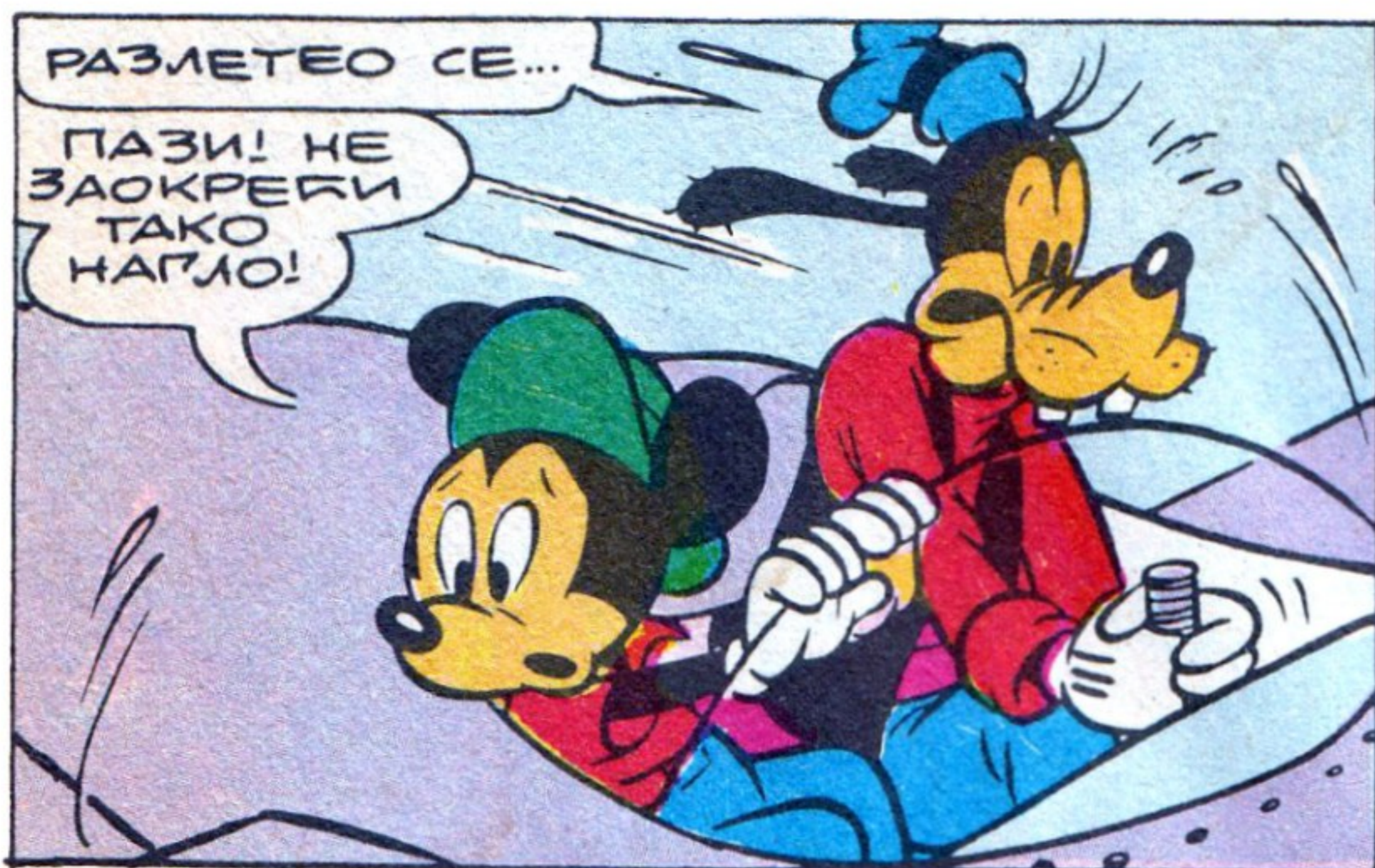
ЗА ТО ВРЕМЕ ЈОШ НЕКО ИМА НЕВОЉА.

ПАЗИ, ЈОЛИ!

ЗГАНЛИ!
НЕ СКРЕКИ
ТАКО НАГЛО!

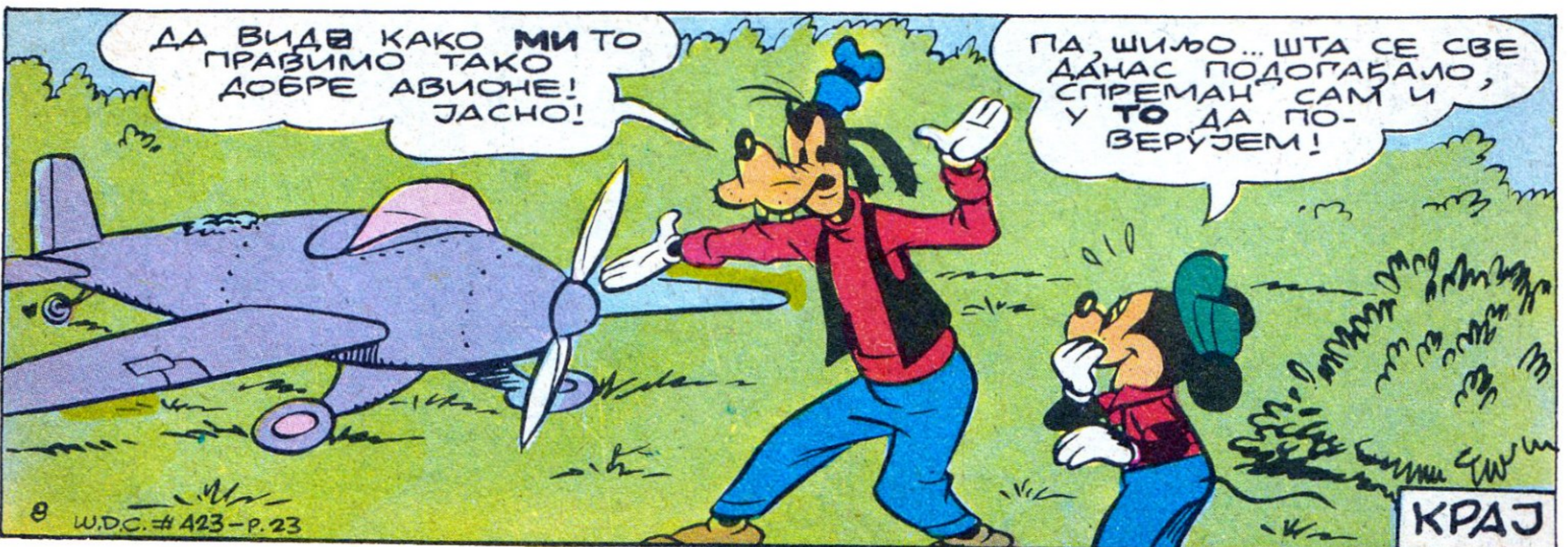

4 W.D.C. #423 - P.18

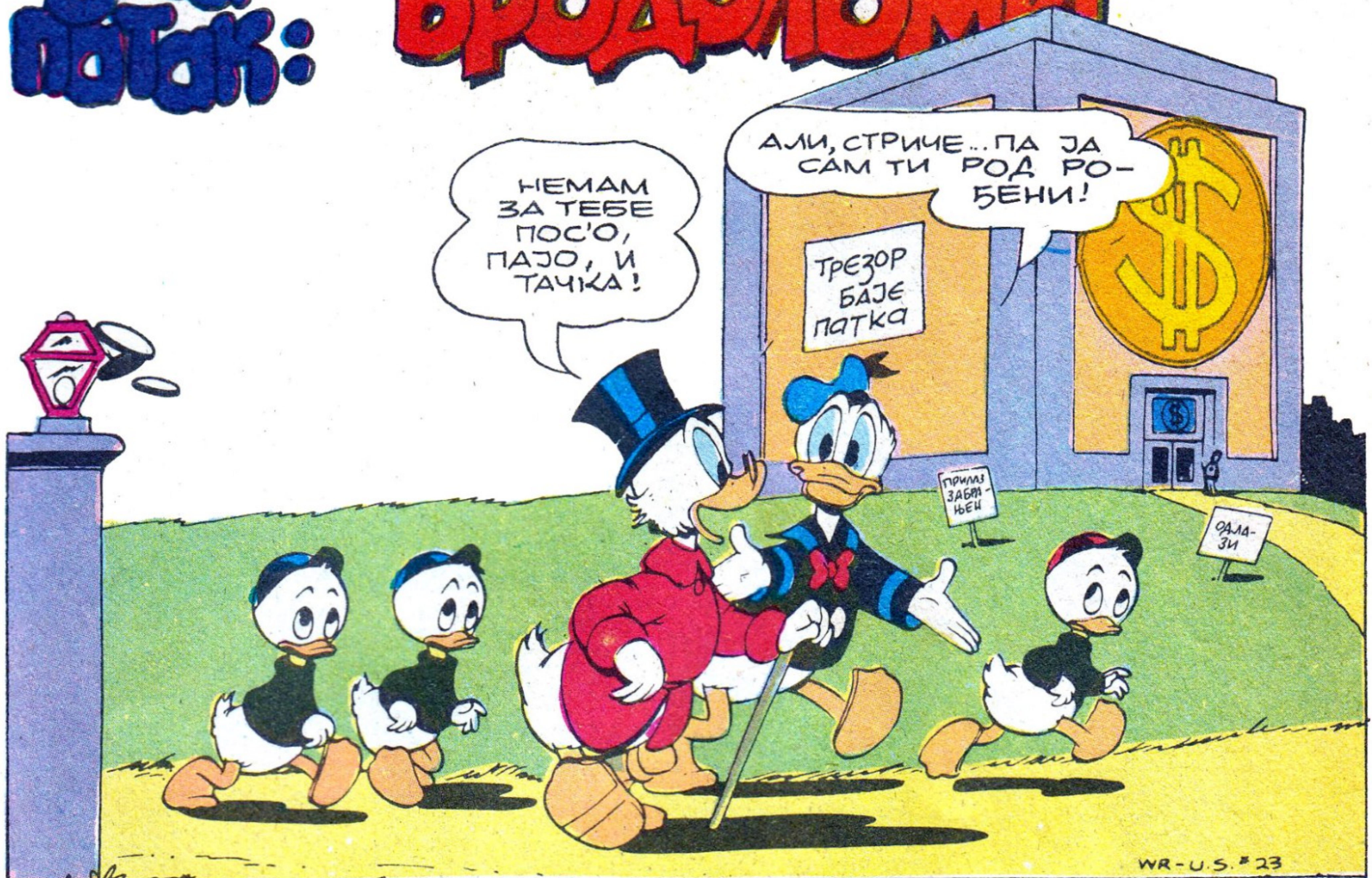

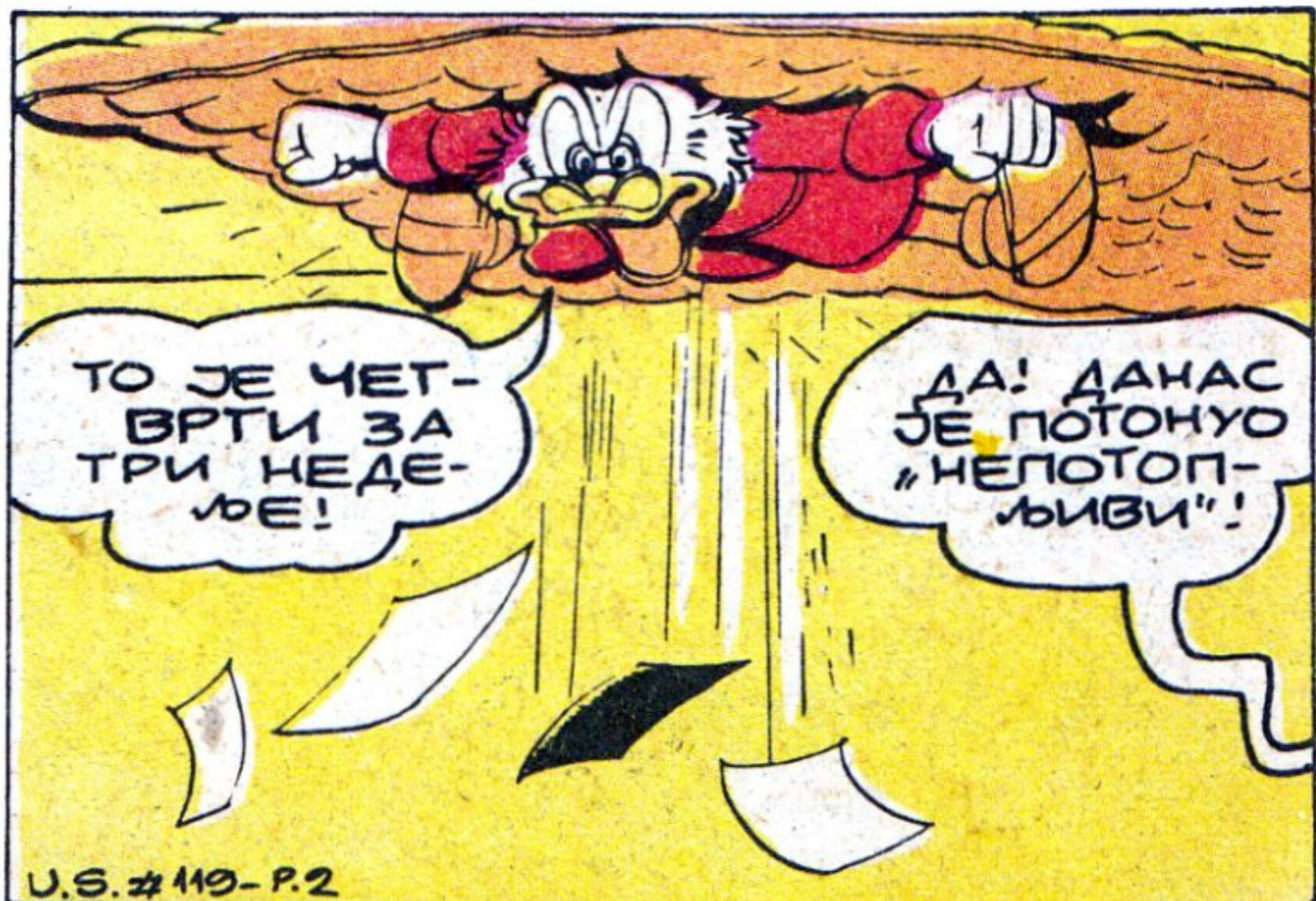
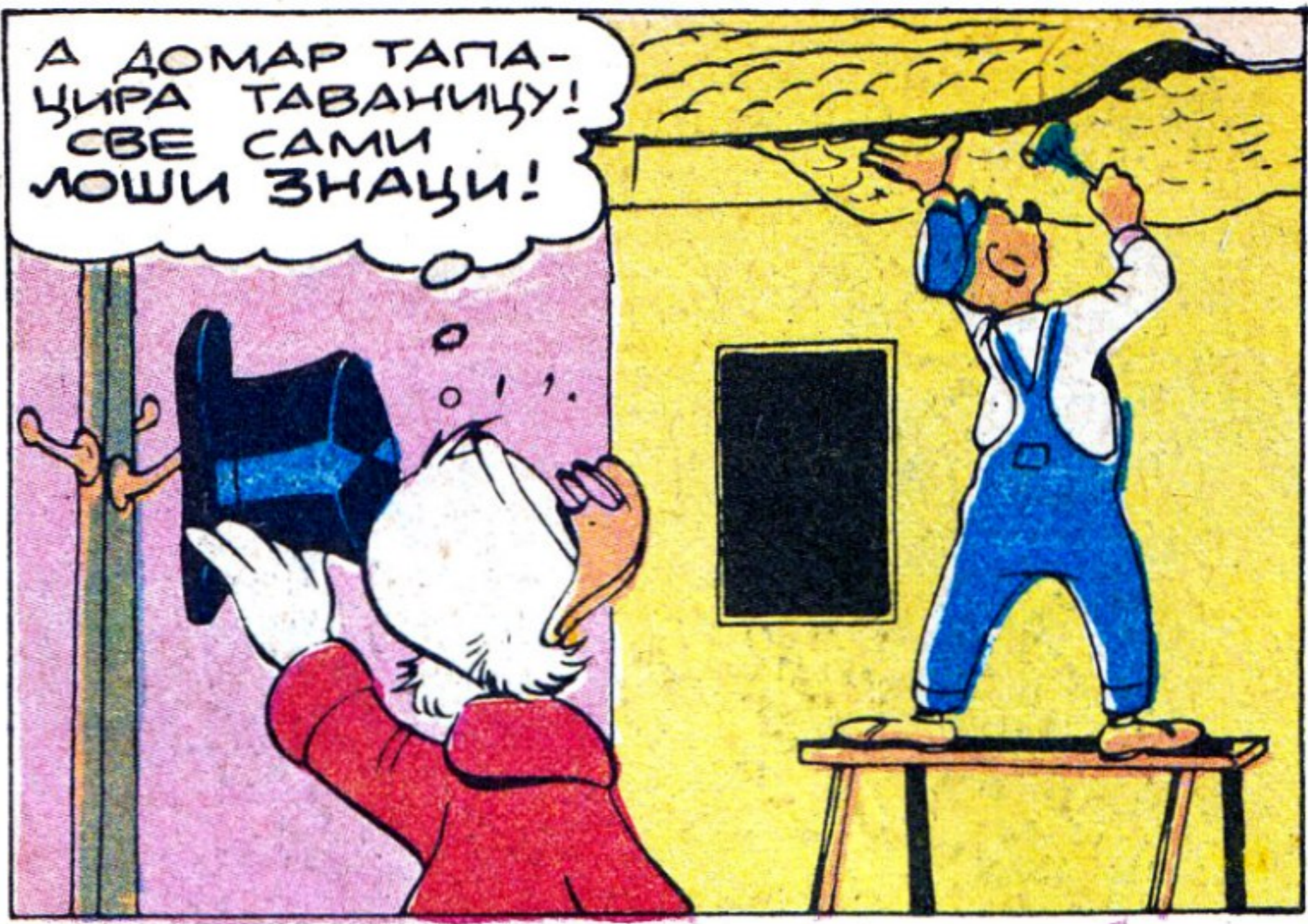
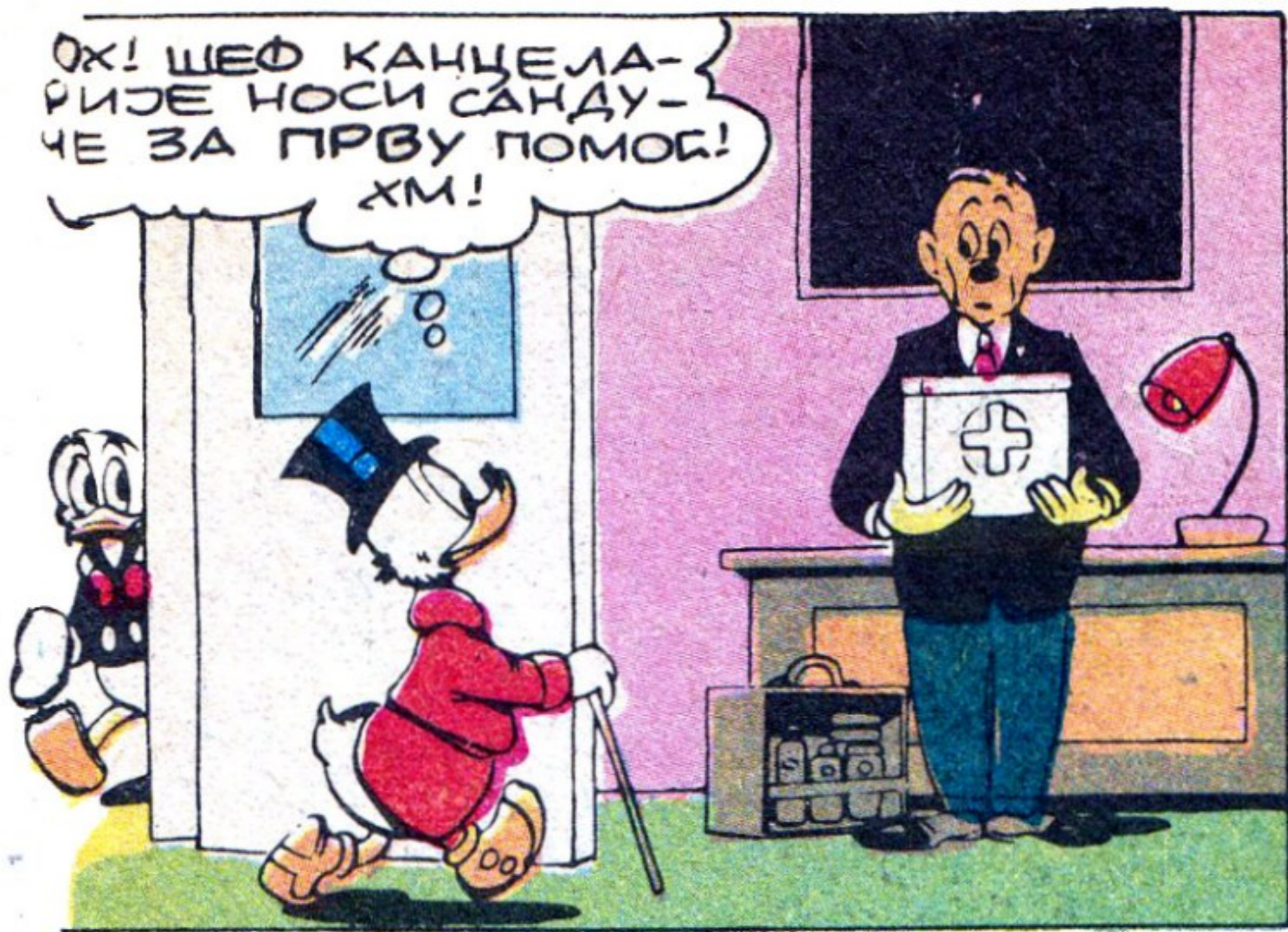

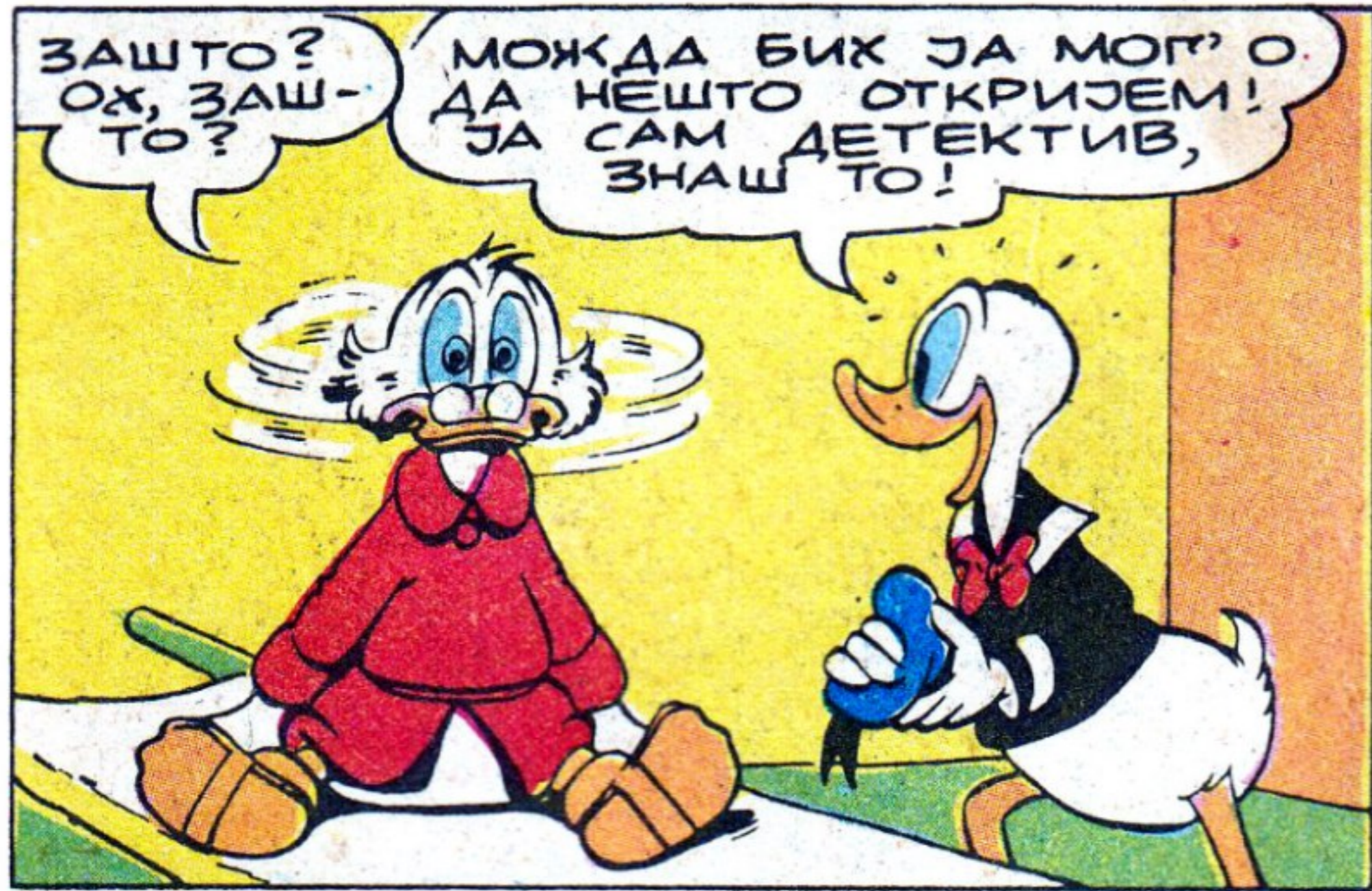

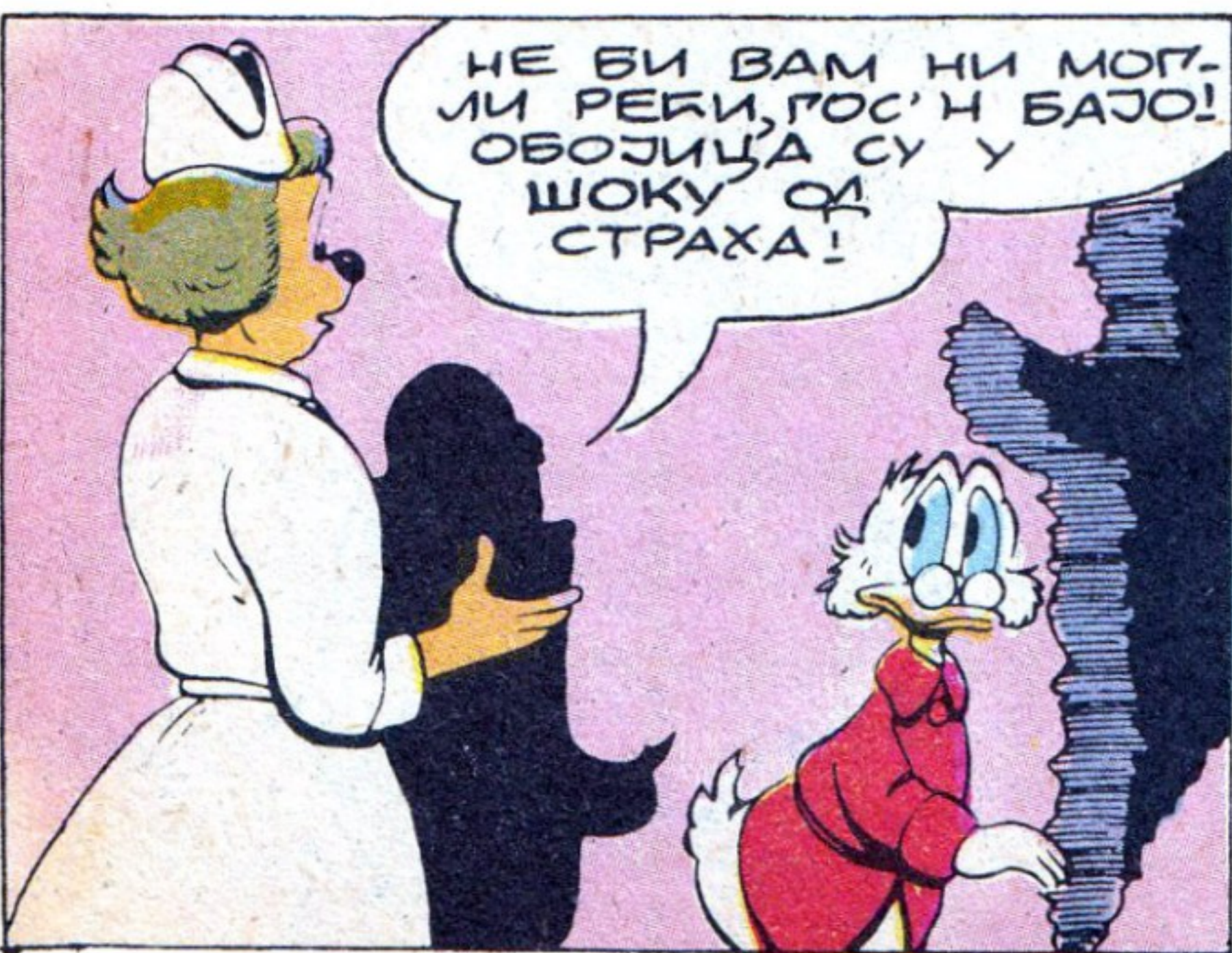
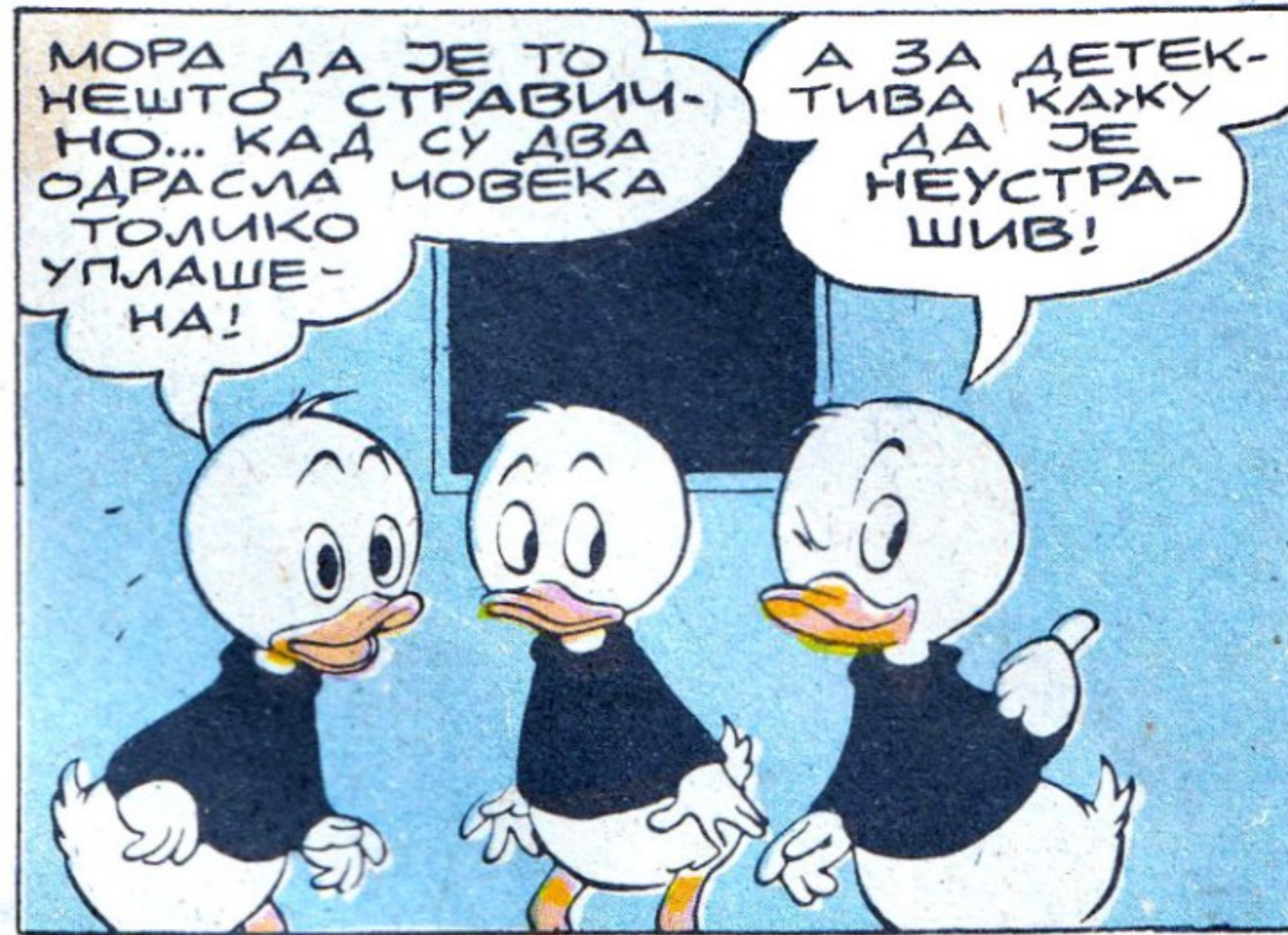

ЗАГОНЕТНИ БРОДОЛОМИ

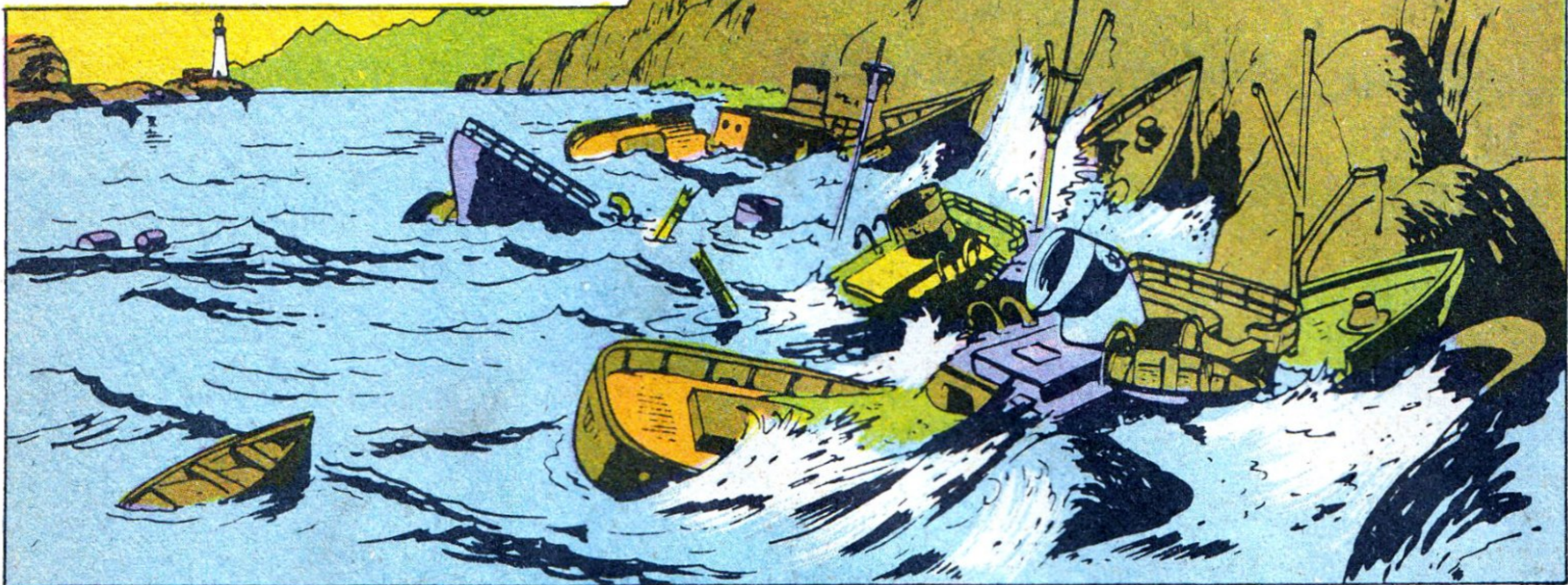

ТАЈ СВЕТИОНИК
ТРЕБА ДА ИМ
ОСИГУРА ПРОЛАЗ
КРОЗ МОРЕУЗ!

НЕ БИ СЕ РЕКЛО
ДА ЈЕ ТВОЈИМ
БРОДОВИМА ПО-
МОГ'О!

ТАЧНО! ЕНО СВЕ
ЧЕТ'РИ ОЛУПИНЕ...
СВЕ НА ИСТОМ
МЕСТУ!

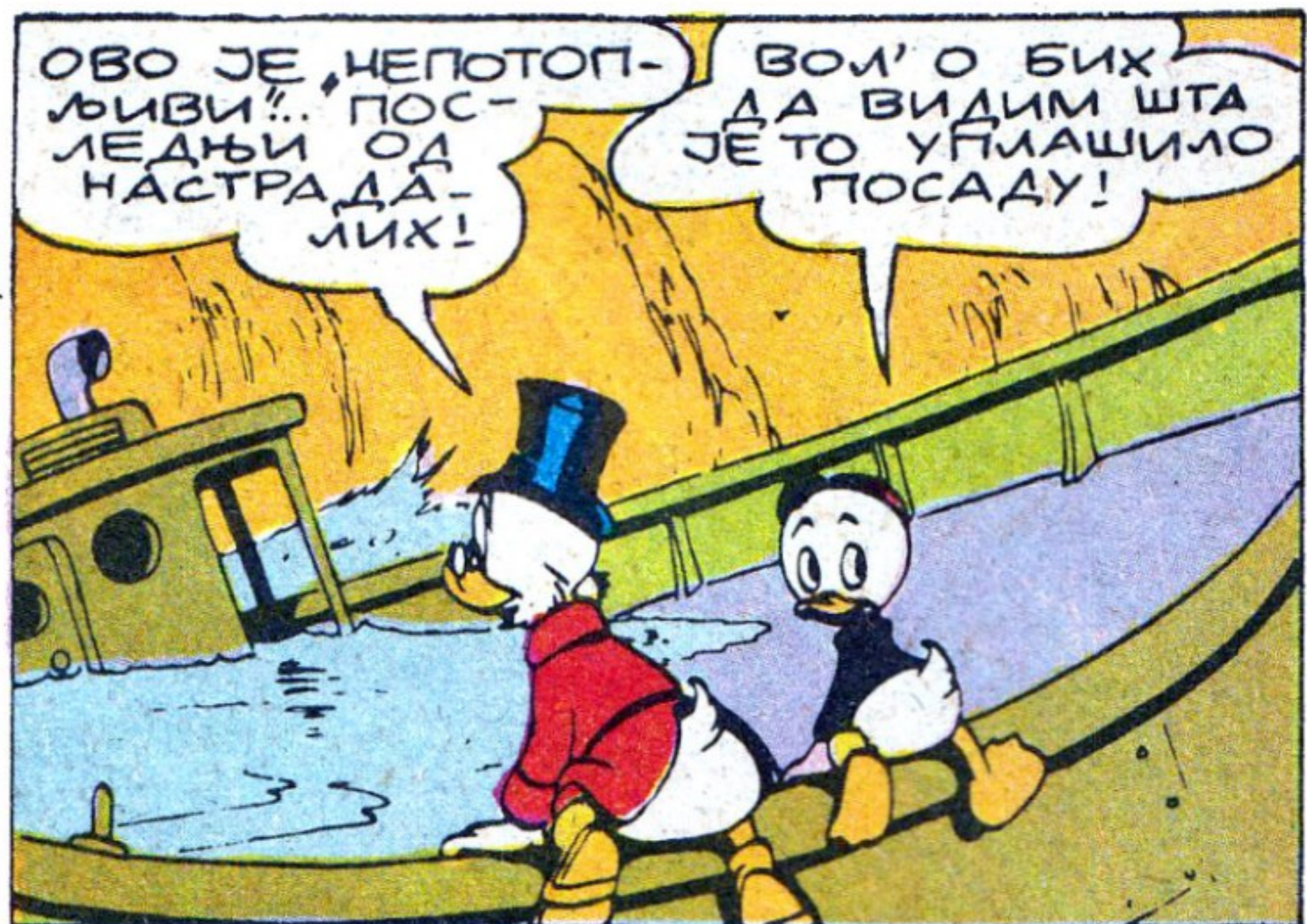
ПОД ПРАВИМ
УГЛОМ НА КУРС
КОЈИМ ЈЕ ТРЕ-
БАЛО ДА
ПЛОВЕ!

СПУСТИЋЕМО СЕ ДА МАЛО
ИЗБЛИЖЕ ПОГЛЕДАМО!

ОВО ЈЕ НЕПОТОП-
ЉИВИ?! ПОС-
ЛЕДЊИ ОД
НАСТРАДА-
ЛИХ!

ВОЛ'О БИХ
ДА ВИДИМ ШТА
ЈЕ ТО УГЛАШИЛО
ПОСАДУ!

ДА ЈЕ БАРЕМ НЕКО
ОСТАО... АМ' ИЗГЛЕДА
ДА СУ СВИ ПОБЕГЛИ!

ОД ПОСАДЕ

АМ' ЗЛАТО
БИ МОРАЛО
ДА ЈЕ ЈОШ
ТУ!

МОРАЛО БИ... АМИ НИЈЕ!
СЕО ЈЕ РАЗВАЉЕН...
КАО И НА ТРИ
ПРВА БРОДА!

ТАЈ МОРА
ДА ЈЕ ВЕШТ
И БРЗ ОБИ-
ЈАЧ!

6 U.S. #49-R7

Али... одакле су дошли пљачкаши? Дуж обале нема насеља!

Можда с других бродова или подморница!

Мој детектив се и тим позабавио и ништа није открио!

А са светионика?

То ћемо сад погледати! Али још нисам чуо да су пирати изабрали за скровиште баш светионик!

Мој досадашњи детектив открио је на себовима неке чудне отиске!

Богами... биге то тврда орах за ујка пају!

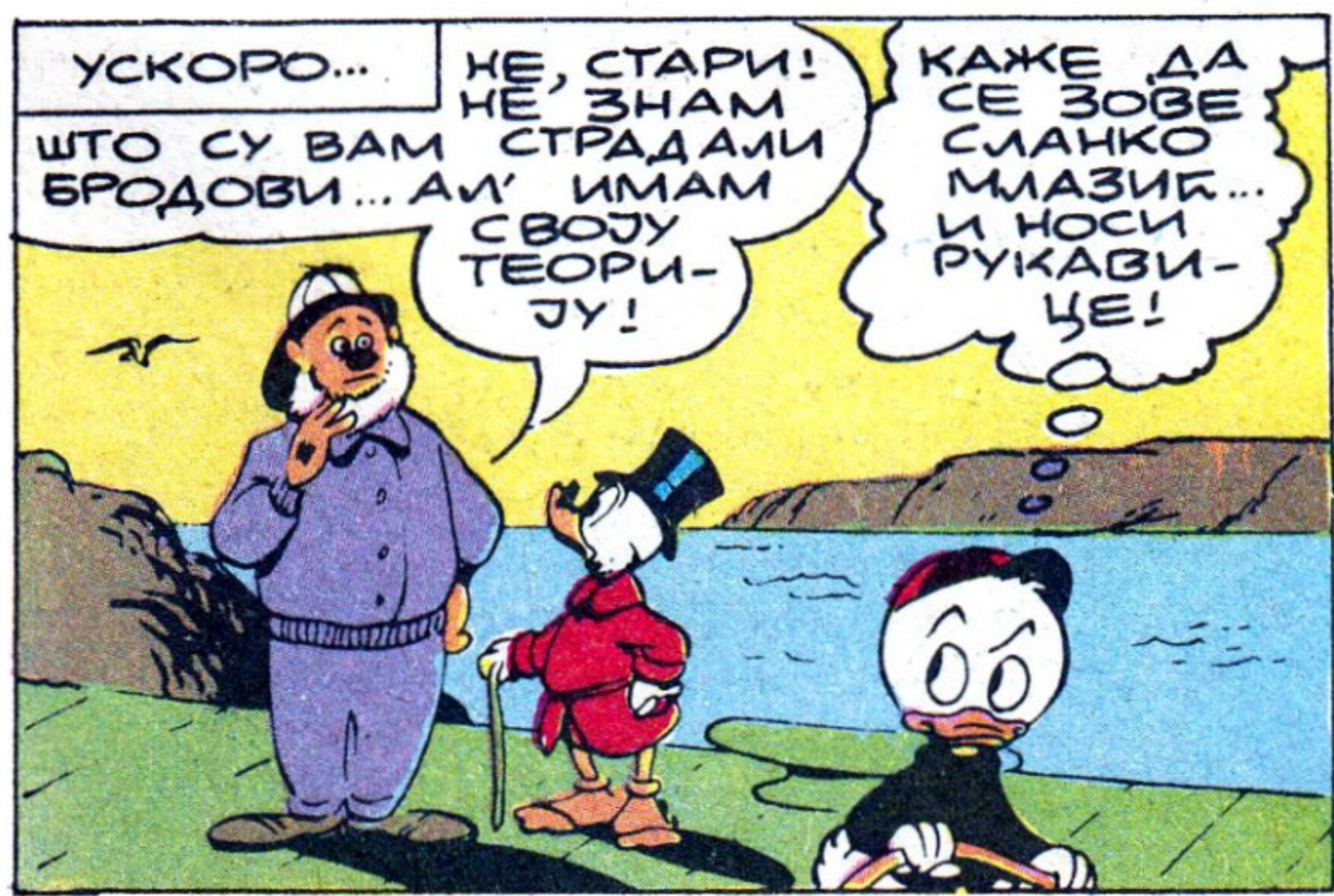
Ево и светионичара!... изишао је да нас дочека! Можда он зна шта је толико уплашило посаду мојих бродова!

Можда би било мудро не помињати пред њим злато!

Питаћу га само да л' је вид'о нешто страшно... финовску змију на пример!

Бррр!

Ускоро...

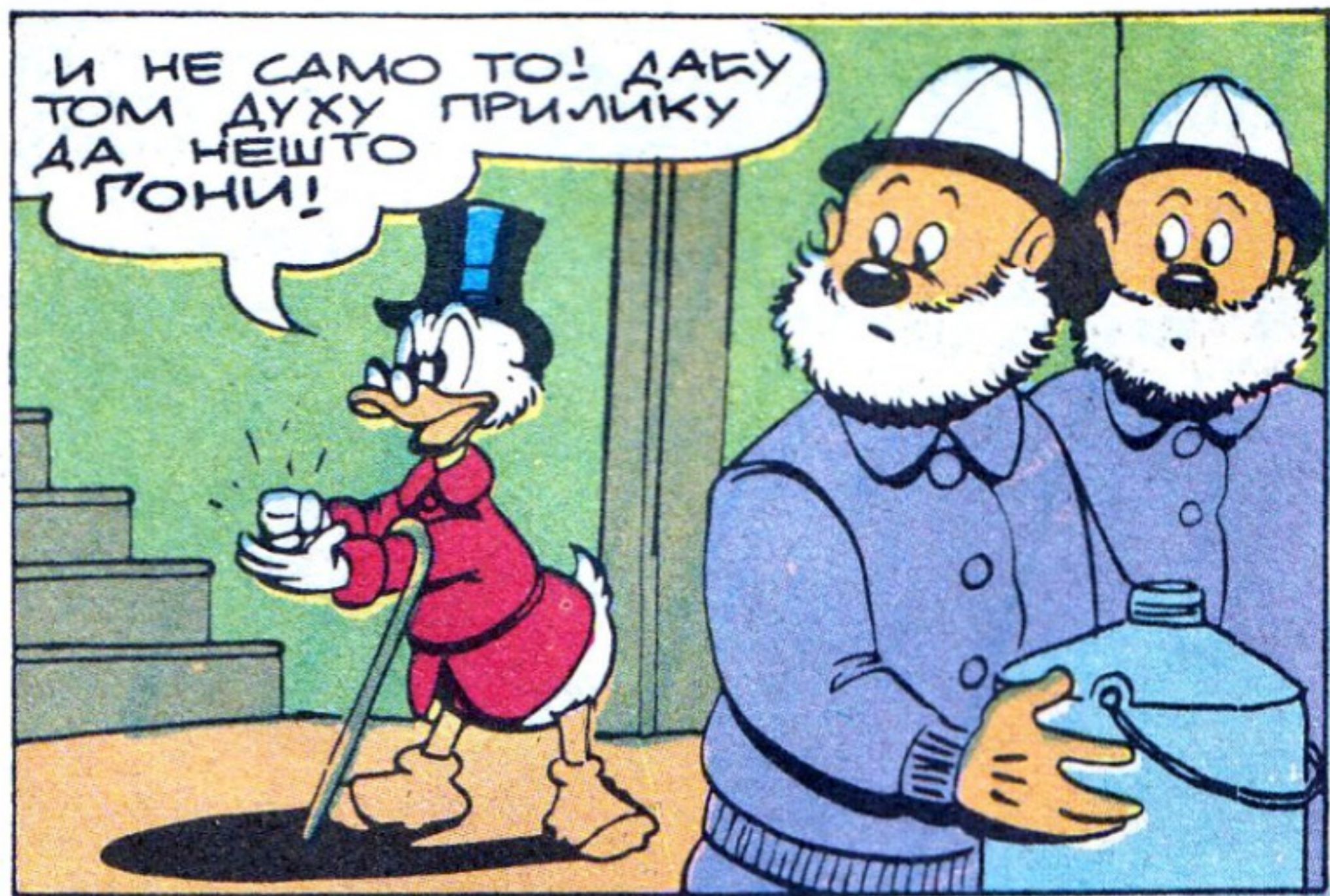
Не, стари! Не знам шта су вам страдали бродови... али имам своју теорију!

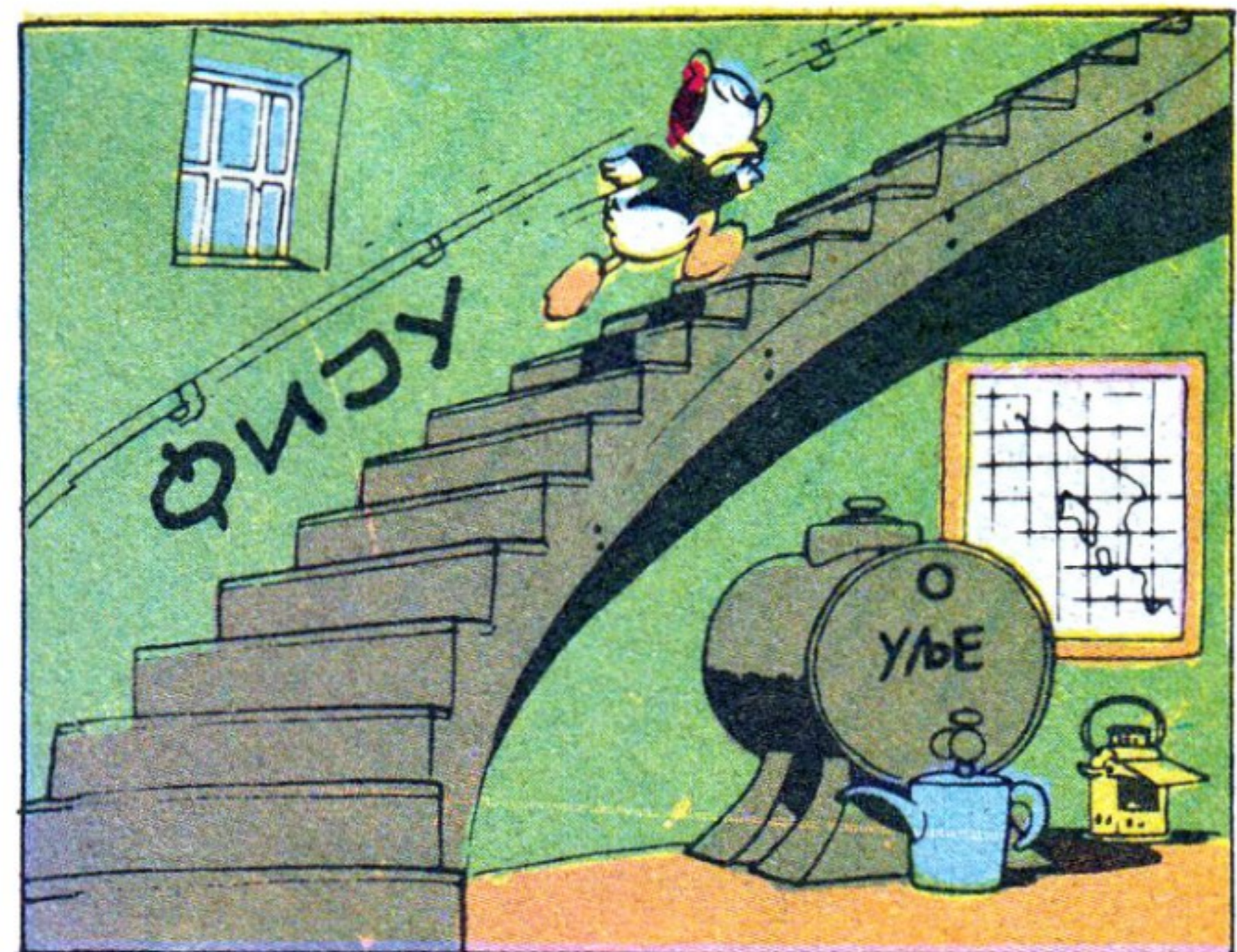
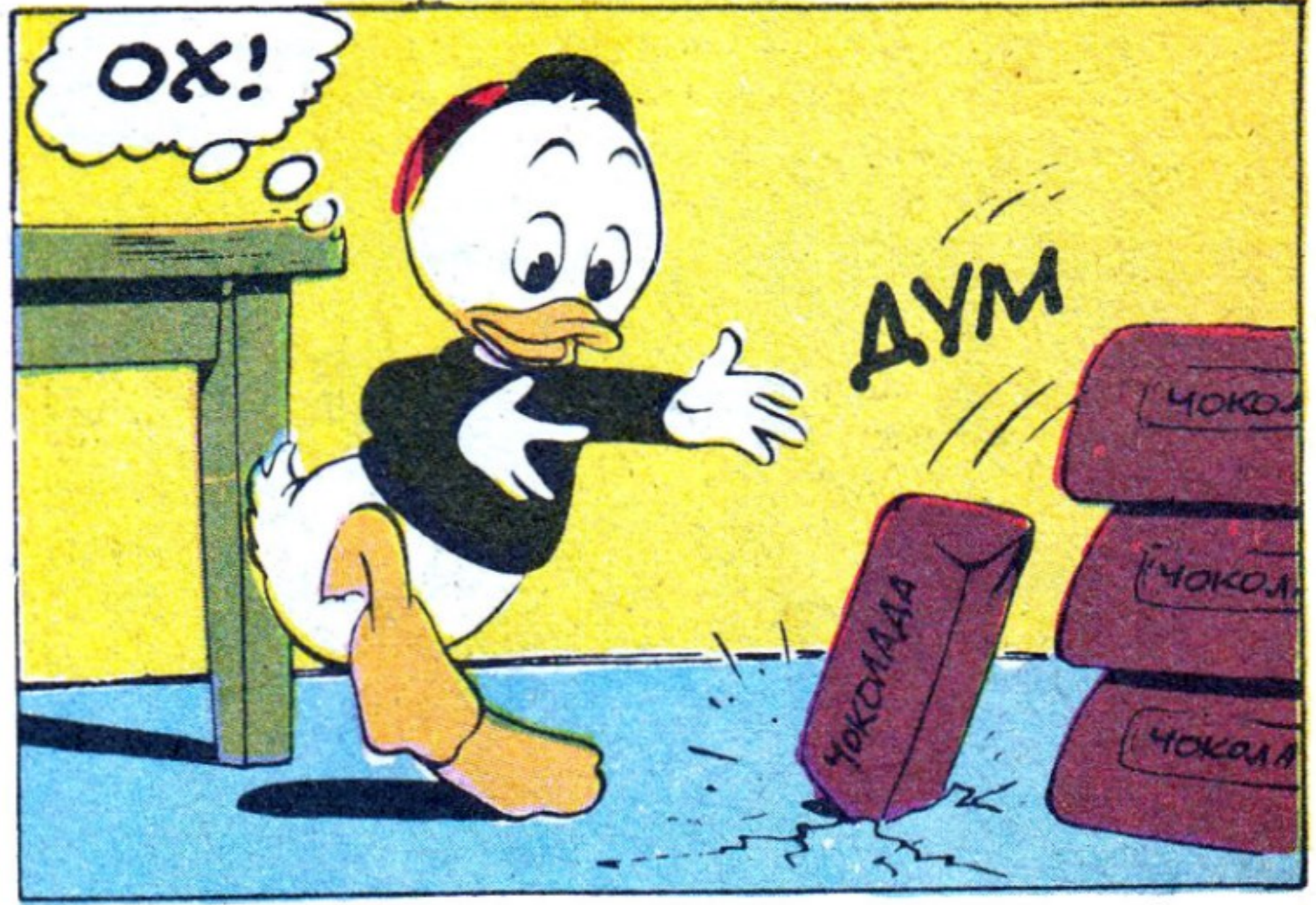
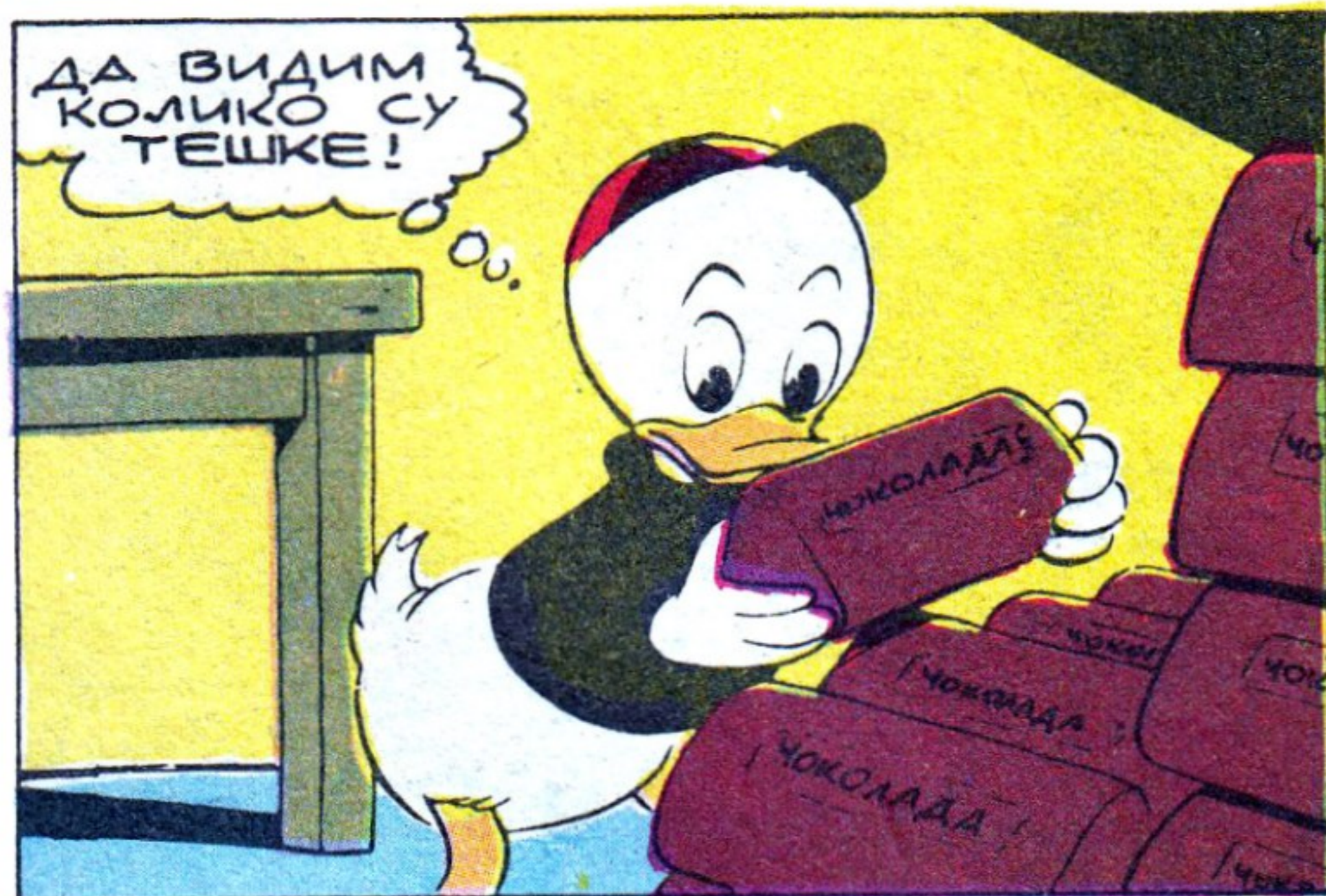
Каже да се зове сланко мазик... и носи рукавице!

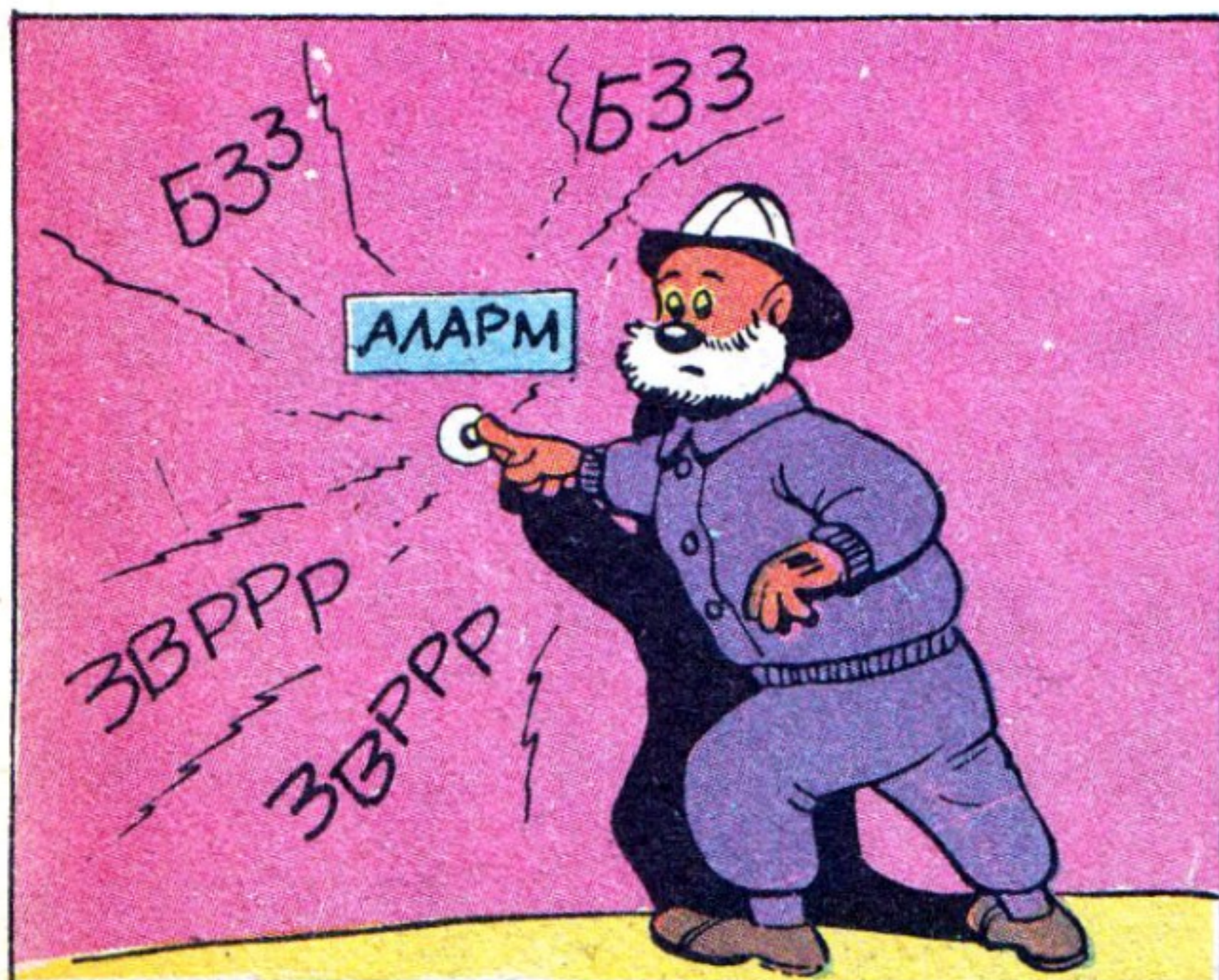
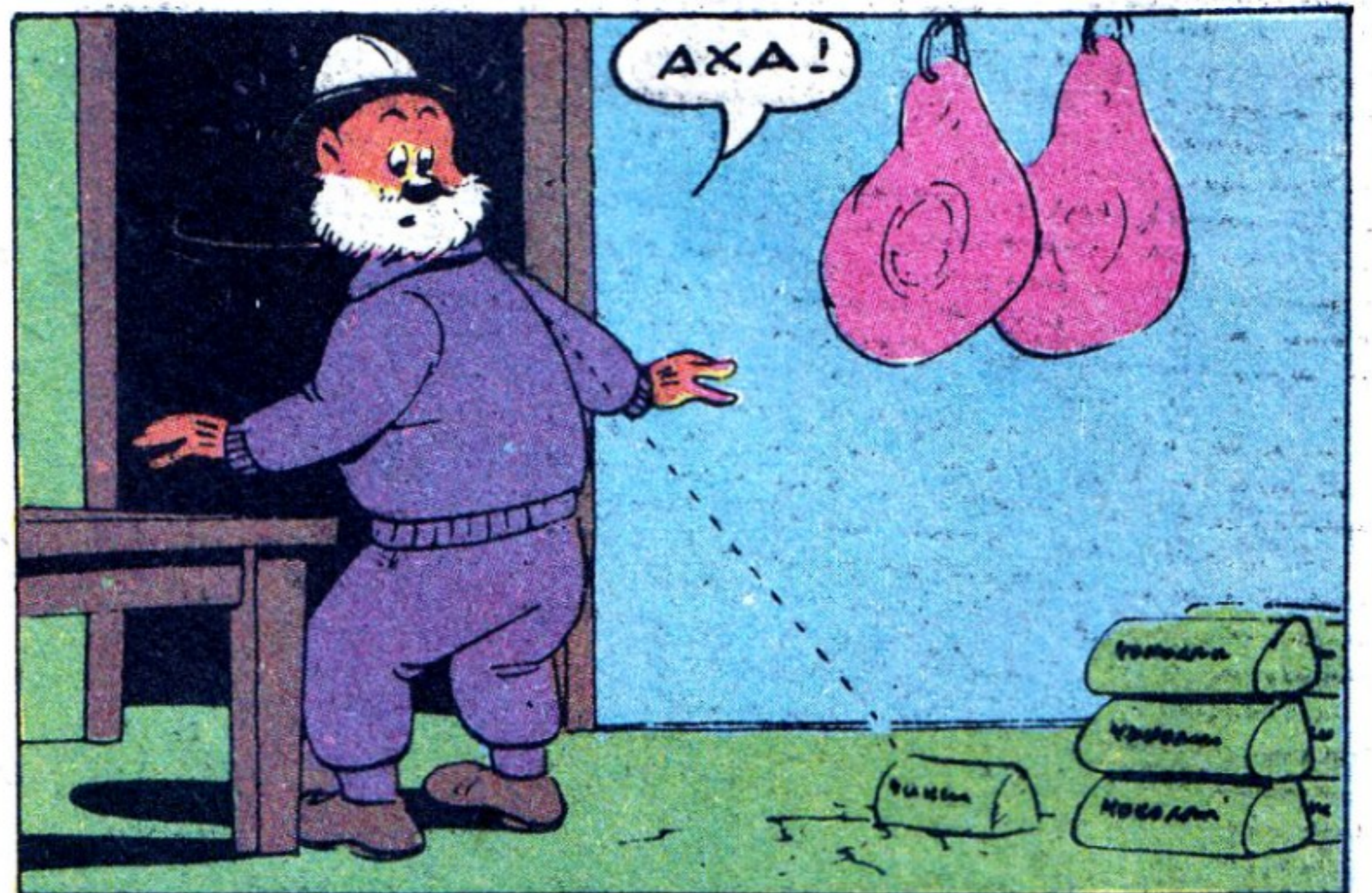
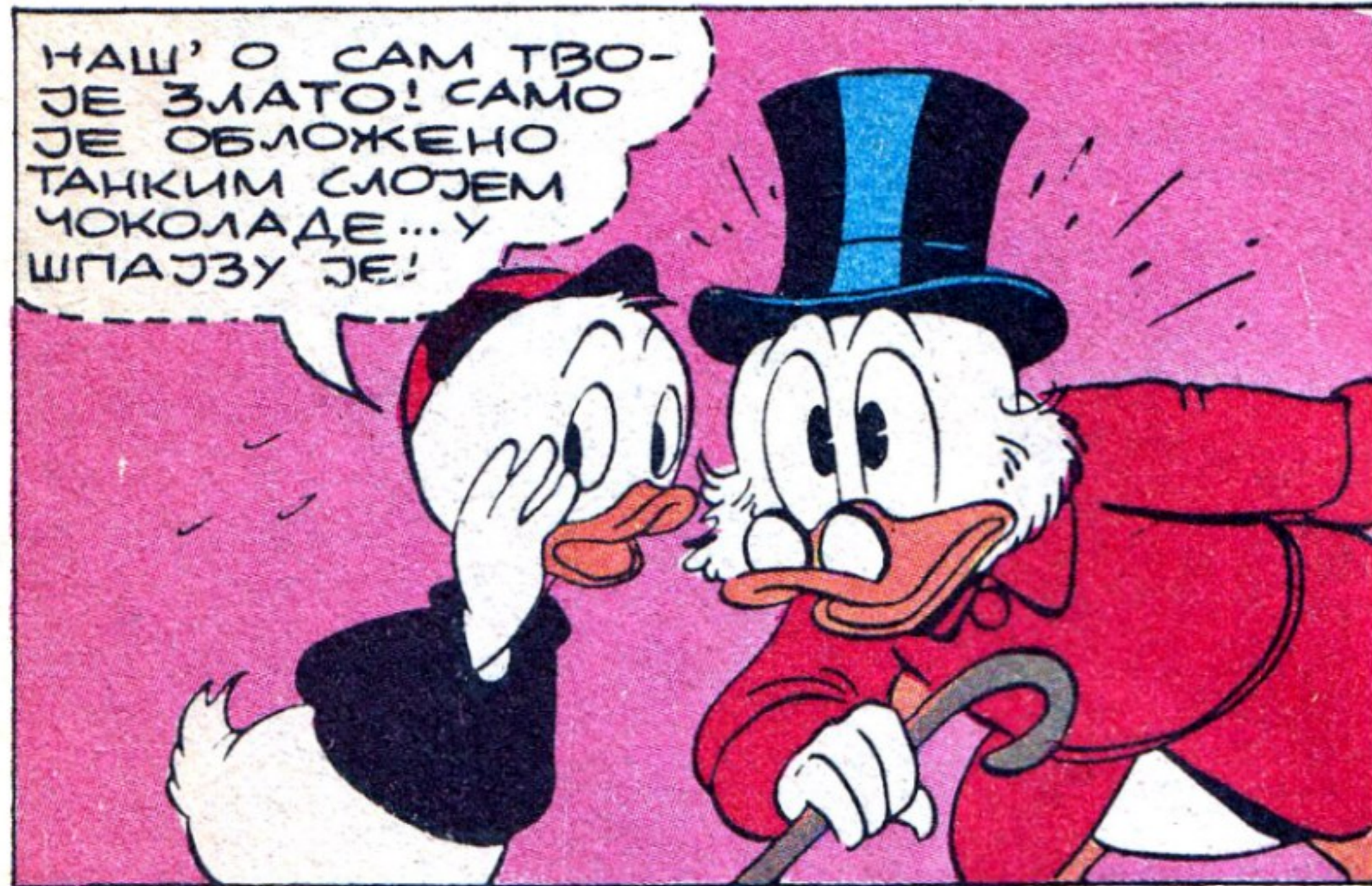
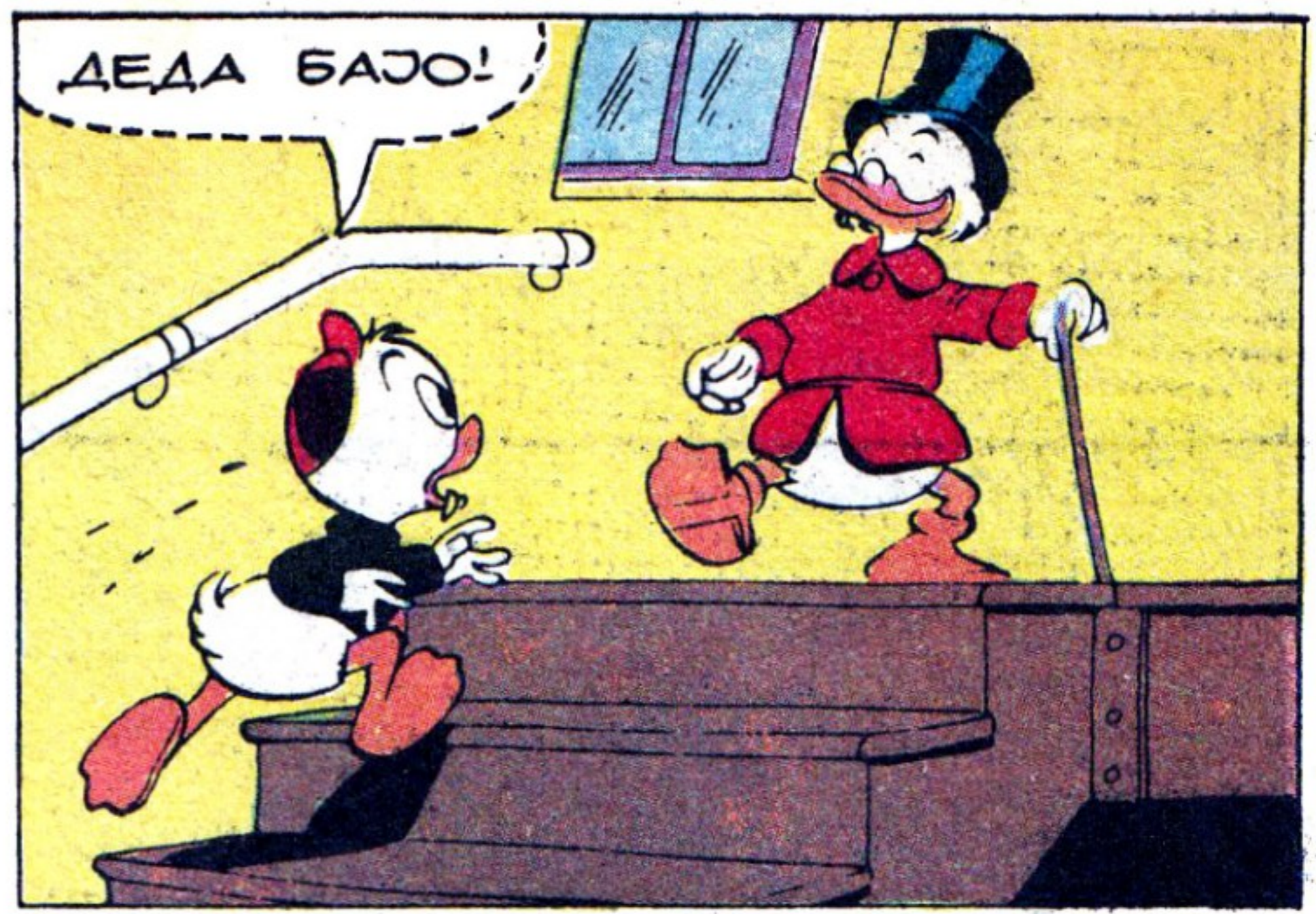

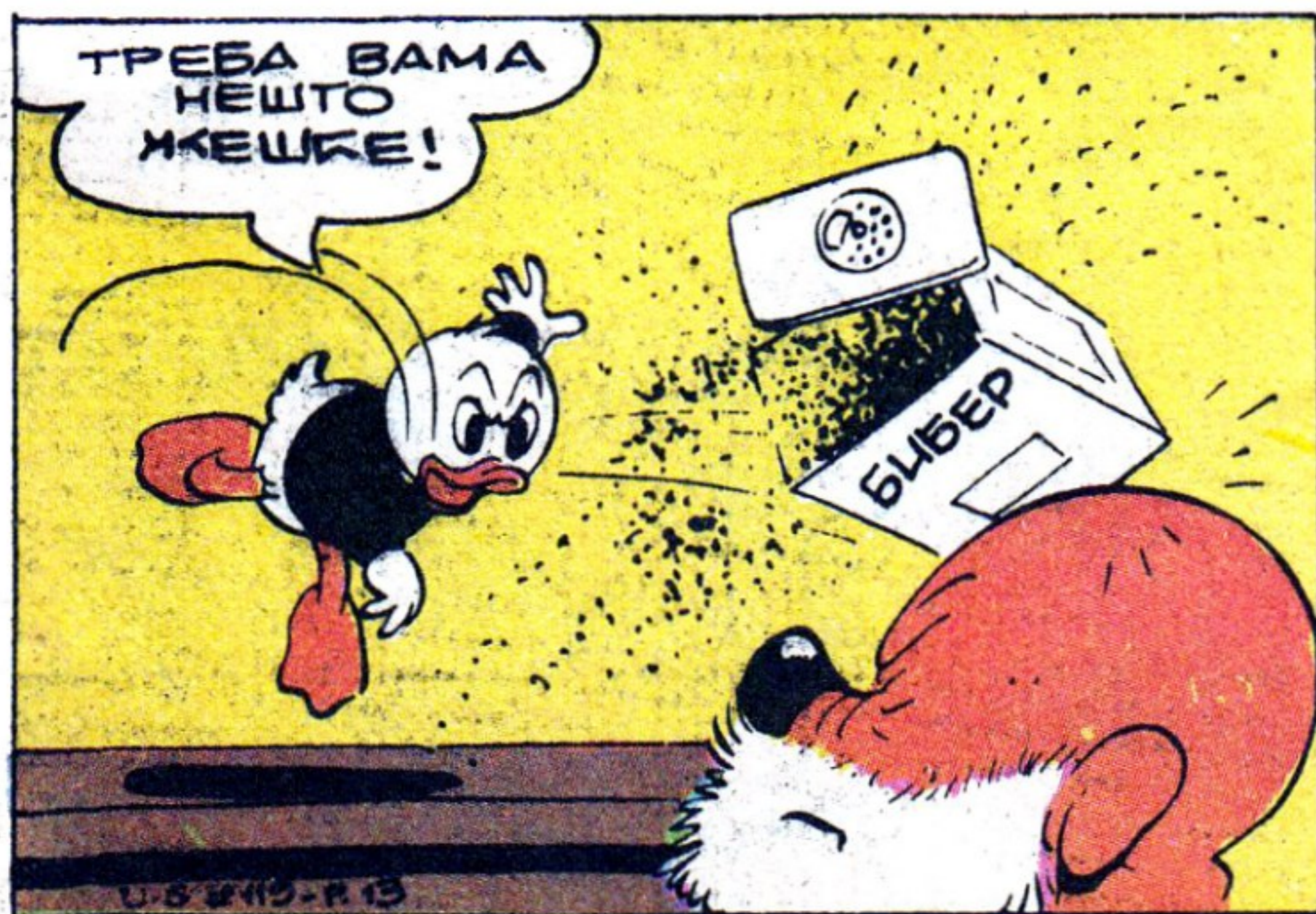
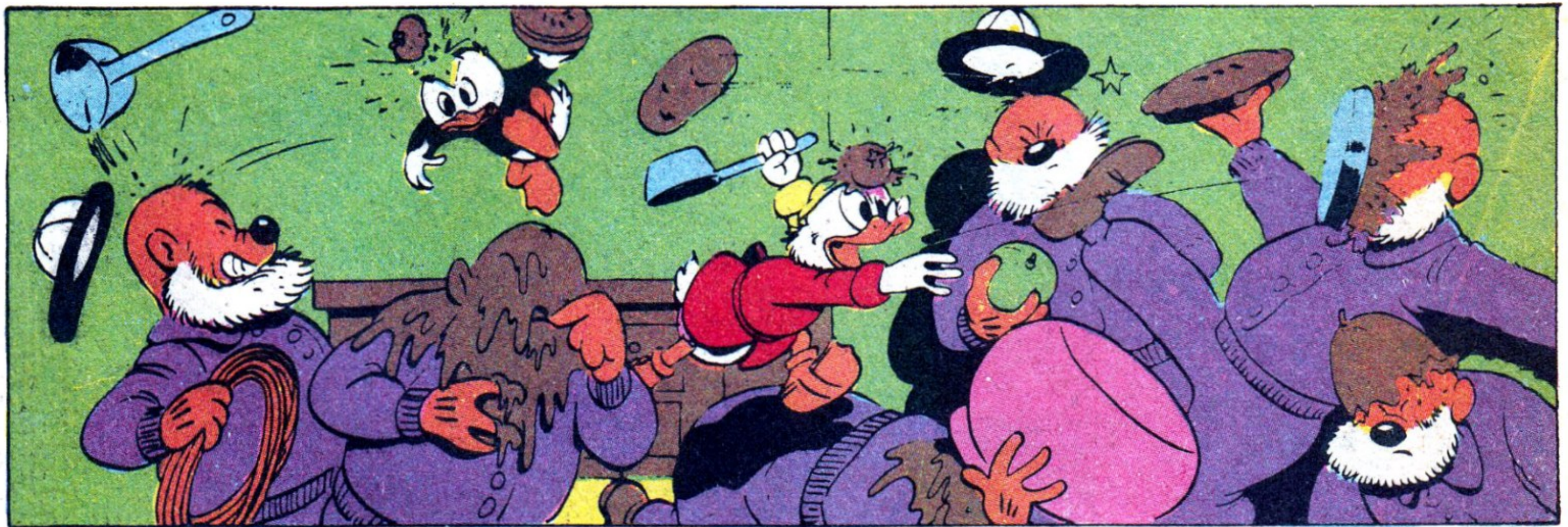
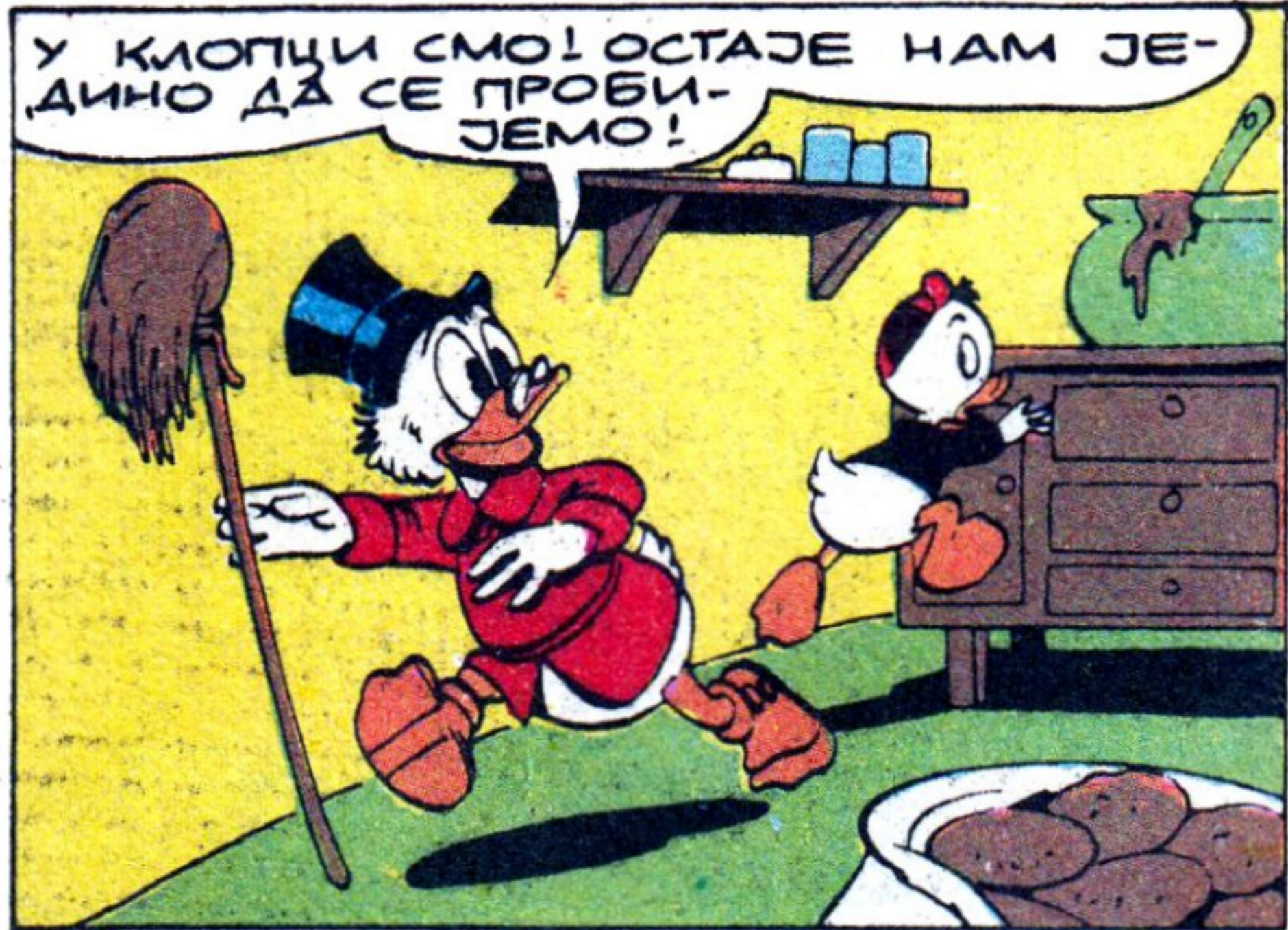
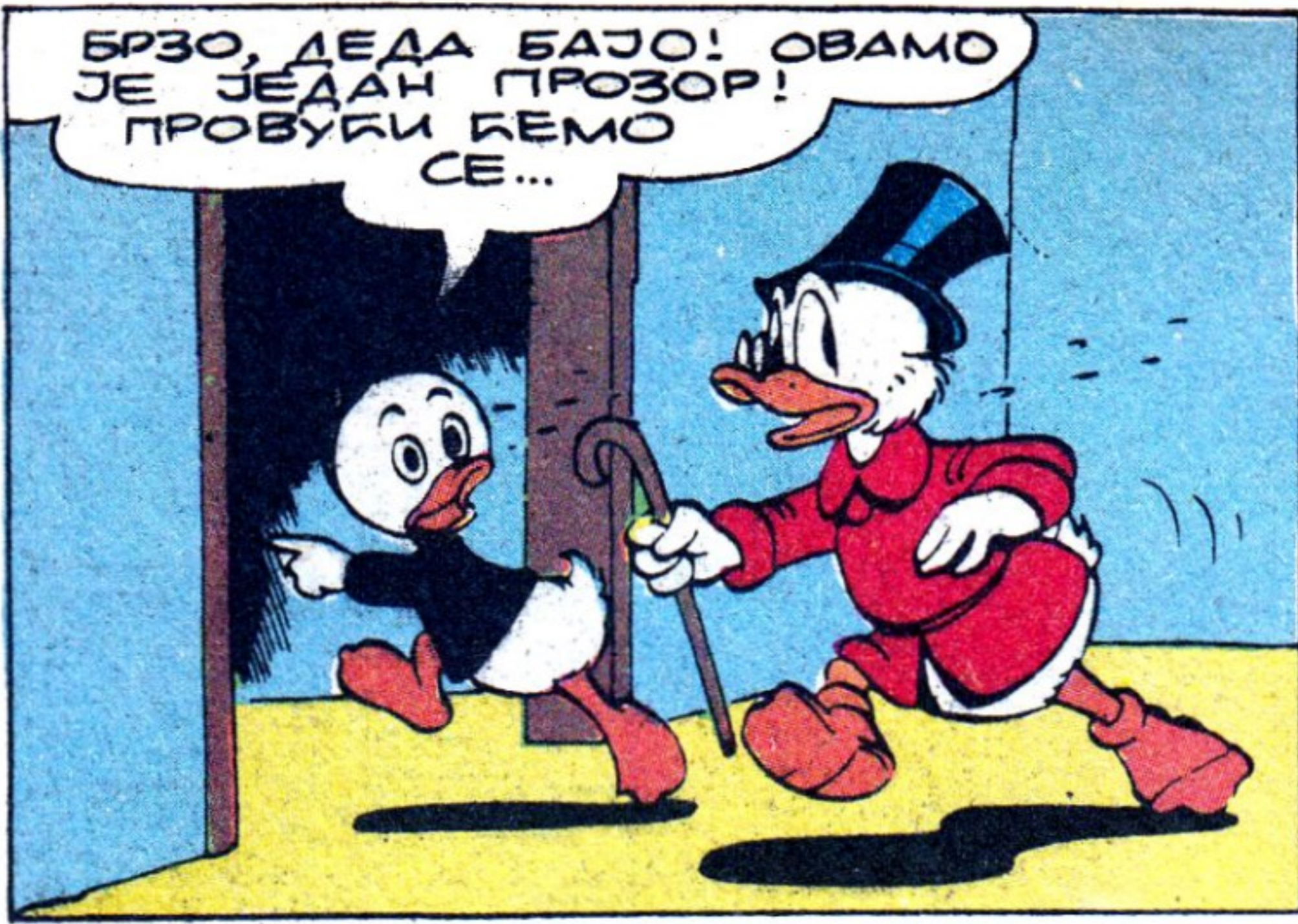
Ногу не видим далеко дуж обале... али да могу сигурно бих видео. Авет!

Их! Откуда сад па авет?!

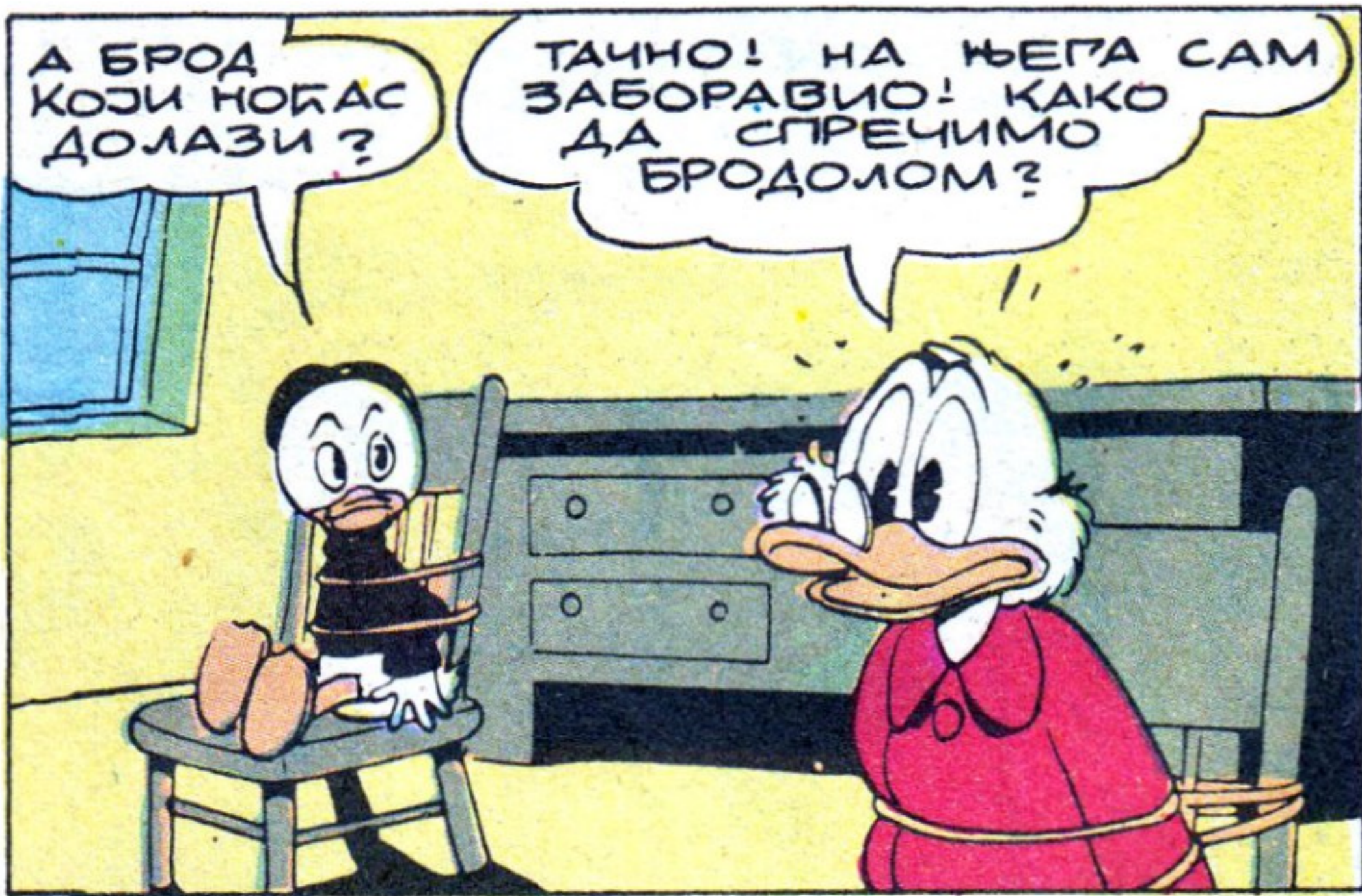
САД БАР ЗНАМ КО МИ ЈЕ ПЛДЧК'О БРОДОВЕ!

АЛ' ИЗГЛЕДА ОД ТОГА СЛАБА ВАЈДА!

ОНИ ЧУДНИ "ОТИСЦИ" КОЈЕ ЈЕ ОТКРИО ТВОЈ ДЕТЕКТИВ ПОТИЧУ ОД ЊИКОВИХ ПЛАСТИЧНИХ РУКАВИЦА!

ДОБРО СУ КРИЛИ ТРАГОВЕ... АЛ' СИГУРАН САМ ДА ОД МОЈЕГ ЗЛАТА ВИШЕ НЕЋЕ ДОБИТИ НИ ТРУНЧИЦЕ!

А БРОД КОЈИ НОЋАС ДОЛАЗИ?

ТАЧНО! НА ЊЕГА САМ ЗАБОРАВИО! КАКО ДА СПРЕЧИМО БРОДОЛОМ?

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА СВЕ НАДЕ МОРАМ ДА ПОЛОЖИМ У ПАЈУ!

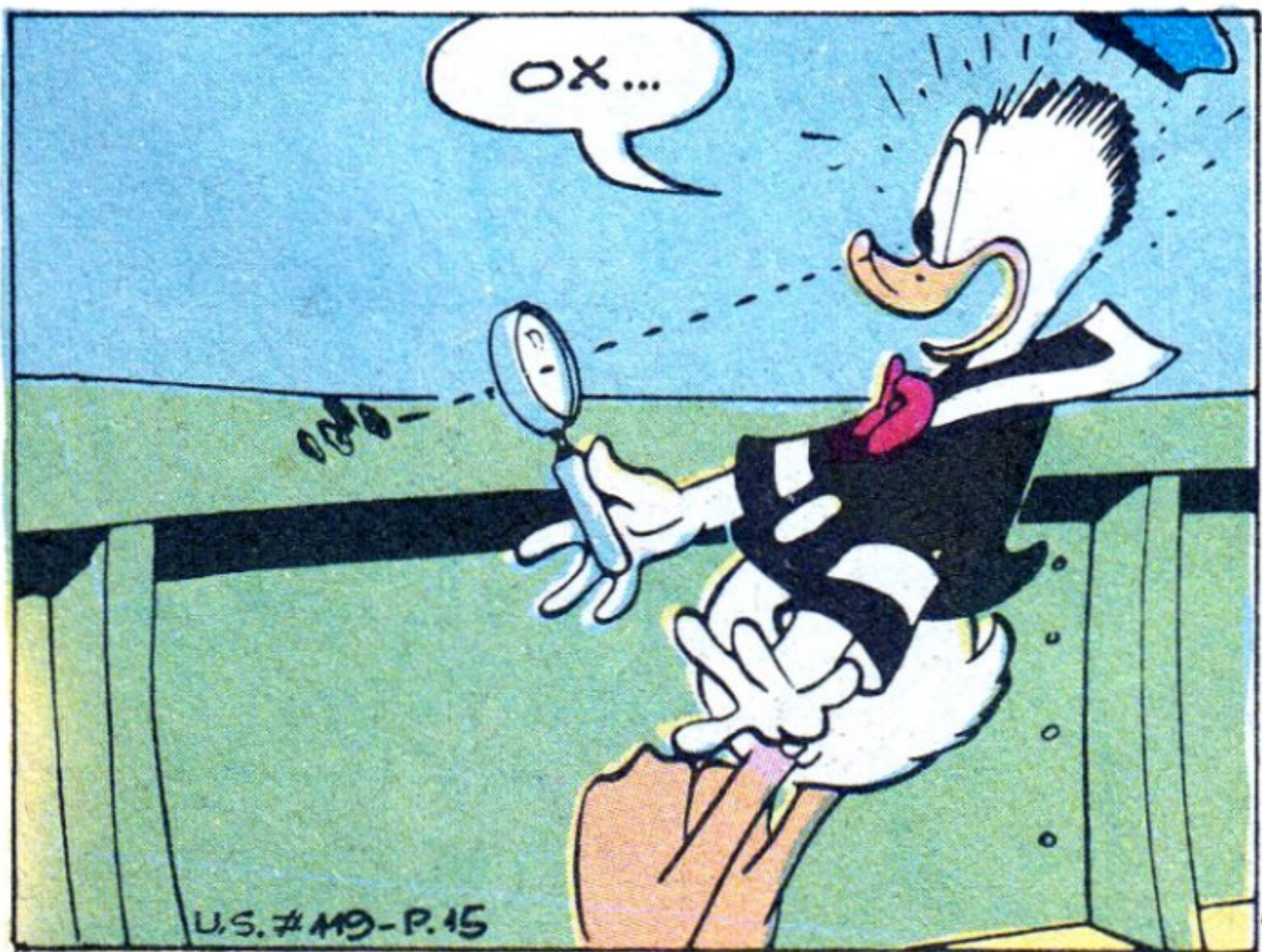
ЗА ТО ВРЕМЕ НА БРОДУ... У МОРЕУЗУ ДОБРО ПАЗИМО НА ДУХОВЕ!

ДЕДА БАЈА ПОРУЧУЈЕ ДА НОЋАС ДОБРО ПАЗИМО НА ДУХОВЕ!

ТО ОН МИСЛИ НА ЧЛАНОВЕ ПОСАДЕ!

ЈЕР КАКО ДА ДУКОВИМА УЗЕМ ОТИСКЕ ПРСТИЈУ... ЧАК И АКО НЕКОГ УХВАТИМ?

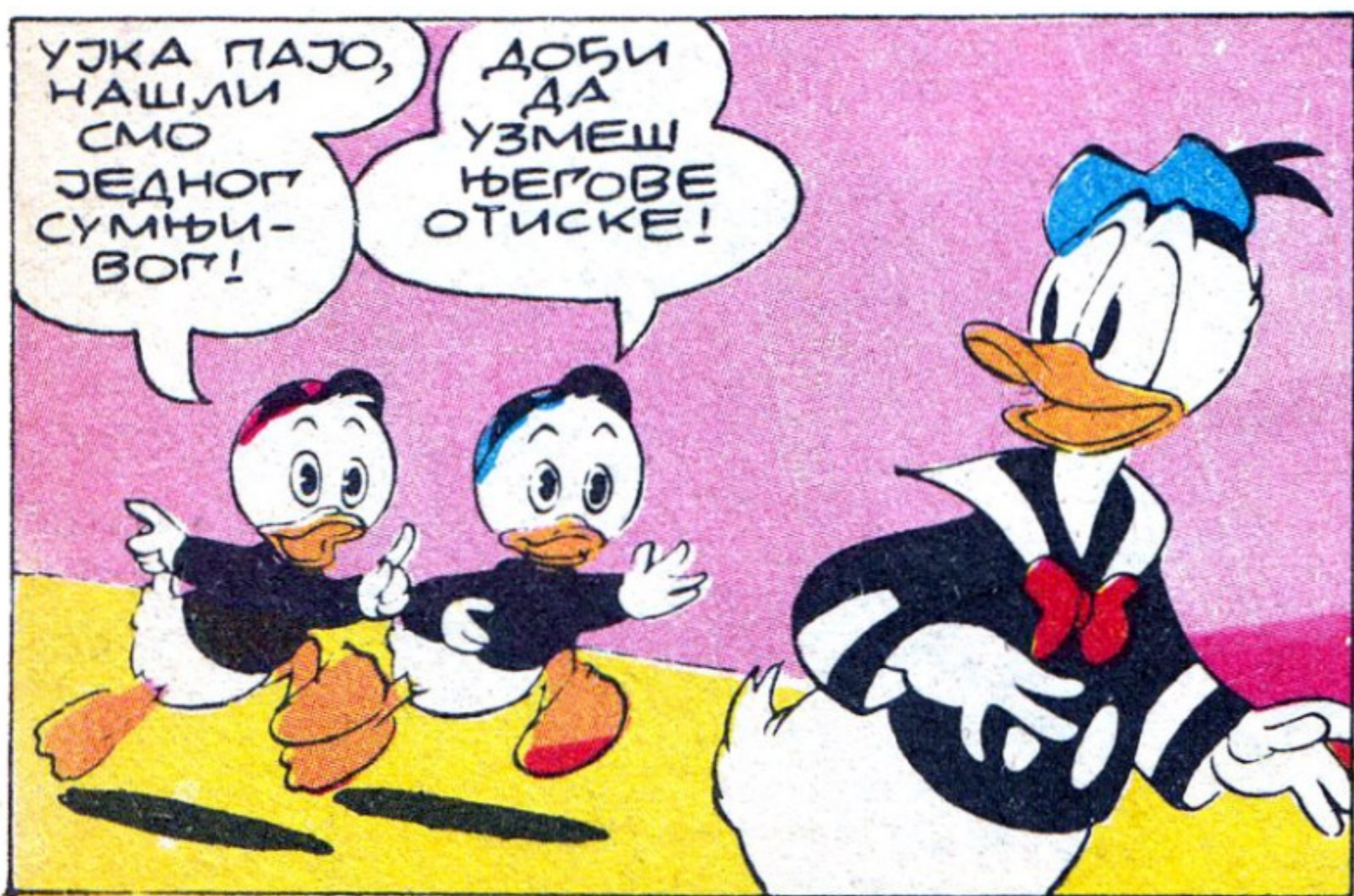
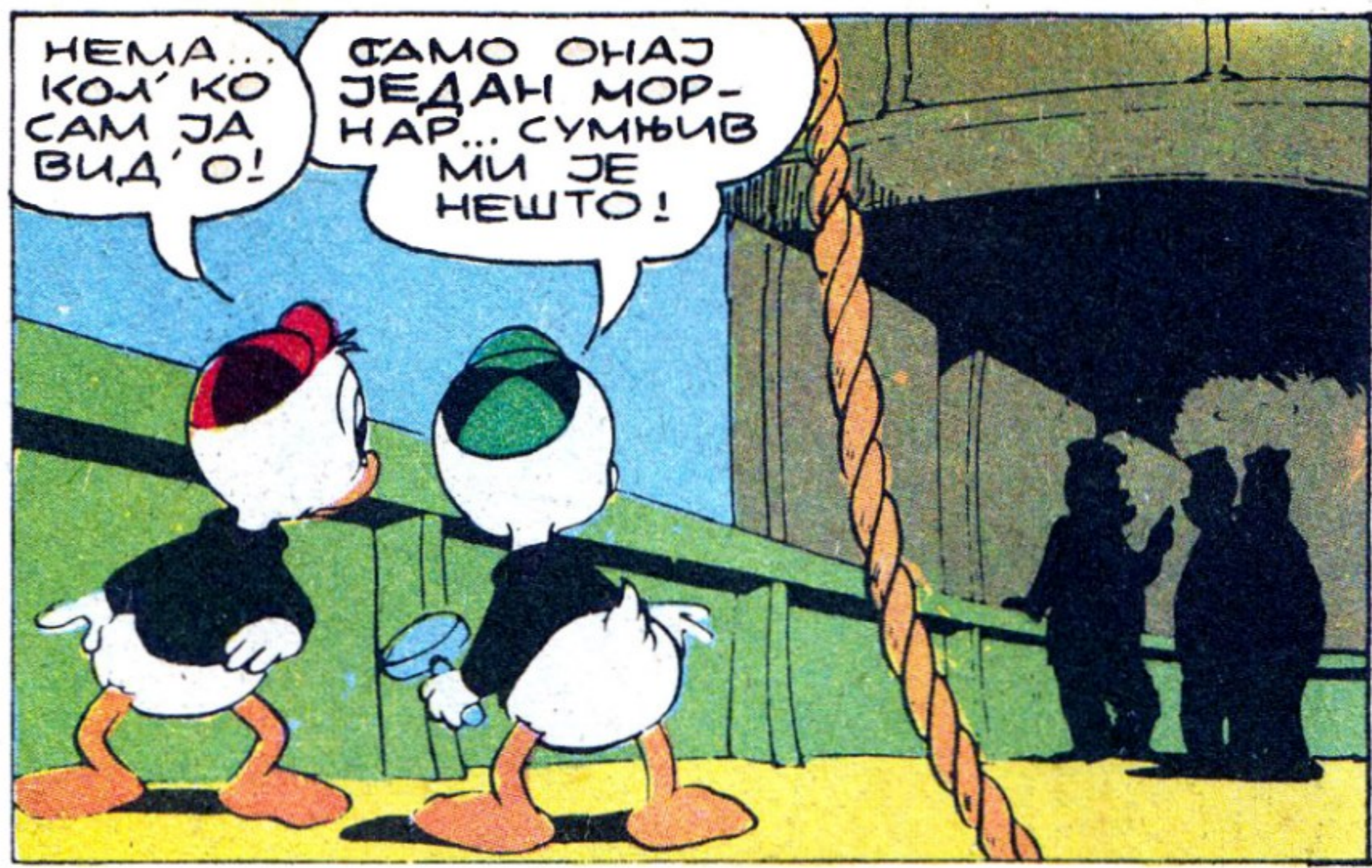
ОХ...

ОНИ ОТИСЦИ... НИЈЕ ИХ НАПРАВИЛА ЉУДСКА РУКА!

U.S. # 49-P. 15

13

ОН ЈЕ ОБИЧАН БУЊЦИЈА! И НОСИ ПЛАС-ТИЧНЕ РУКАВИЦЕ!

КАД ВАМ ЈА КА-ЖЕМ, ДРУГАРИ!

И ТАКО... ВИДИШ ЛИ, УЈКА ПАЈО?

ВИДИМ! НИСАМ БОРАВ! СЛУЧАЈ ЈЕ РЕШЕН! САД САМО ТРЕБА НА ЊЕГА МОТРИТИ!

А НА СВЕТИО-НИКУ...

ЈА БУ ОД СВОГ ДЕЛА ЗЛАТА ДА САГРАДИМ ЗЛАТНЕ ШТЕ-НАРЕ ЗА СВО-ЈЕ ВУЧЈАКЕ!

А ЈА БУ ЗЛАТАН КОКОШИ-ЊАЦ!

И НАПРАВИЉУ ЗЛАТНУ НАС-ЛОЊАЧУ! ДА МИ У СТАРОСТИ БУДЕ УДОБ-НО И ТОПЛО!

ЕЛЕКТРИЧНА СТО-ЛИЦА ТИ ЈЕ МНОГО ТОПЛИЈА!

А ЈА БУ...

А ЈА БУ ПРОСТО СВИСНУТИ ОД МУКЕ АКО ЈОШ ДУГО БУДЕМ МОРАО ДА ВАС СЛУШАМ!

НАЈЗАД ДЕСЕТ ЧАСО-ВА...

СВЕТИОНИК НА ДЕСНОЈ СТРАНИ, КА-ПЕТАНЕ!

ОДЛИЧНО! НАСТАВИ ПО-ЛАКО КРОЗ МОРЕУЗ И ДОБРО ПАЗИ НА СВАКУ ПРЕПРЕКУ!

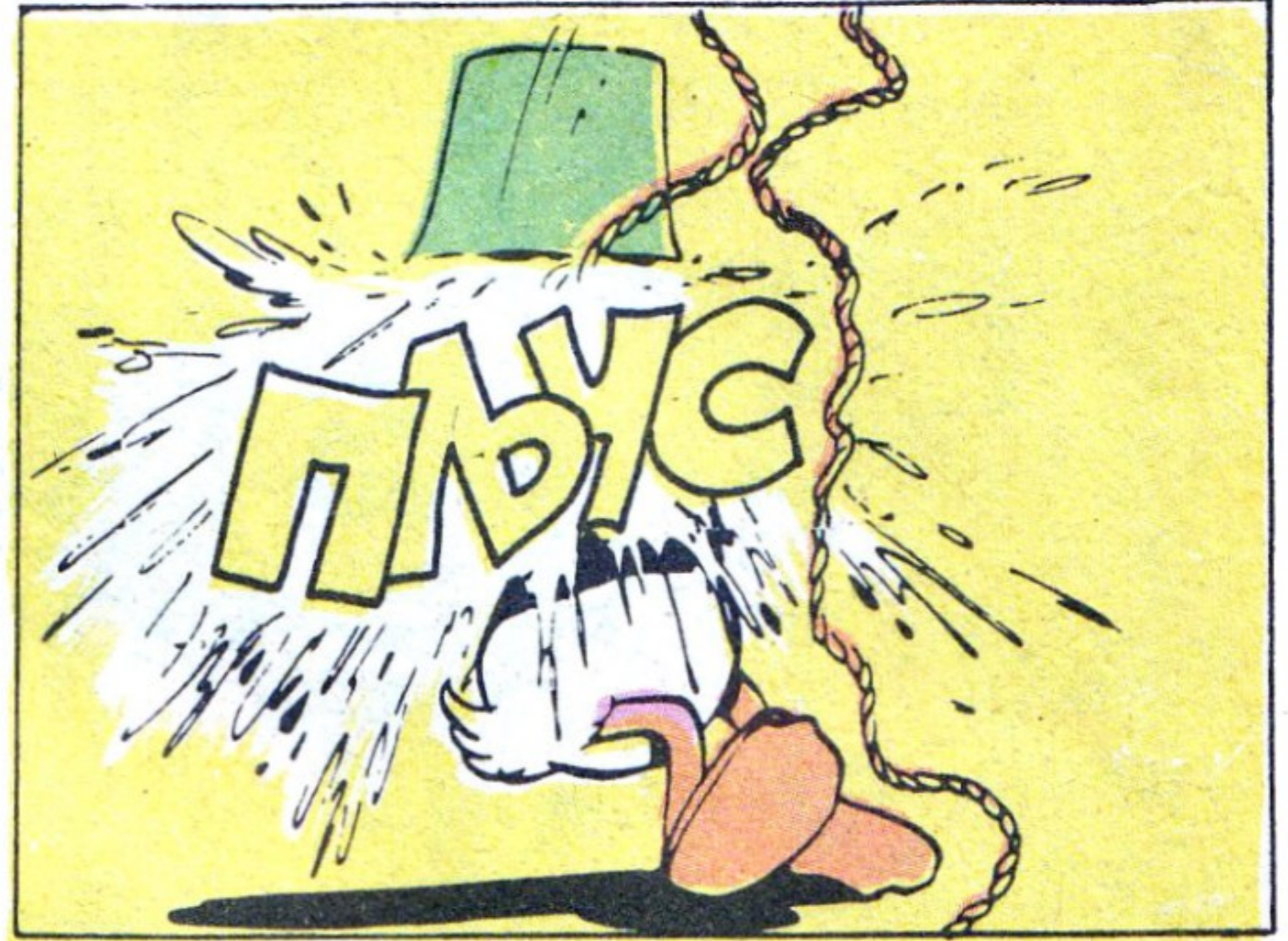
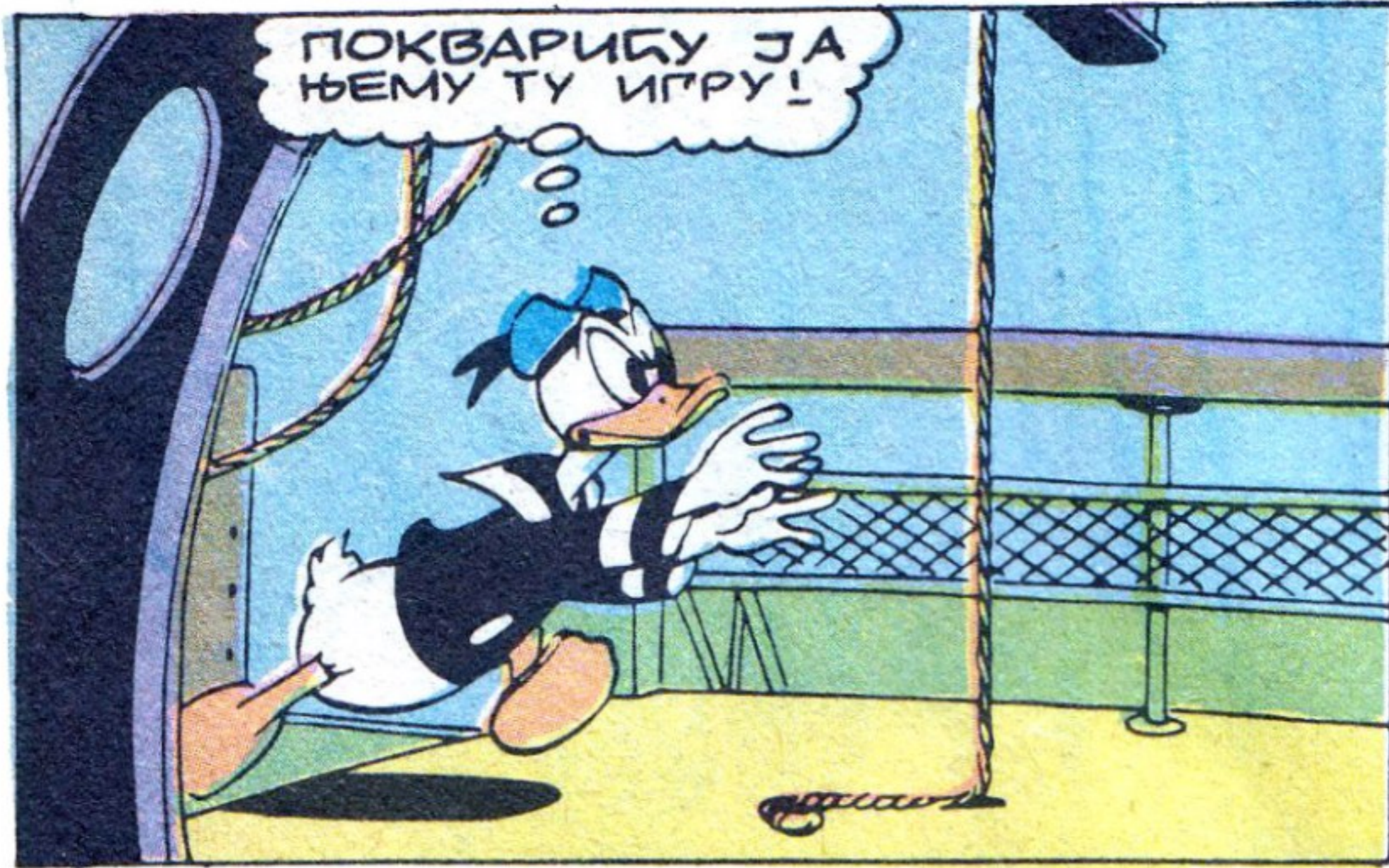
НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ! ТРЕБАЛО ЈЕ ДА НАМ РАЈА УПУТИ СА СТЕНЕ СВЕТ-ЛОСНИ СИГНАМ!

НИШТА, БРАТЕ!

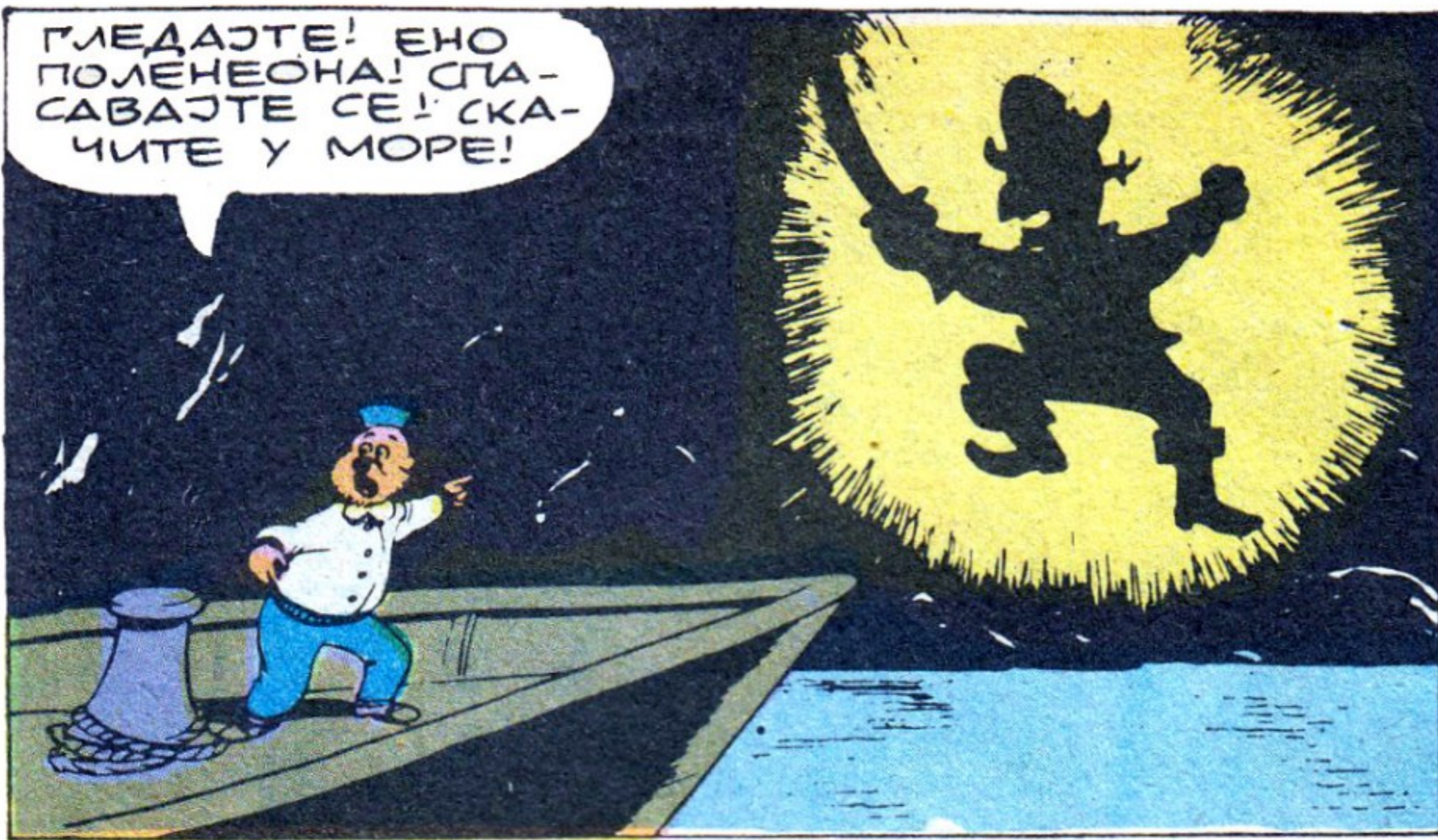

МИСЛИШ ЛИ ДА БИ БИЛО БОЉЕ ДА ОДВЕСЛАМО И ВИДИМО ШТА ЈЕ...?

ЧИНИ МИ СЕ ДА СИ У ПРА-ВУ! ПРОСТО ОСЕГАМ ОПАСНОСТ!

U.S. # 119 - P 20

ГЛЕДАЈТЕ! ЕНО ПОЛЕНЕОНА! СПАСАВАЈТЕ СЕ! СКАЧИТЕ У МОРЕ!

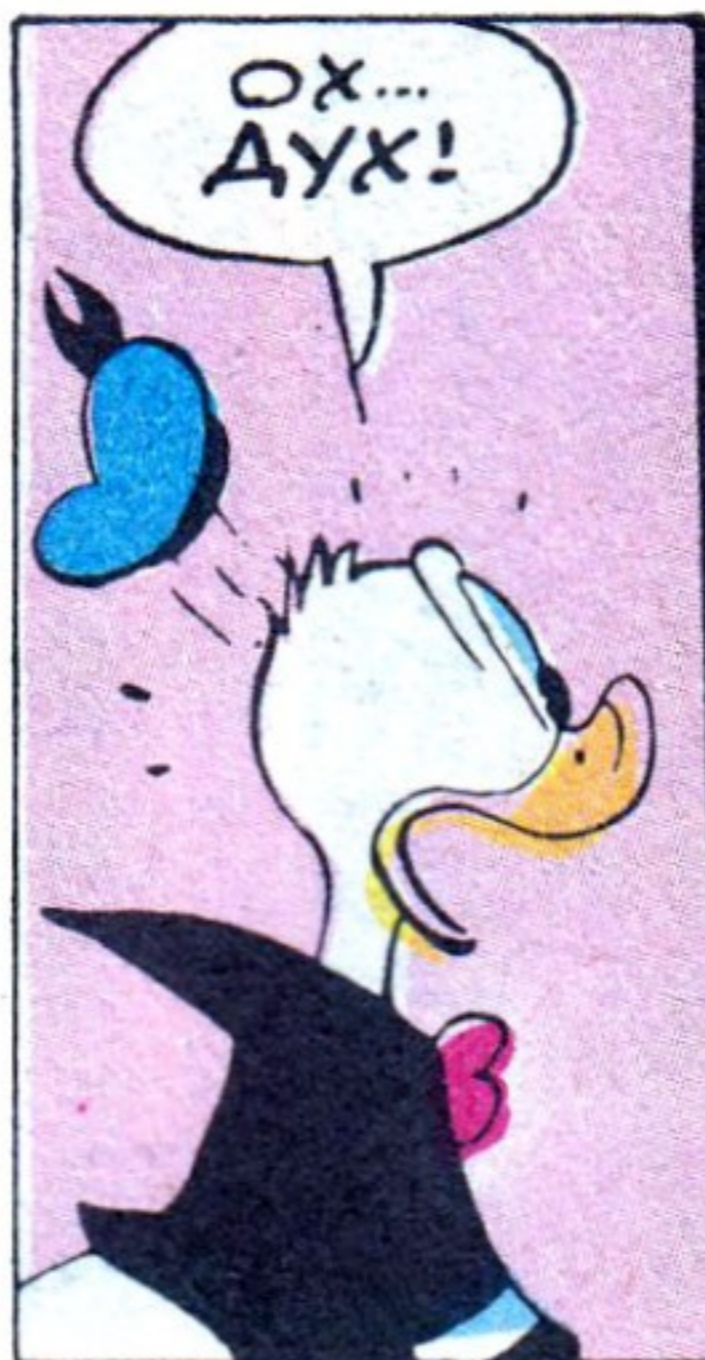

МЕНИ БАШ НЕ ИЗГЛЕДА УБЕДЉИВ!

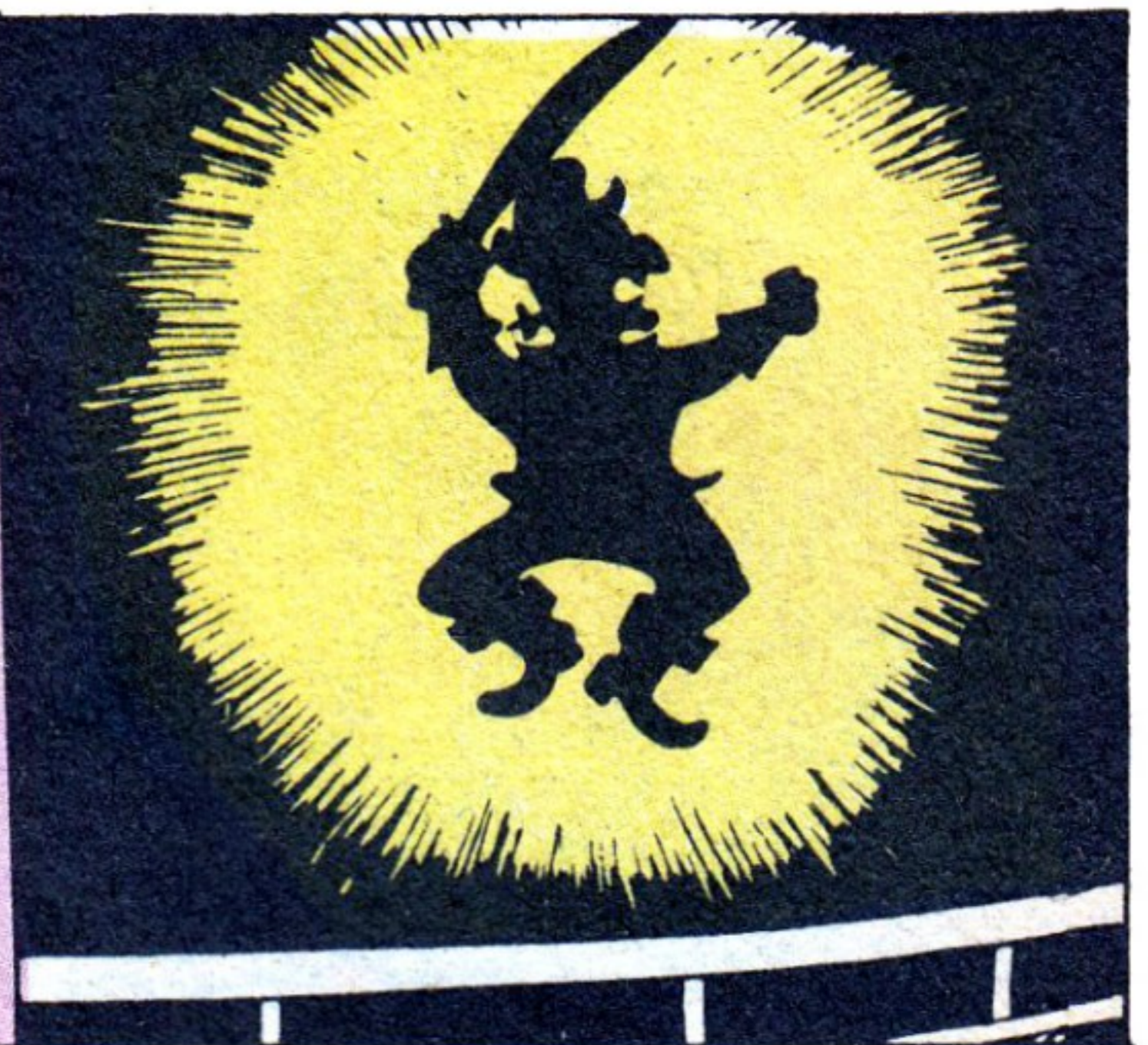
УВЕК ЈЕ ТАКО У ПОЧЕТКУ!

КАКВА ЈЕ ТО ПУЖВА?

ОХ... ДУХ!

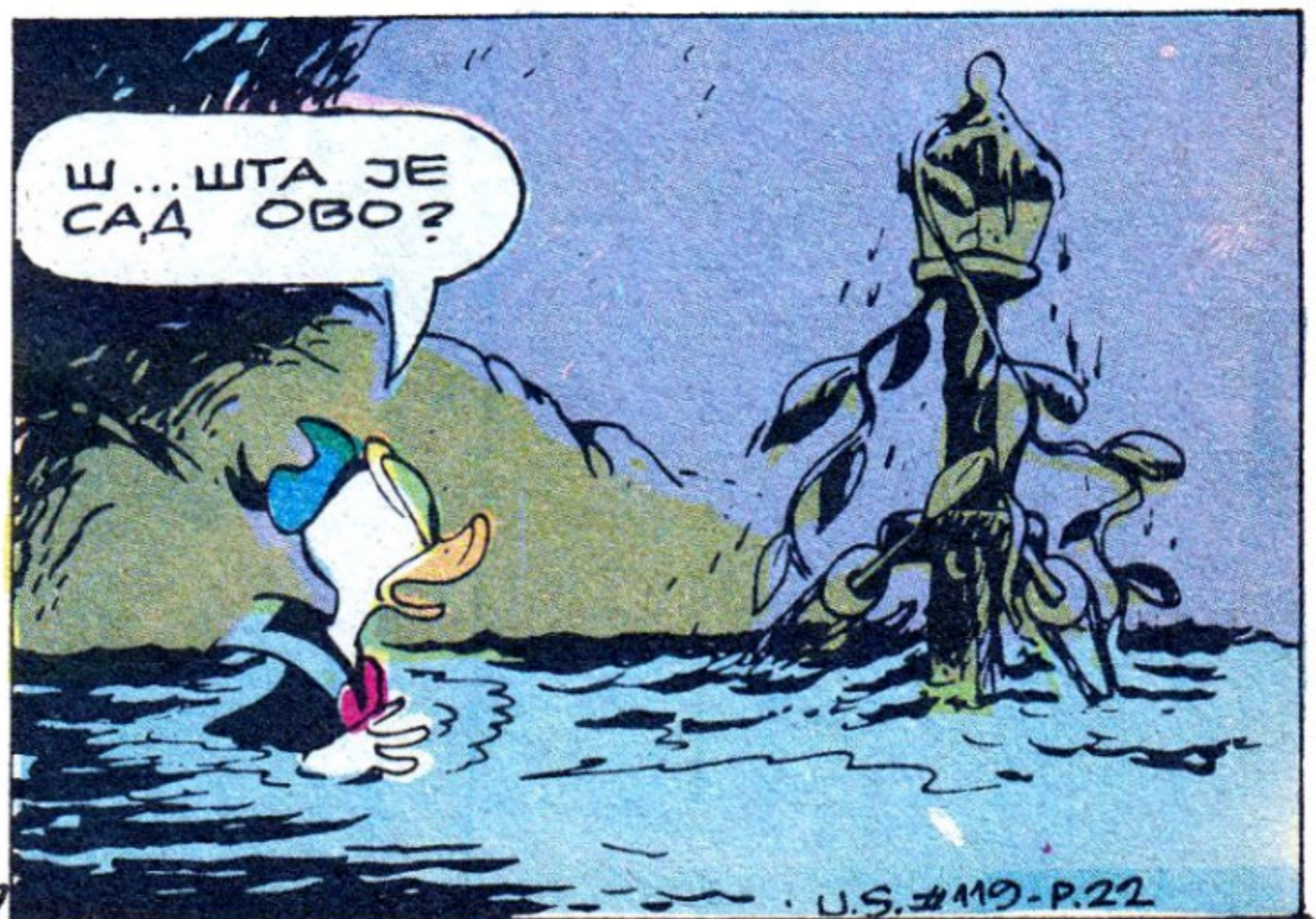

ХА! ХА! ТВОЈ ДУХ НИЈЕ НАТЕРГО БРОД ДА СКРЕНЕ... НИ ЗА ПАЛАЦ!

ПРИЧЕКАЈ МАЛО!

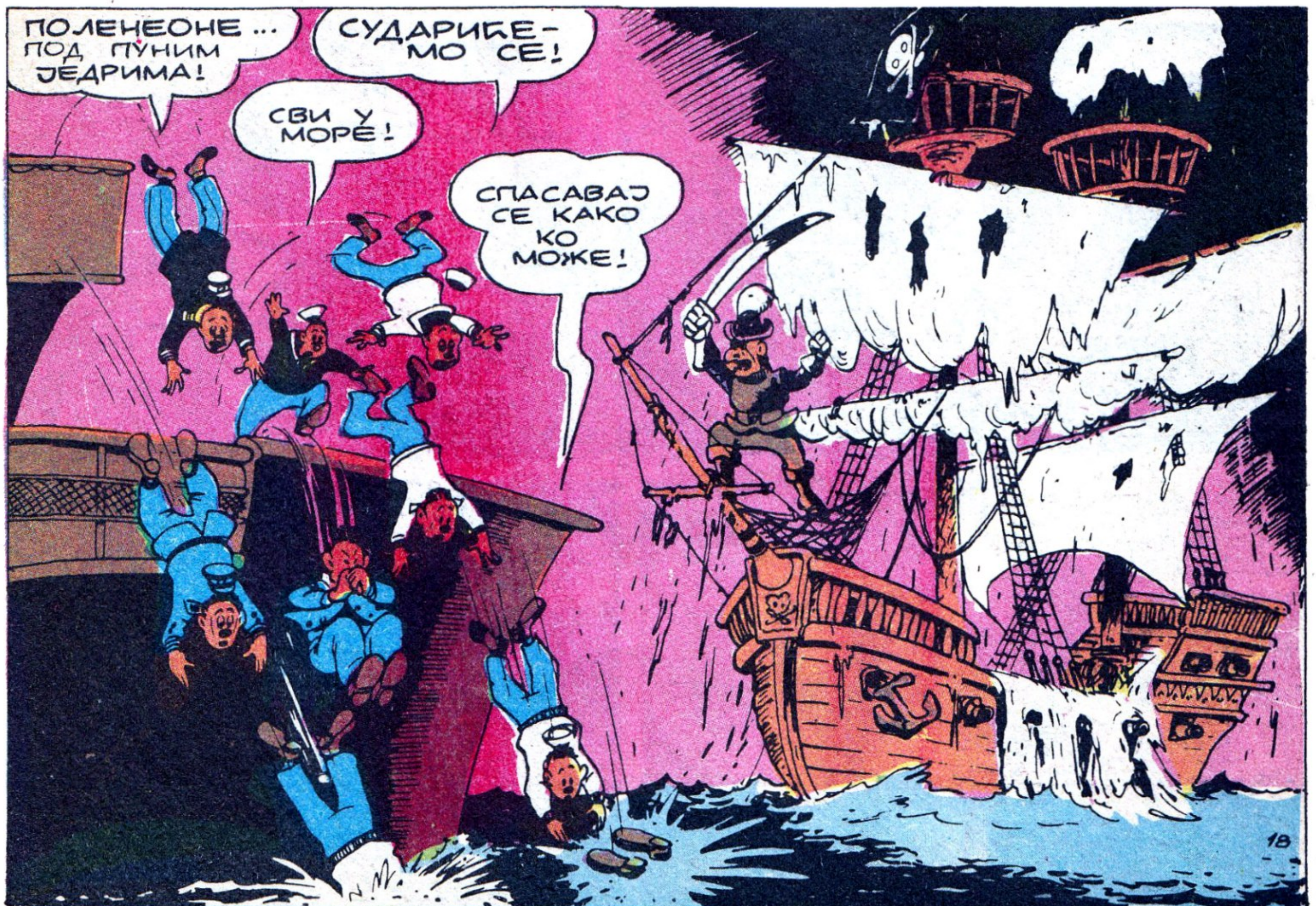
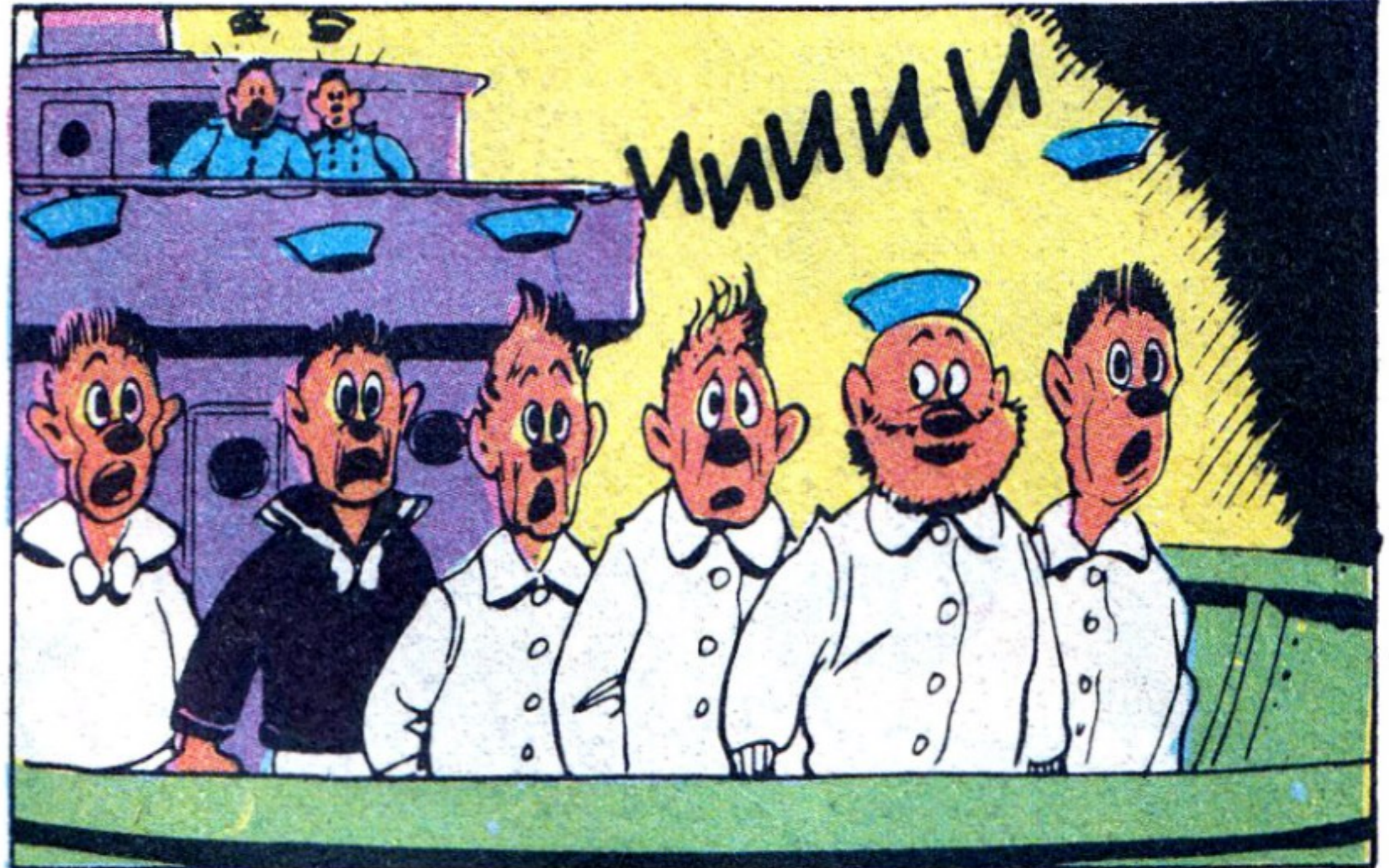
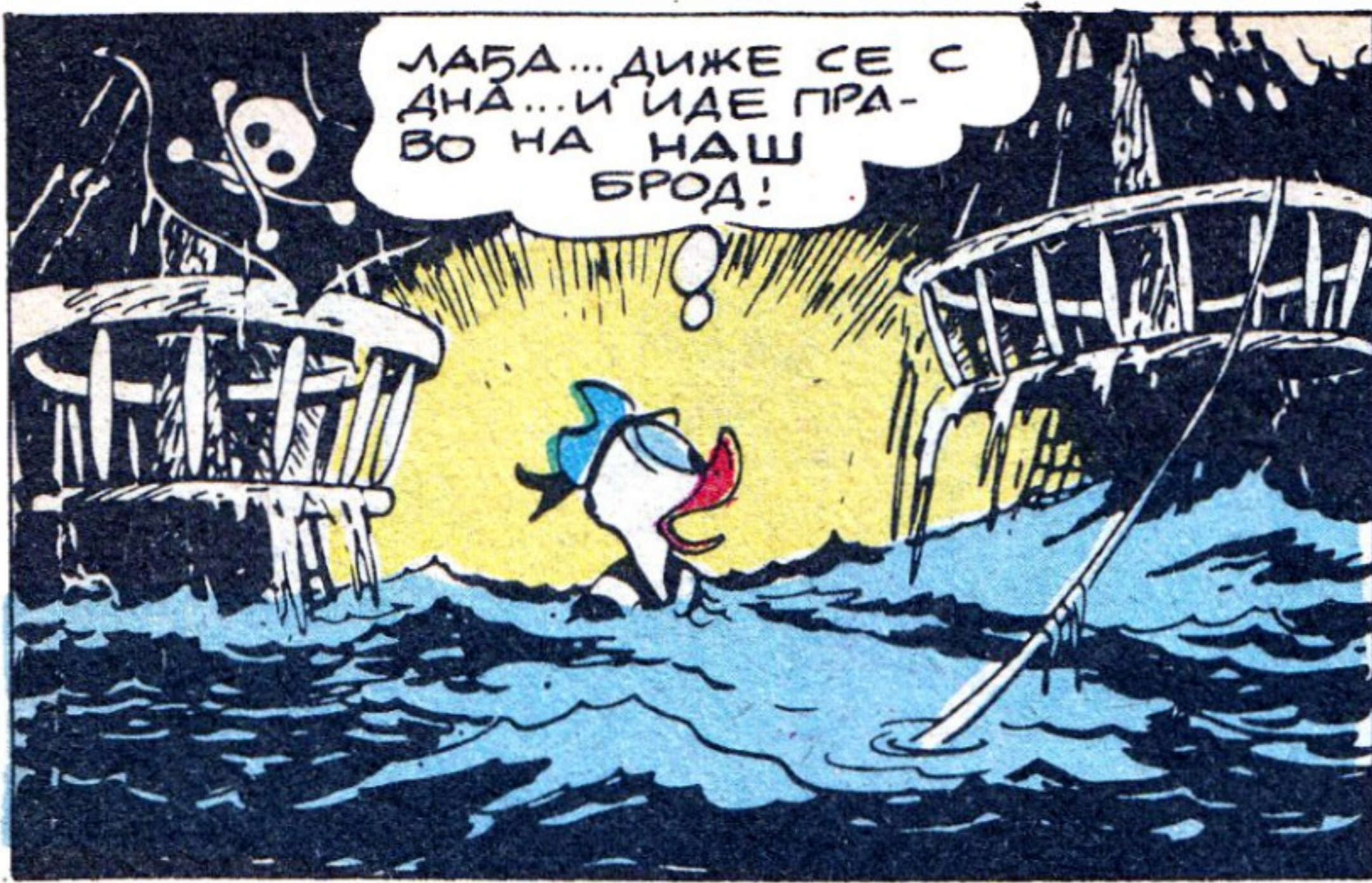

ПОГЛЕДАЈТЕ! ЗАРОНИО ЈЕ... ДА НАС НАПАДНЕ ОДОЗДО!

Ш... ШТА ЈЕ САД ОВО?

U.S. #119-P.22

ХО! ХО! САД САМ ПОТПУНО САМ НА БРОДУ... САД ЈОШ ДА НАТРАМ БРОД НА СТЕЊЕ...

ТВОЈ БРОД ЈЕ...

ЧУЈЕМ И САМ!

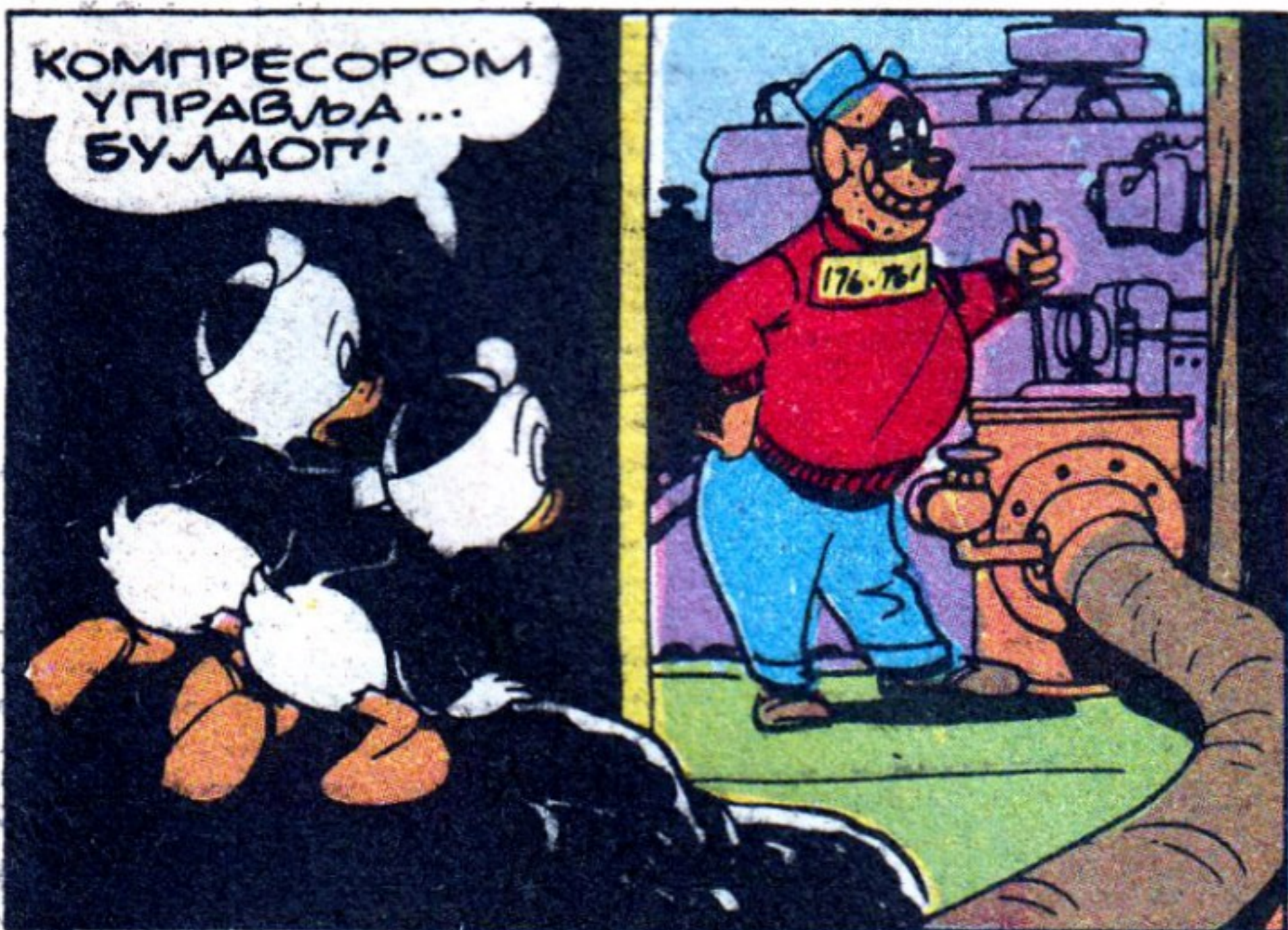
НА СВЕТИОНИКУ ИЗГЛЕДА СВЕ У РЕДУ!

СЕМ ШТО ЧУЈЕМ НЕКИ ВЕЛИКИ КОМПРЕСОР!

А ЕВО И ОГРОМНЕ ЦЕВИ... ИСПОД ВОДЕ... ВОДИ ДО МОРЕУЗА!

ОХ!

КОМПРЕСОРОМ УПРАВЉА... БУЛДОГ!

И... КОЛИКО ЈЕ БУЛДОГА! И СВИ КРЕГУ ПРЕМА МОРЕУЗУ! СИГУРНО... ДА ОПЉАЧКАЈУ ДЕДА БАЖИН БРОД!

Е... ВРЕМЕ ЈЕ ЗА АКЦИЈУ!

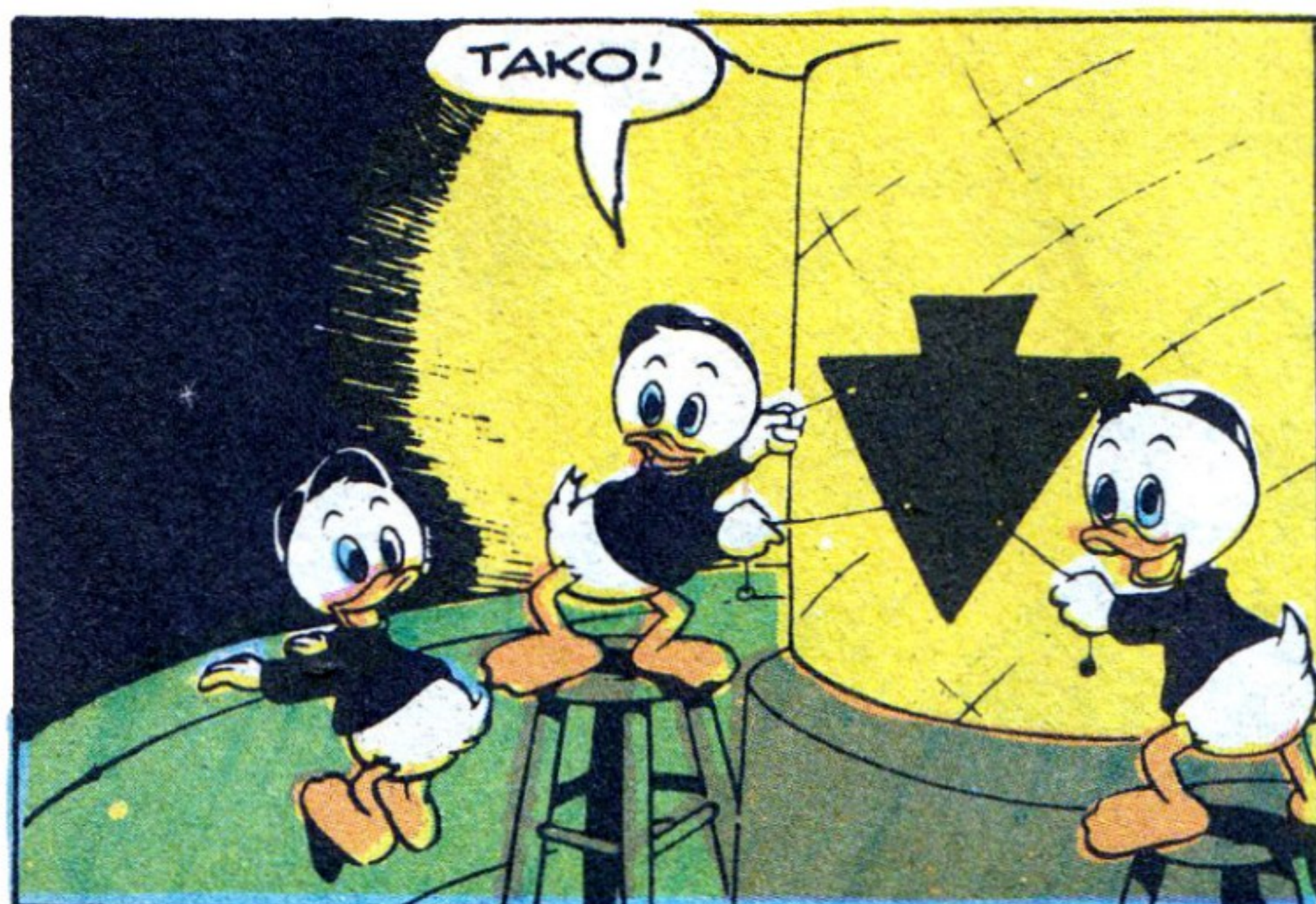
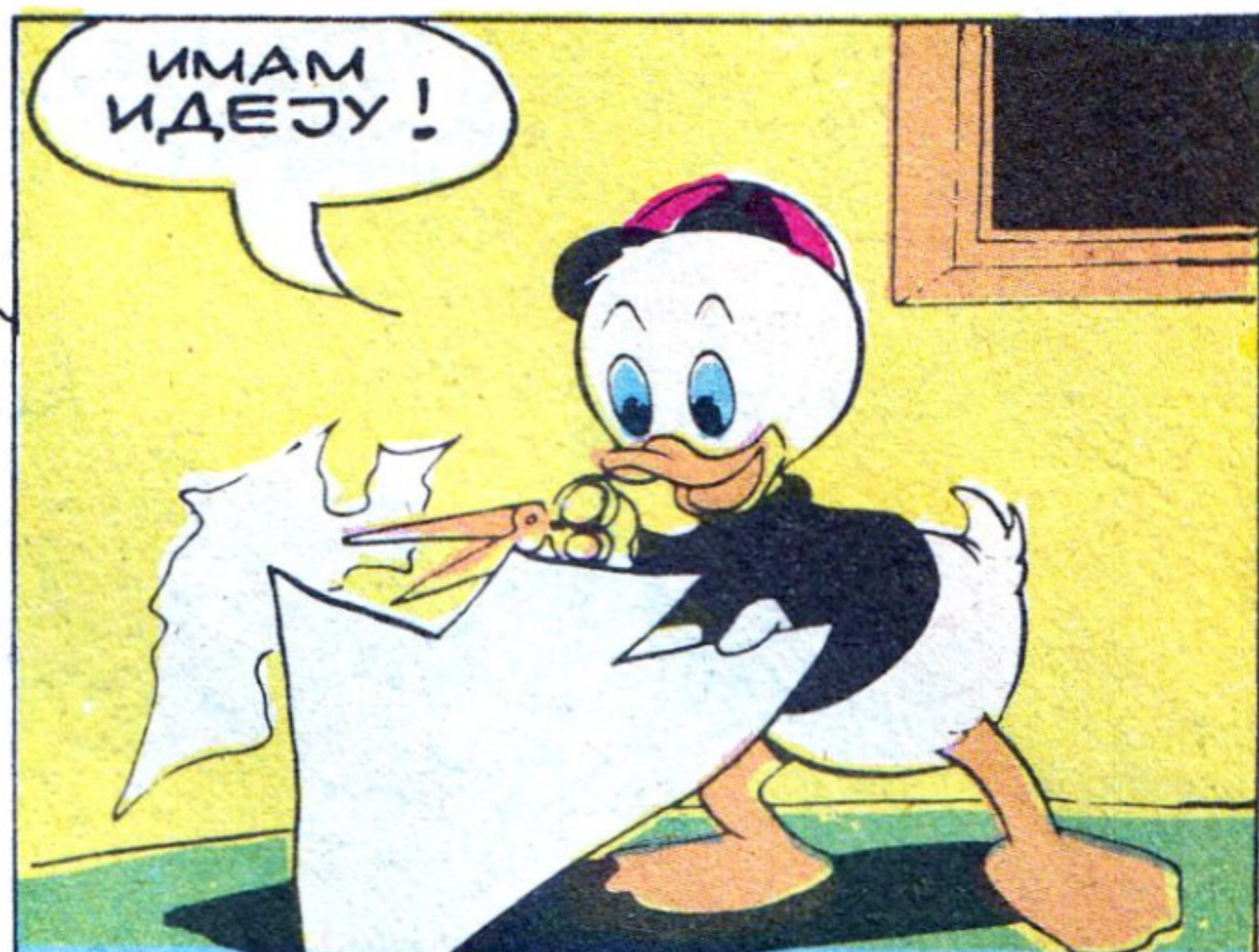
ЧВОК

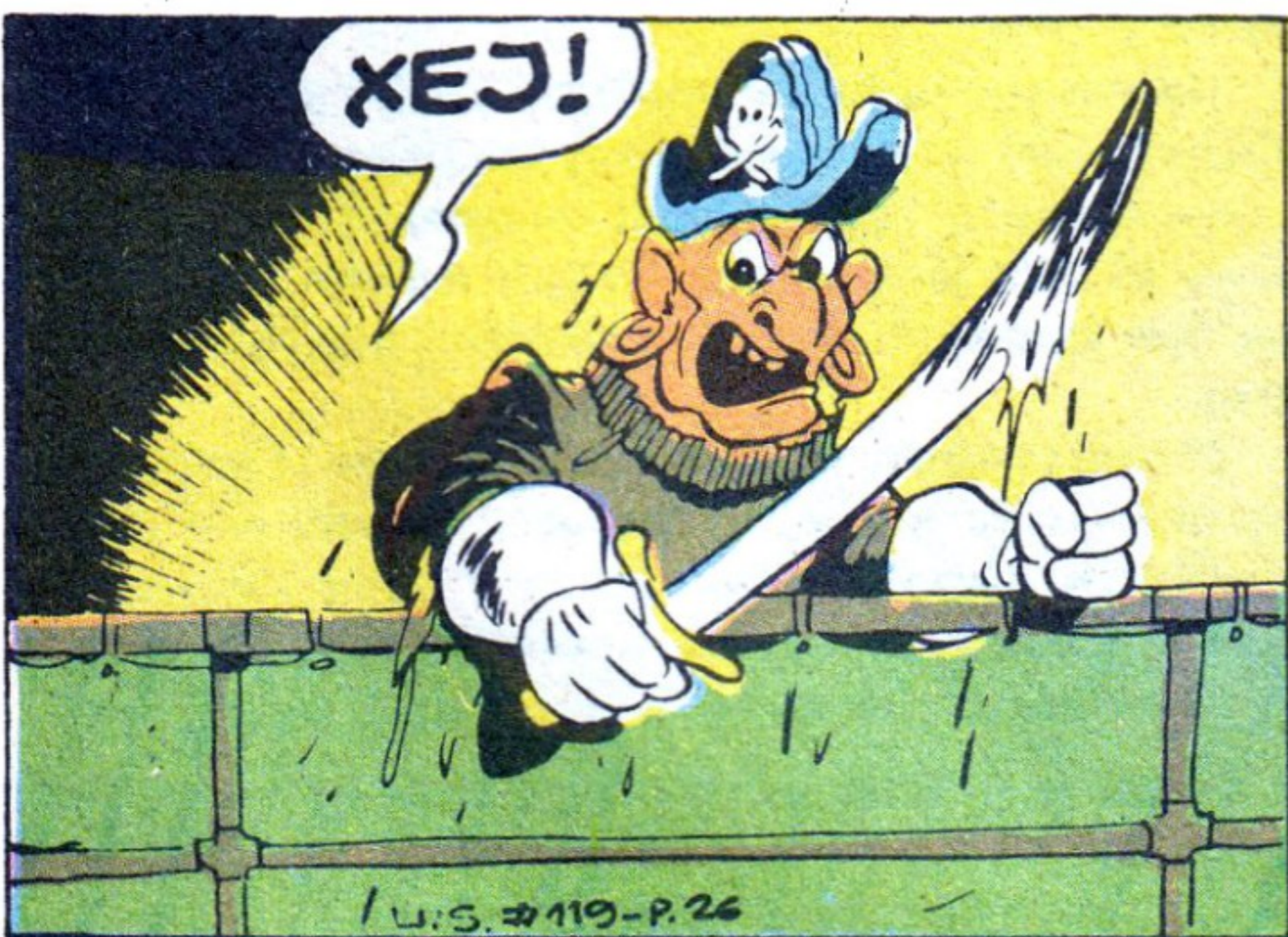
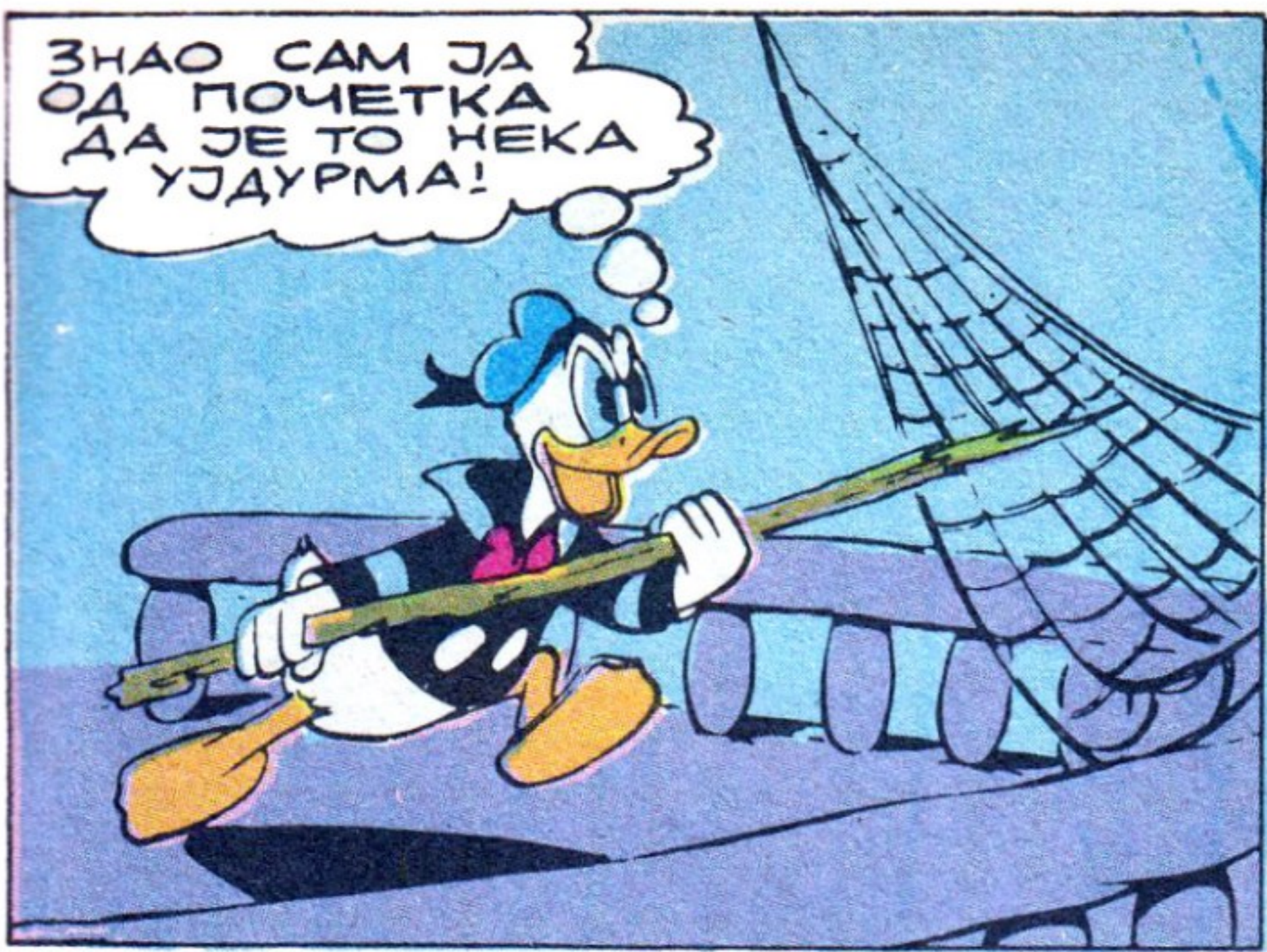

Ускоро...

ДЕДА БАЈО! ЈЕСИ ЛИ ДОБРО?

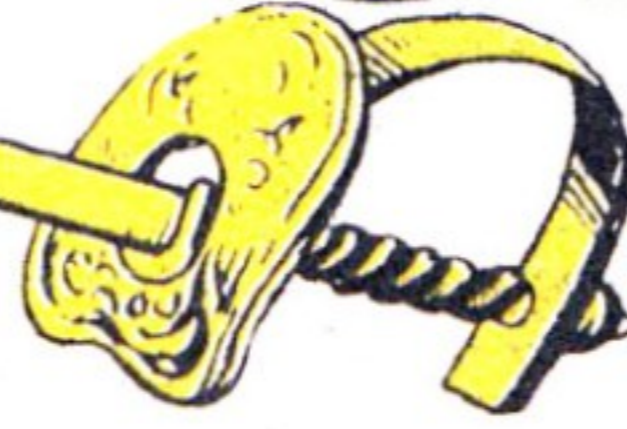
НИКАД ВИШЕ ДОБРО БИТИ НЕГУ! УПРОПАШЉЕН САМ!

WALT
DISNEY

У ЗНАКУ ЗОРОА

СЕДАМНАЕСТА ЕПИЗОДА

ЛАЖНИ ЗОРО

Заповедник је мислио да ће добра храна и пиће орасположити његове госте на вечери коју је припремио за све ранчере и друге угледне личности Лос Анђелеса. Довео је музичаре који су свирали за време вечере, али гости су и даље тмурно гледали испред себе и ниједан поглед нису упутили ка Монастарију. Осећали су да се иза ове заповедникове превелике љубазности крије нека подвала.

Монастарио је изненада дао музичарима знак да престану са свирањем и тада се обратио својим гостима:

— Драги моји пријатељи, срећан сам што сте се сви одазвали на мој позив. Дон Алехандро једини није могао да присуствује овом нашем весељу, али ту је његов син Дијего који га достојно замењује. Знам да неки од вас мисле да сам понекад био сувише строг и груб, али морате схватити да сам то радио за добро Шпаније и свих нас.

Ранчер Алонсо хтео је да прсне у грохотан смех кад је ово чуо, али, на срећу, загрцнуо се вином и почео да кашље.

— Укратко, — наставио је Монастарио — циљ ове вечере био је да поразговарамо и заборавимо стара непријатељства.

Заповедник је тада подигао своју чашу и наздравио свима. Музичарима је дао знак да свирају. У том тренутку појавила се Розита, играчица из Монтереја и почела да игра. Сви су се орасположили кад су видели лепу играчицу. Све очи биле су упрте у њу. Изненада, Розита је застала усред игре и ставила руку на уста. Прилика обучена у црно силазила је низ степенице.

— Зоро! — зачуло се из свих грла.

У једној руци Зоро је држао мач, у другој пиштољ.

— Останите сви на својим местима и не покушавајте ништа! Изручите све своје драгоцености на сто! Оног ко покуша да виче и дозива у помоћ убићу!

Лажни Зоро је тада позвао крчмара. Појавио се Гонзалес из кухиње и запањено пиљио у Зороа. Он га је сматрао заштитником народа, а не разбојником.

— Покупи у своју кецељу све драгоцености! — нареди му Зоро.

Гонзалес се једва кретао, још не верујући да се ово стварно догађа. Зоро му нареди да пожури и запрети му мачем.

— Убаци ту и тај свој прстен! — нареди Зоро крчмару.

— Али... — Гонзалес је покушао да протестује.

— Хоћеш ли да употребим мач? — упита га Зоро.

Розита је покушала кришом да напусти крчму, али Зоро ју је зауставио. Откинуо јој је златан ланац који је носила око врата и ставио га у џеп.

Гонзалес је прво пришао Дијегу и он спусти новчаник у Гонзалесову кецељу.

— Скидај тај прстен! — дрекну лажни Зоро. — И ако још неког будем морао да подсећам да скине прстен, осетиће оштрицу мог мача.

Монастарио је био задовољан. Постигао је оно што је желео. Мендес је одлично одиграо улогу Зороа. Ранчери су у чуду гледали у Зороа и видели се да осећају одвратност и мржњу према њему.

Када је Гонзалес пришао Дон Алонсу, овај му је убацио у кецељу само новчаник. Зоро му је пришао и погледао руку. На њој се јасно видео траг прстена.

— Покушао си да ме превариш, ниткове! Зоро замахну мачем и убодје Алонса у раме.

За то време, Дијего који је седео крај врата која су водила у кухињу, нестао је.

Лажни Зоро ускоро је опљачкао све госте и упутио се ка кухињи, одакле је и дошао. За собом је вукао крчмара као таоца.

Монастарио је зграбио мач и полетео за Зороом који је нестао у једној соби на спрату где су се налазиле мердевине помоћу којих се увукао у крчму. Али, мердевина више није било тамо. Прави Зоро их је склонио. Појавио се Монастарио и почео да виче на Зороа мислећи да је Мендес:

— Идиоте! Шта чекаш? Бежи!

Али, уместо да бежи, Мендес, лажни Зоро, покушао је да убије заповедника.

— Гарсија! викао је у страху Монастарио.

Али, наредник и остали војници, који су се налазили око крчме, нису се усудили да прекрше његово наређење које је гласило да не смеју да улазе у крчму ма шта се унутра догађало.

Монастарио још није знао да се бори с правим Зороом.

Мендес је за то време покушао да се пребаци преко балкона у двориште крчме, али му то није пошло за руком јер је било сувише високо. Морао је да пронађе неки други излаз. У тренутку када се он појавио у ходнику, Зоро је избио Монастарију мач из руке. Заповедник је слетео низ степенице дозивајући Гарсију у помоћ.

У ходнику на спрату остали су сами Зоро и Мендес. Дошло је до двобоја двојице изванредних мачевалаца. Оштрице су севале у ваздуху и у једном тренутку Зоро умало није погодио Мендеса у раме. Овај је устукнуо, али заборављајући да се иза његових леђа налазе степенице, оклизнуо се и пао.

Гарсија је најзад схватио да га Монастарио заиста дозива у помоћ и улетео је у крчму. Баш кад су он и заповедник стигли до степеништа које води на спрат, Мендес се срушио испред њихових ногу.

Зоро је за то време нестао. Брзо је скинуо црно одело и предао га Бернаруду који га је чекао у шипражју иза крчме.

Ранчери, који су одлучили да се не мешају у све ово, ипак су изишли у ходник и видели шта се то догађа. Неко је скинуо маску лажном Зороу.

— Хеј! Па ово је онај странац који је убио Ромера! — викну Гонзалес.

— Како је успео да побегне из затвора? — желео је да зна ранчер Алфредо.

Монастарио је видео да га сви сумњичаво гледају па додаде:

— Стражари су сигурно заспали, али скупо ће ми платити за ово! Гарсија, одведи Мендеса у затвор, а онда ме сачекај у мојој канцеларији. Желим да разговарам с тобом о овоме.

— Али... али... — Гарсија је почео да муца.

— Чуо си моје наређење! — викну Монастарио.

Док је ишао ка излазу, Мендес баци један дуг и продоран поглед ка Монастарију. Заповедник је брзо дошапнуо Гарсији:

— Нико не сме да разговара с Мендесом!

За то време Дон Алонсу су превијали раме. Неко од ранчера рече:

— Захваљујући Зороу, правом Зороу, добили смо натраг новац и драгоцености.

Свако је узео оно што је његово. На столу је још само стајао Дијегов прстен и новчаник.

— Хеј, где је Дијего? — упита неко.

Дијего се тада појавио на вратима и застао, као да је желео да се увери да је опасност прошла, и тек онда крочио унутра. У руци је још држао чашу вина.

— Узмите свој прстен и новчаник, Дијего! — рече му Гонзалес.

— Ви сте, Дијего, бар сачували чашу вина! Ја сам моје вино просуо у оној гужви — рече Алфредо.

Сви прснуше у смех, подигоше чаше и викнуше у један глас:

— За Зороа!

СЛЕДЕЋА ЕПИЗОДА:

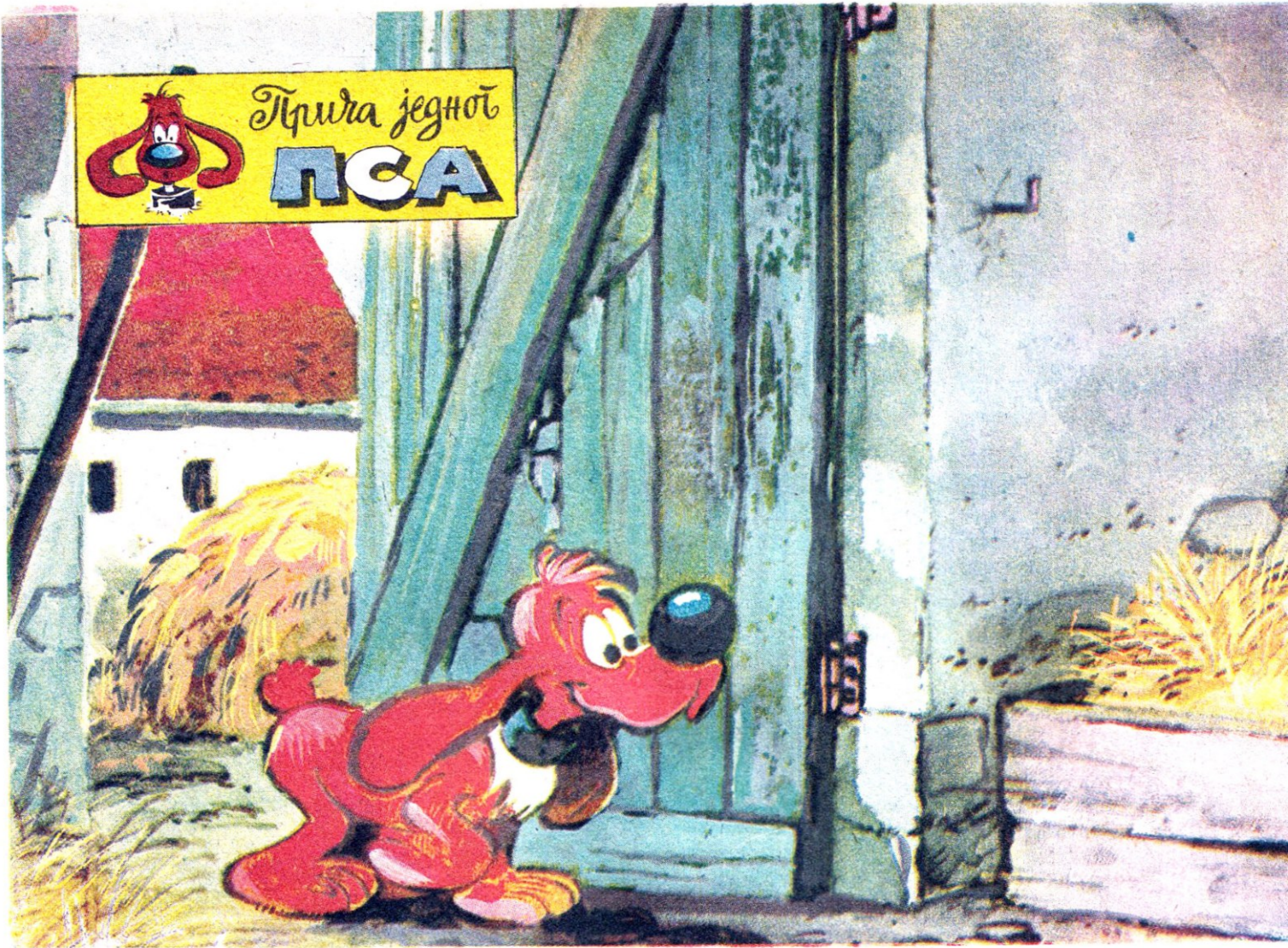
КРАЂА

Трица једној

ПСА

Трица једној

ПСА

ЈАЈЕ

Ја највише волим кад идем у село, са Бобаном и његовим родитељима, по свежа јаја.

Домаћини, Волићи (кунем се да се тако зову) имају шест кћери и три сина и свако од њих увек ми да по две коцке шећера. Узгред буди речено, није ми јасно како се од толиког шећера не угојим..!

Треба само видети како девет малих Волића јуриша на кутију са шећером чим се ја појавим код њих. Настаје прави русвај, не зна се где је коме рука, а где нога. О почупаној коси и да не говорим! А тек ти повици... боље рећи урлици... само зато да би један од њих био први који ми је дао шећер!

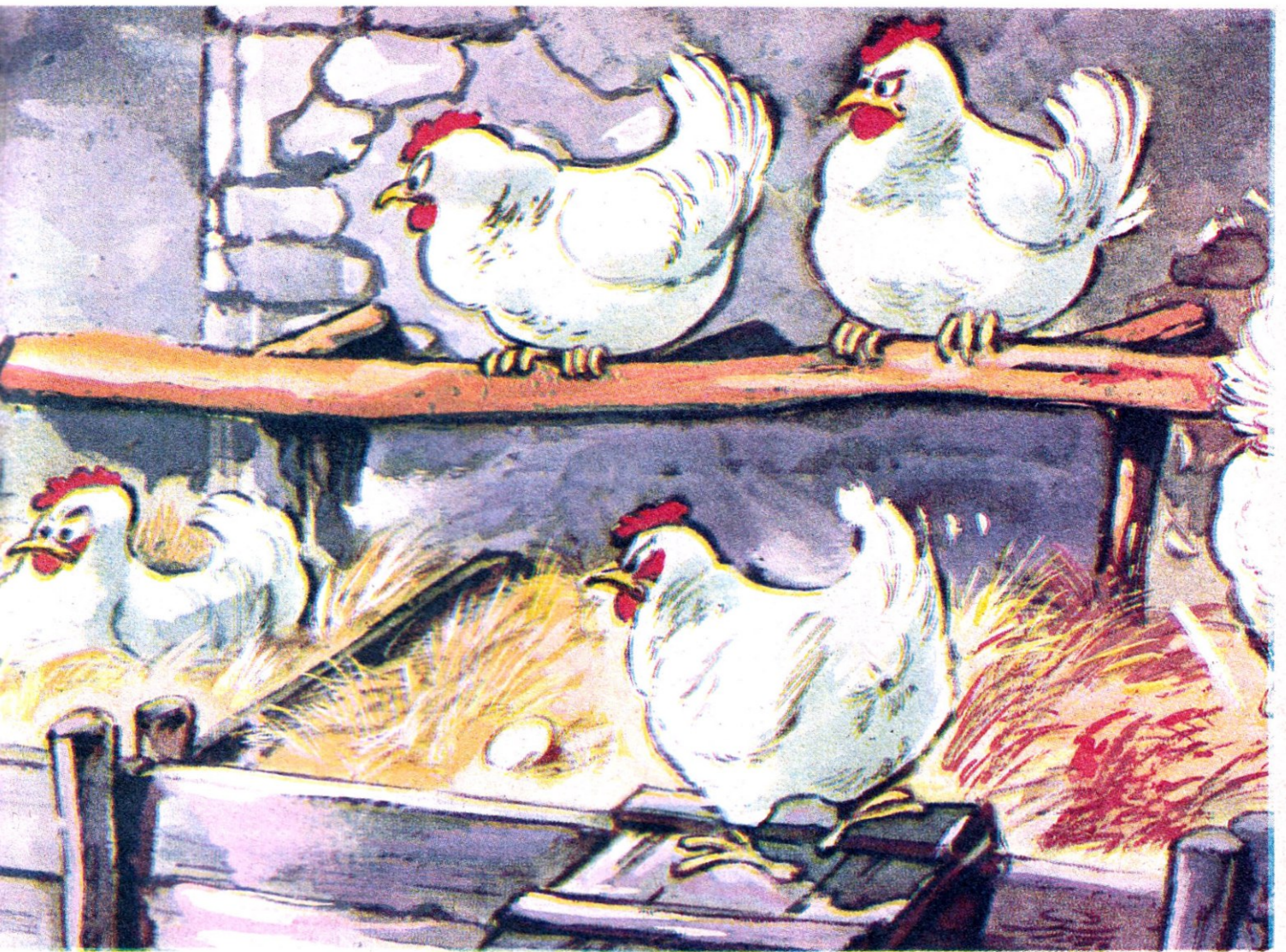
Кад бисте само знали како ми дају те коцке шећера! Ви вероватно, мислите да ми је учтиво пруже на длану. Ни говора! Свако од њих деветоро труди се да руку с шећером држе што више да бих ја морао да скачем! Могу да вам кажем да онда личим на фоку

којој дресер у циркусу, да би скочила из воде, даје харингу.

Ах! Што су људи компликована бића. Сви уопште, а мали Волићи посебно. Да бих добио своју порцију гликозе (тако мој доктор научно назива шећер) треба да скочим осамнаест пута у ваздух. Е па, замислите сад себе како ходате на четири ноге и сваки пут кад хоћете нешто да поједете скачете увис.

Вероватно мислите да претерујем. Е, добро, даћу вам други пример људске глупости.

Бобанов тата упорно тврди да само на селу има заиста свежих јаја. Последњи пут кад смо били код Волићевих хтео сам и сам да се у то уверим па сам опипао јаја која су се налазила у корпици коју је домаћица управо спустила на сто. Нећете ми веровати: била су МЛАКА..! Млака, кажем вам..! Скоро топла..! То ипак није спречило Бобановог тату да зграби два и да погледа кроз њих

према сунцу кличући: Ах! што су свежа..! А ипак изгледа да нису била тако свежа јер их је Бобанова мама, чим смо дошли кући, ставила у фрижидер...

Једном другом приликом Волићка је управо покупила јаја (разуме се, млака) и вратила се у кухињу. Како тог тренутка нико на мене није обраћао пажњу, увукао сам се у кокошарник и пришао гнезду. Наша домаћица Волићка мора да је страшно расејана жена кад није видела оно једно јаје иако се оно налазило усред гнезда! Изненадићу их: ја ћу им га однети. Да заборави тако лепо јаје!

Пажљиво сам узео јаје међу очњаке и извукао се из кокошарника. Бобан ме је први приметио и повикао: „Дођите да видите, дођите сви! Цек је нашао јаје!” Сви су потрчали у двориште да би ми честитали. Кокошке, у страху да ћу им појести сва јаја, разбежале су се а перје је само летело са њих. Волић, задовољан што је добио још једно јаје, испустио је своју лулу на ђубриште.

— Пазите да га не уплашите! — благим гласом рече Бобанов тата који је први стигао до мене са испруженом руком.

А Волићка од стида што је заборавила ово јаје, ухватила се руком за главу.

Уз много обазривости Бобанов тата ми је узео јаје из уста. А онда поче да муца:

— Али... али ово јаје је од гипса!

На то сви Волићи почеше као луди да се смеју. Чак и кокошке које су се биле скупиле у једном углу дворишта почеше углас да какоћу.

— Ајде, Мишо — рече Волић најстаријем од својих синова. — Иди врати у кокошарник јаје које је овај слатки куцов узео.

— Шта? Шта сам то чуо? Да нису полудели? Да врате кокошкама једно тако лепо јаје? Они нису при здравој памети, вере ми кучеће.

Скочио сам на Мишу да бих му узео јаје и спречио га да га врати у гнездо. На несрећу, јаје је склизнуло између мојих очњака на земљу и разбило се у хиљаду гипсаних парчића.

— Јао, разбио нам је нов полог..! кукала је Волићка.

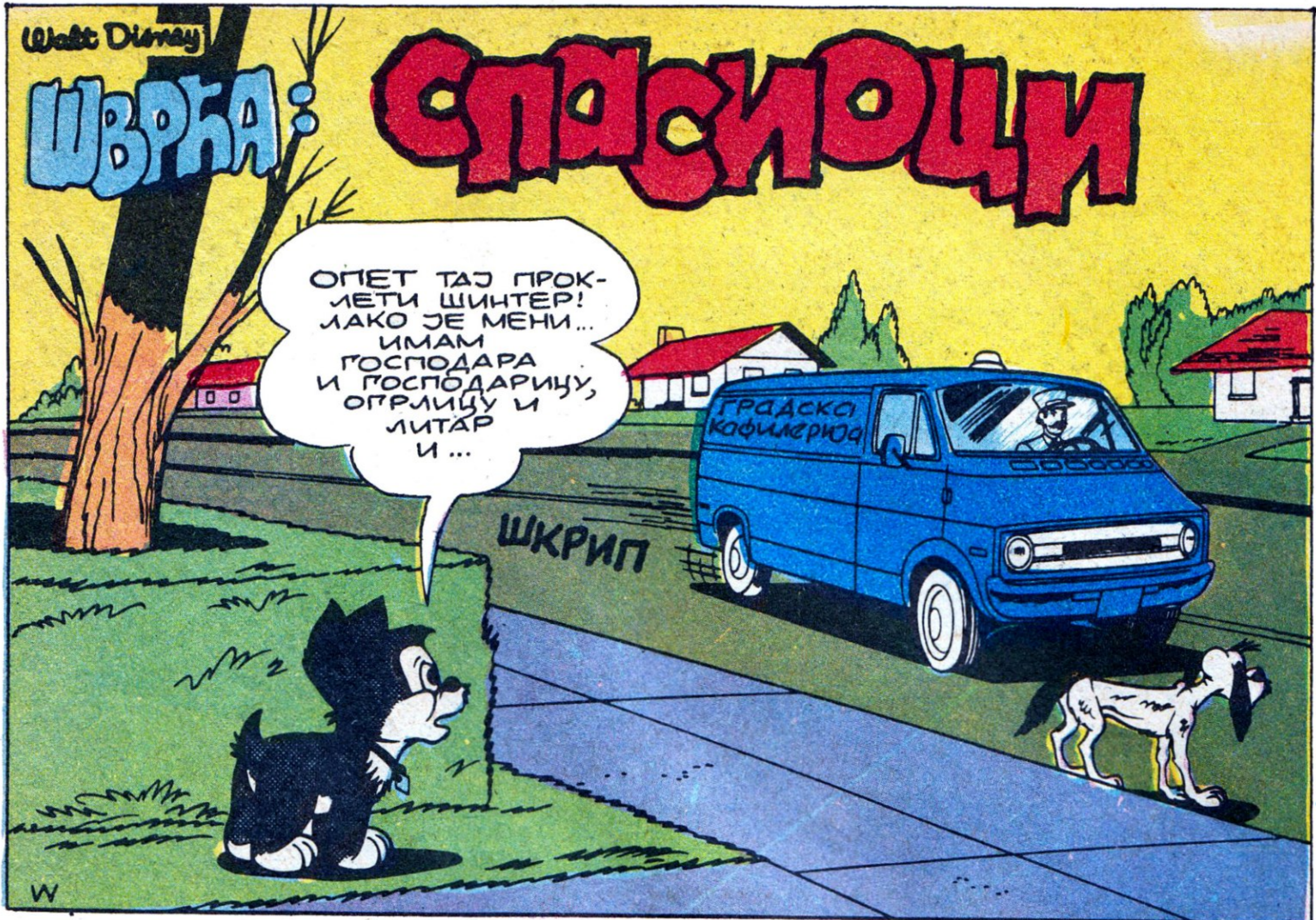
Шта је то полог, појма немам. Нико ми није објаснио. Можда ви знате?

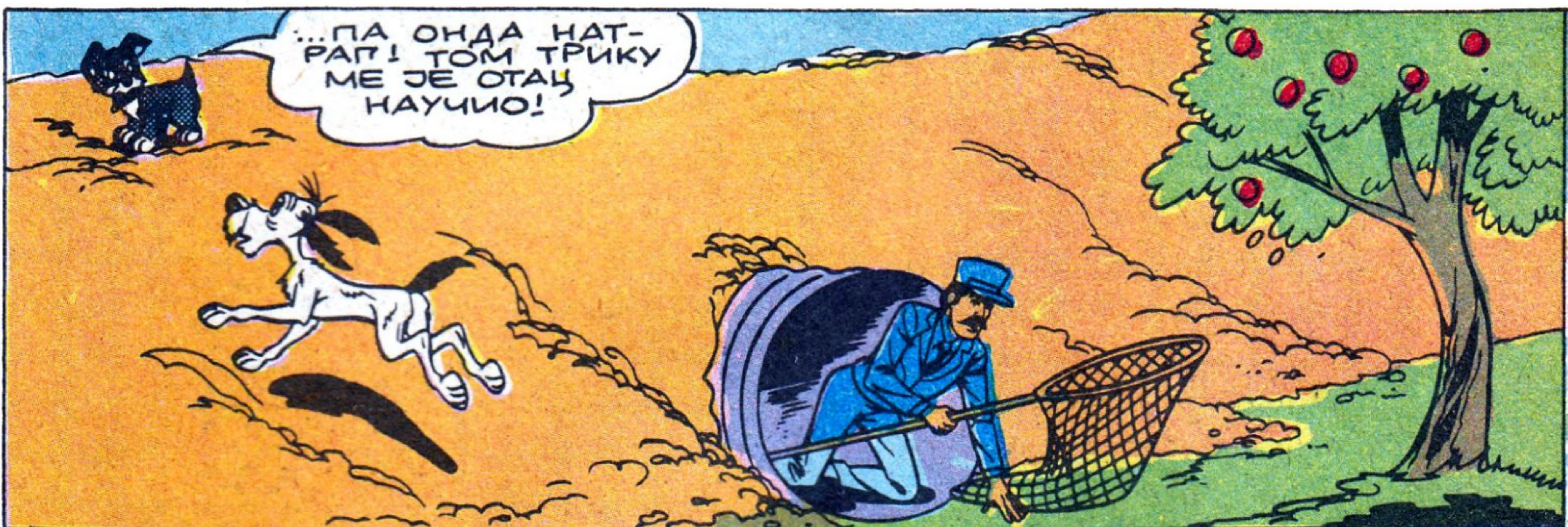
— Ко украде јаје, украде и вола! — поучним гласом рече Бобанов тата.

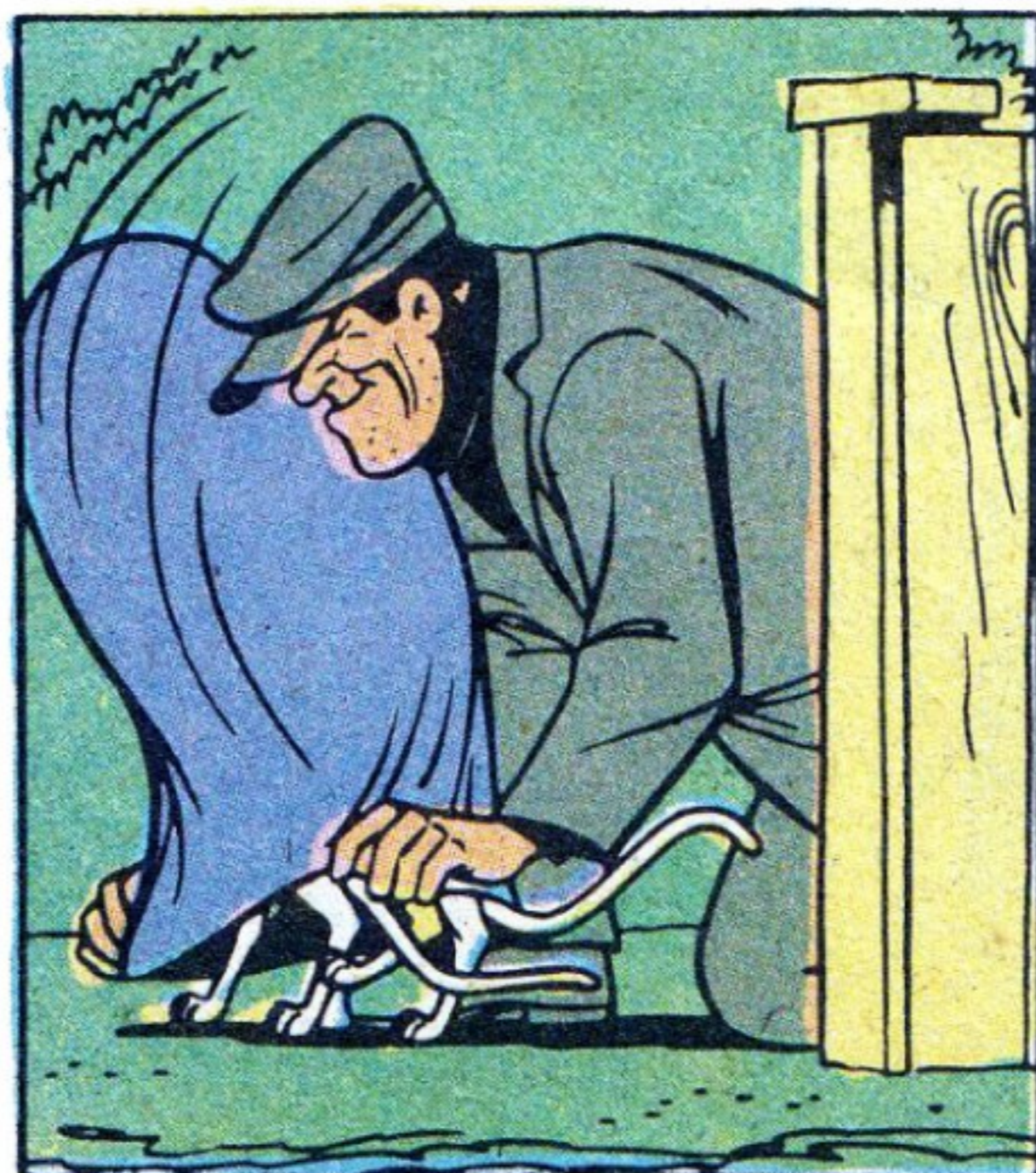
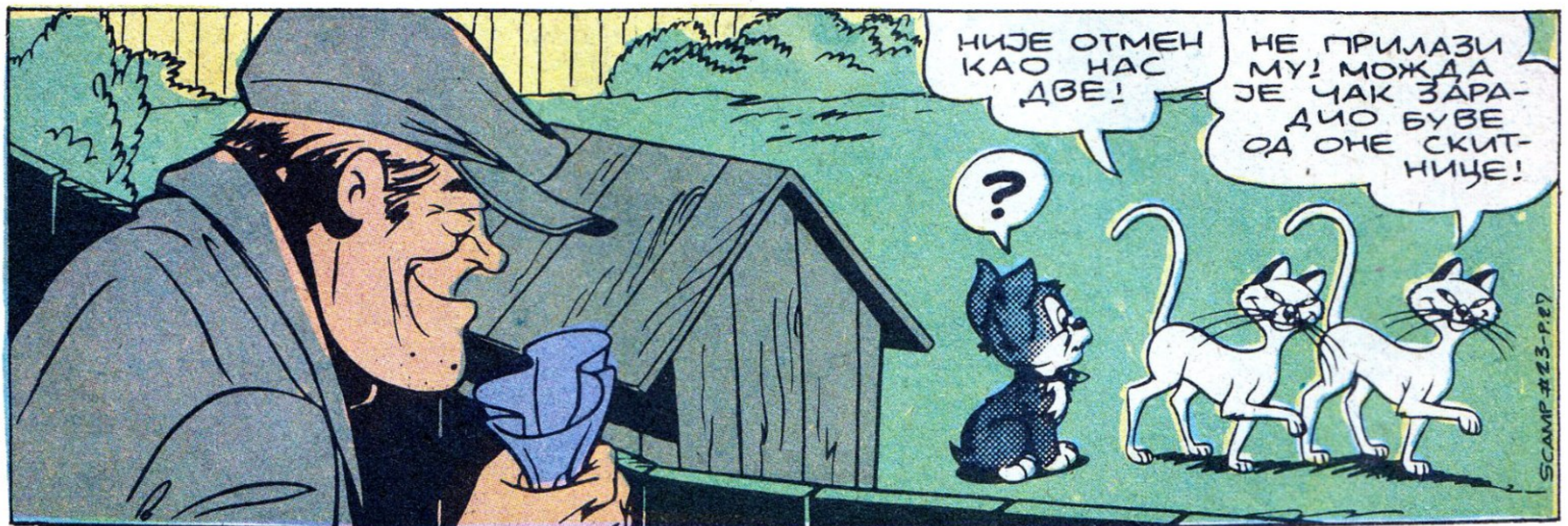
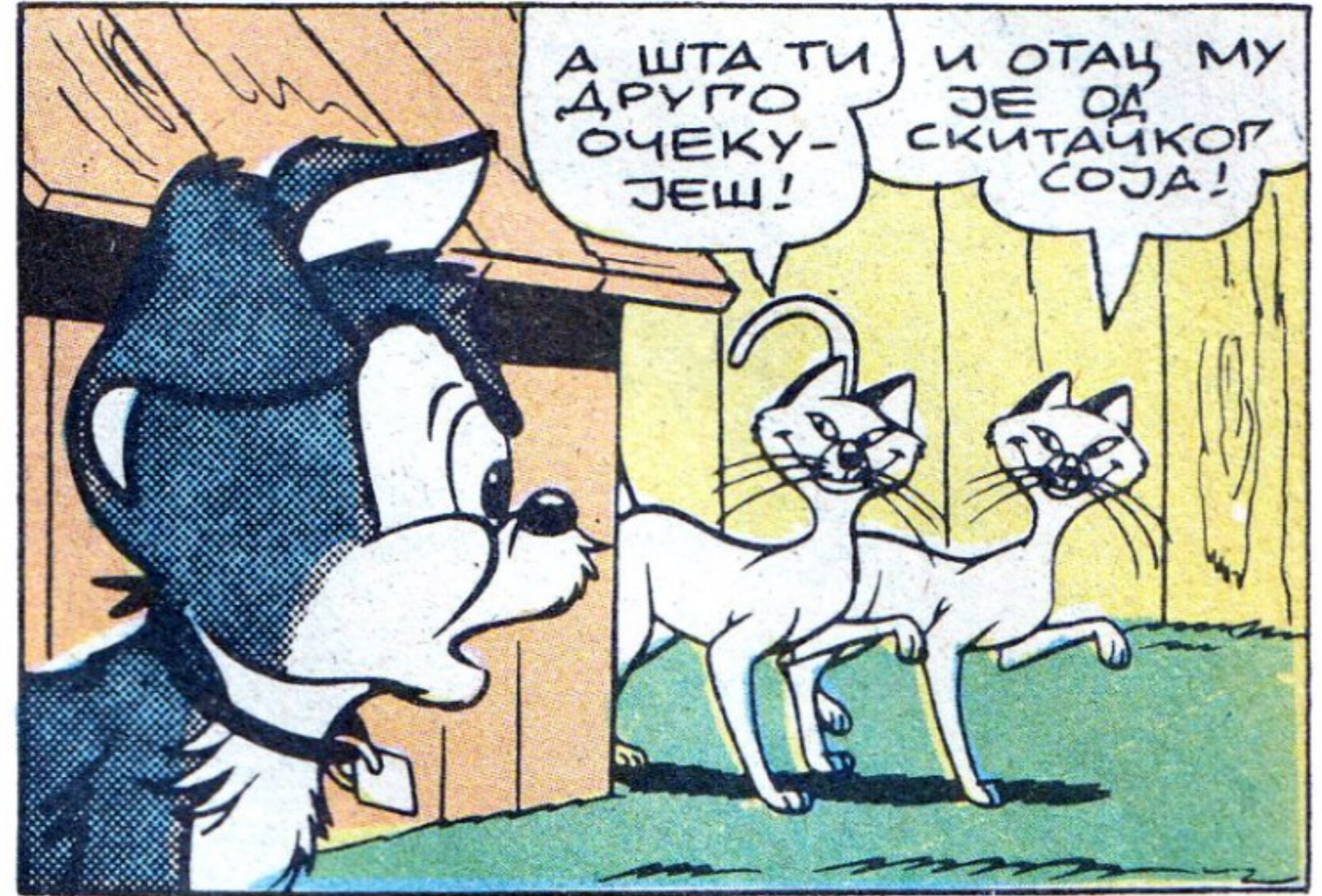
Кад сам вам рекао да су људи мало луцкасти, можда ми у почетку и нисте поверовали. Али сад, кад сте чули моју причу, сигуран сам да у то нећете више сумњати.

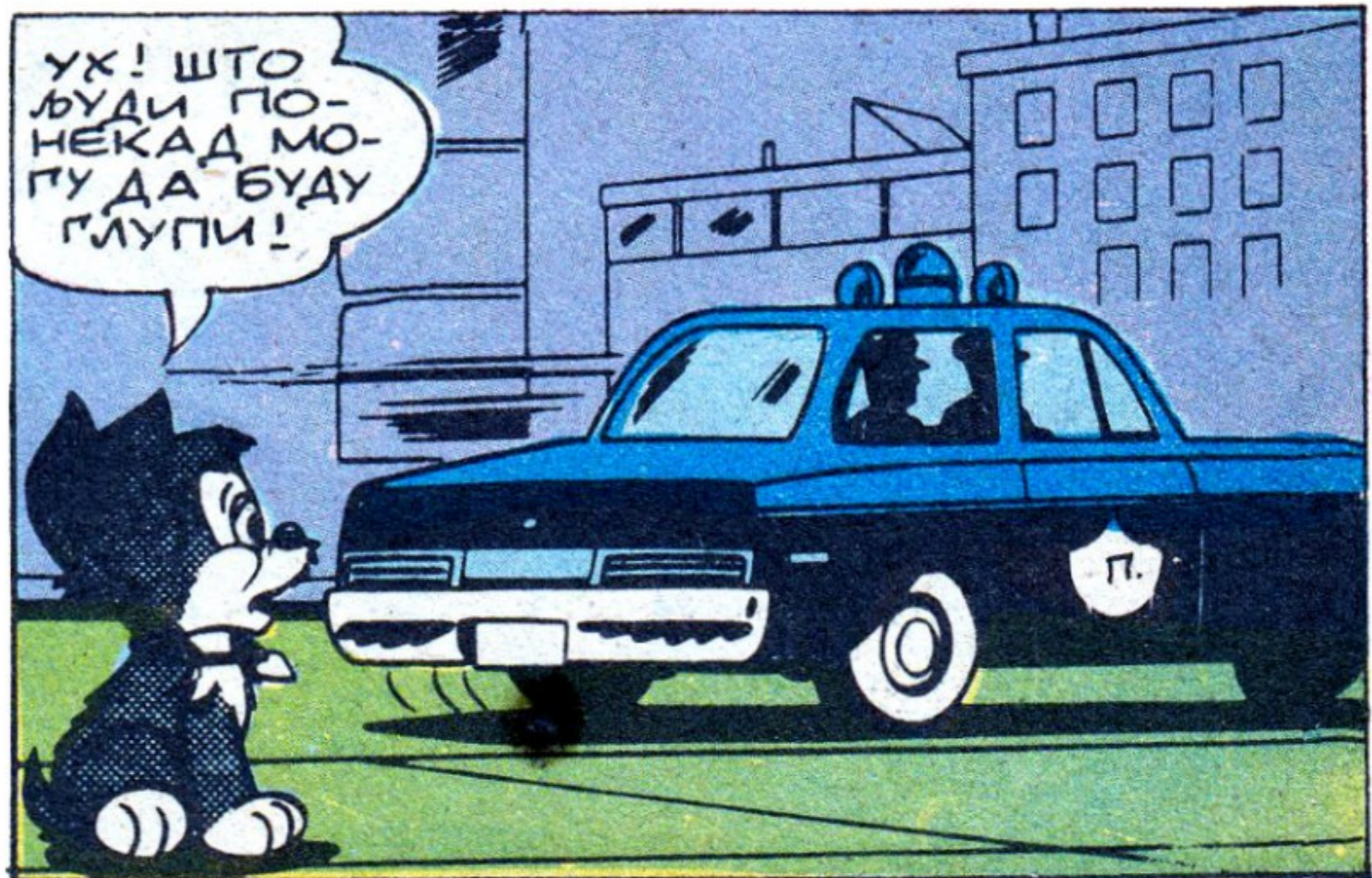
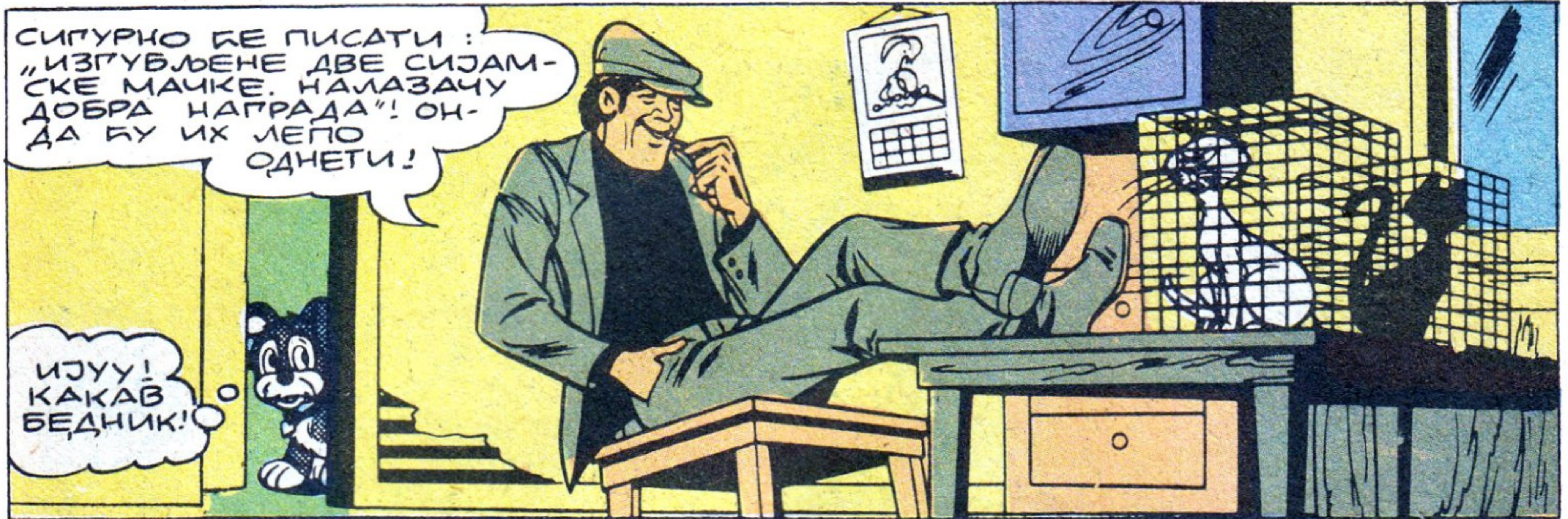
ШВРКА:

СПАСИОЦИ

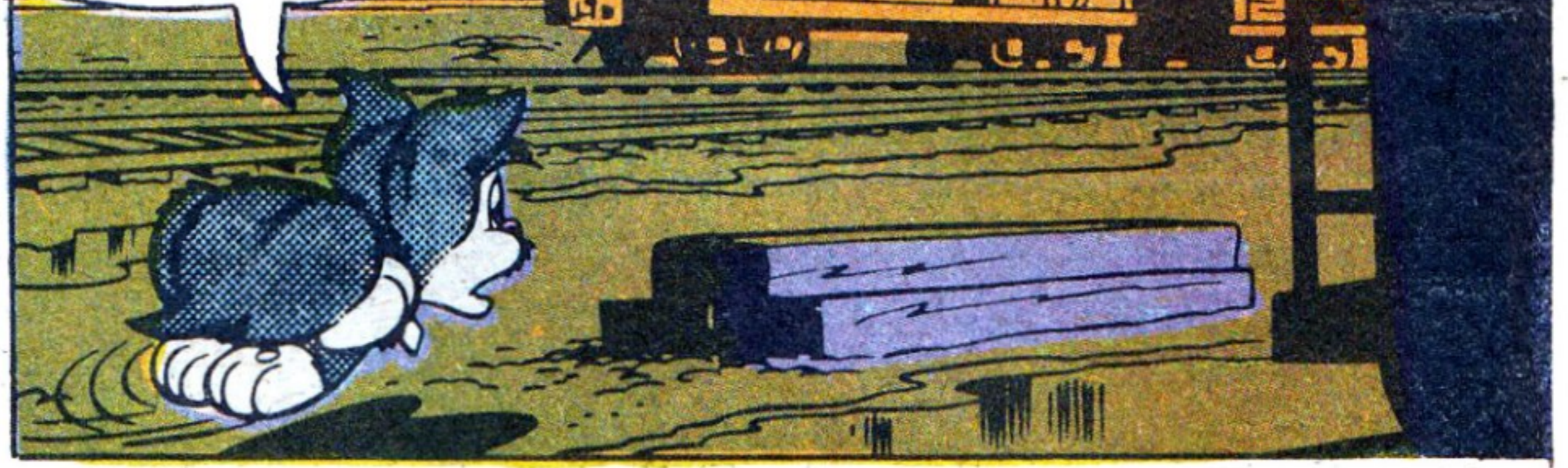

КЛЕМПА НИЈЕ КОД КУКЕ...
А ТАТА ЈЕ ОТИШ' О
ДА ЈУРИ
ЈАРЕБИЦЕ!

АХА!
ЗНАМ!

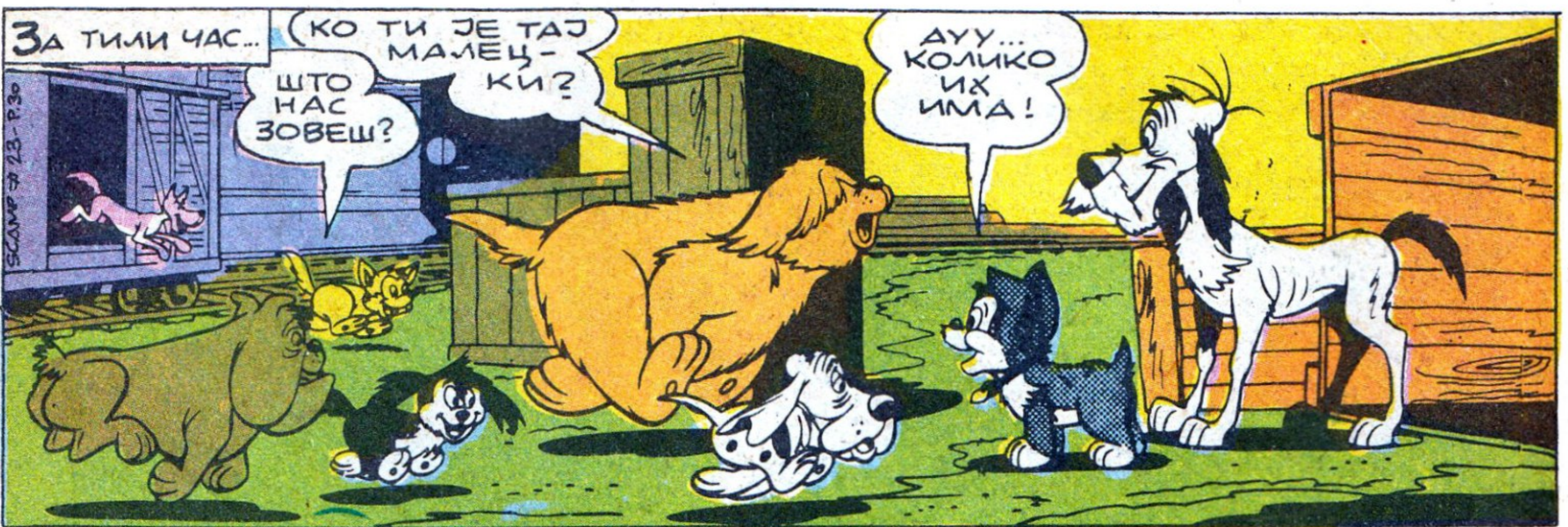
МОЈ НОВИ ПРИ-
ЈАТЕЉ РЕЧЕ
ДА ЖИВИ
КРАЈ ПРУГЕ!
СИГУРАН САМ
ДА ОН ИМА
МНОГО
ДРУГАРА!

УСКРОРО... И ТИ
'ОБЕШ
ДА СПАСАВАШ
ДВЕ МАЧКЕ?
ЛУД СИ... ДА
КАД ЖЕЛИШ...

ХЕЈ, ДРУЖКИНО! ОВА-
МО СВИ!

ЗА ТИЛИ ЧАС...

(КО ТИ ЈЕ ТАЈ
МАЛЕЦ-
КИ?)
ШТО
НАС
ЗОВЕШ?

ДУУ...
КОЛИКО
ИХ
ИМА!

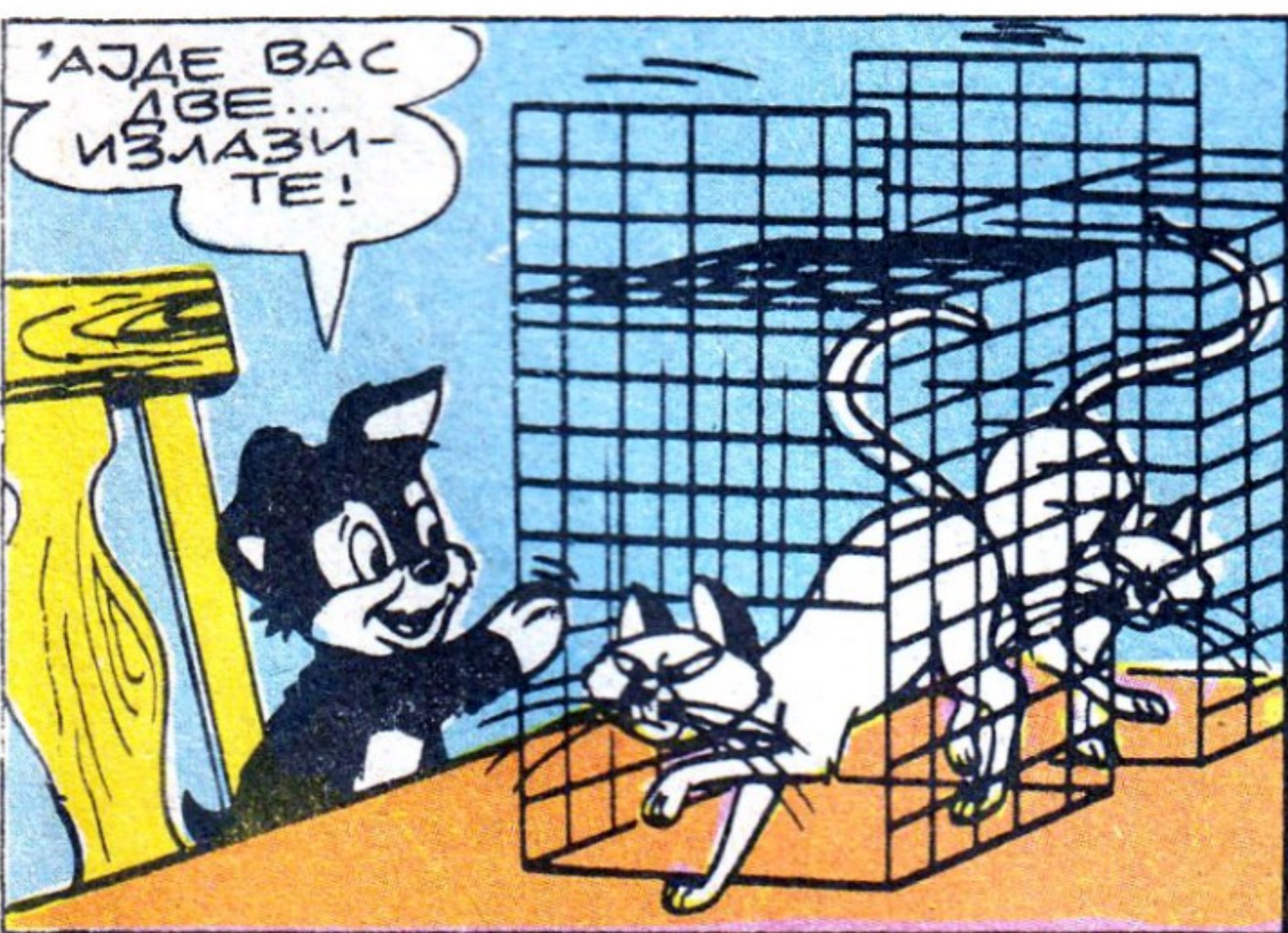
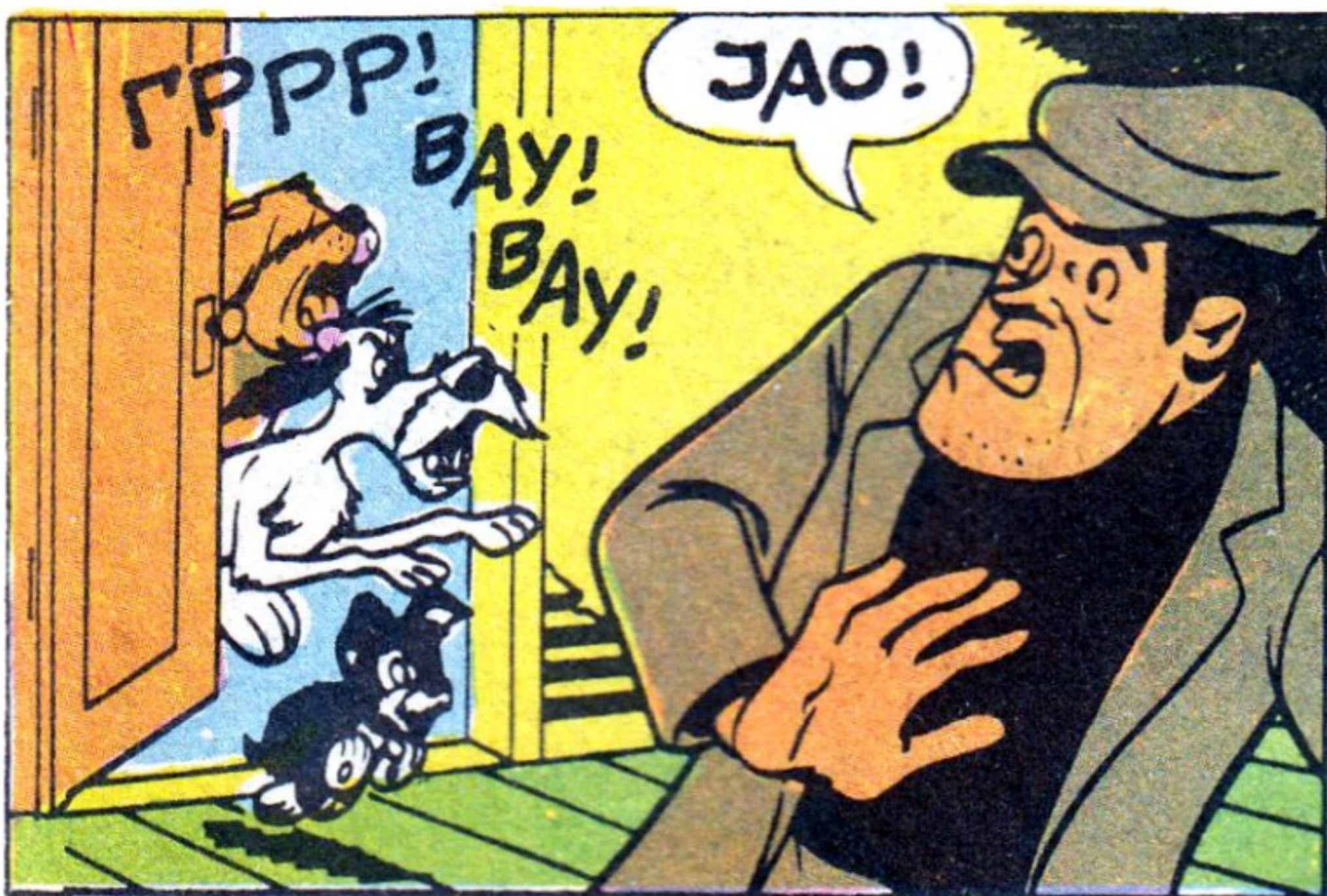
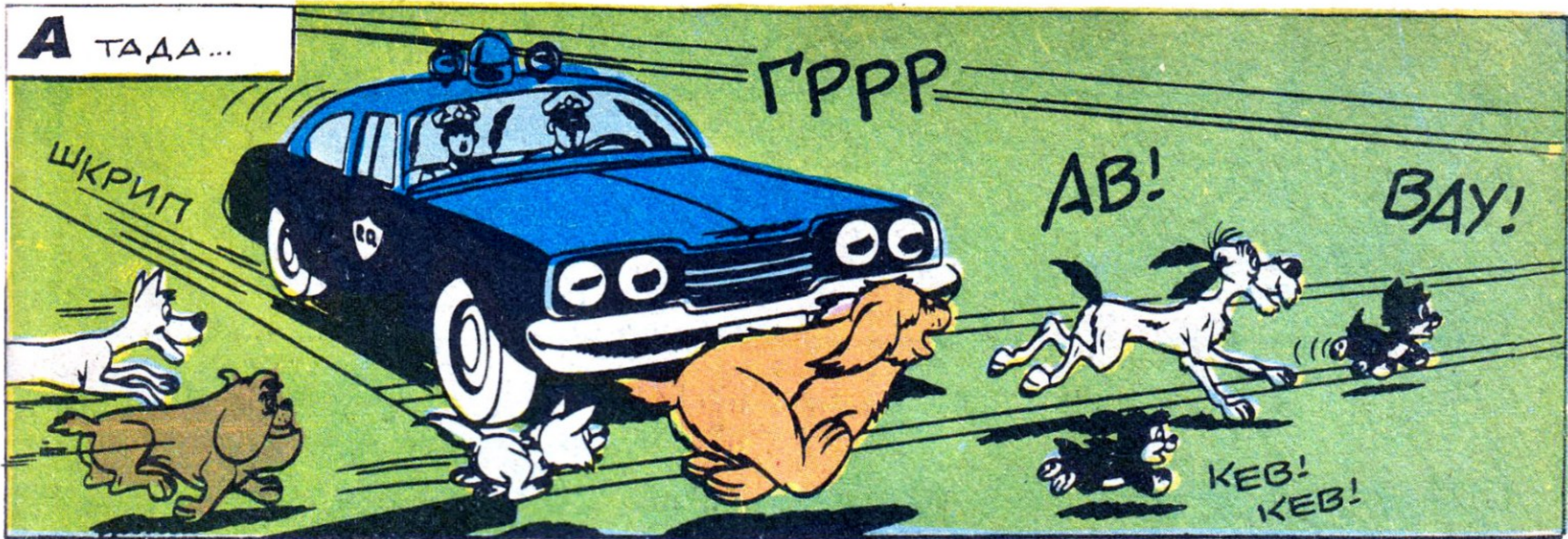
ЗА МНОМ! ЈЕДАЧ ЗАО ЧОВЕК
УКРАО ЈЕ
НАШЕ
МАЧКЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ... БАШ ЈЕ ДОСАДНО КАД
ЈЕ СВЕ МИРНО
И У РЕДУ!

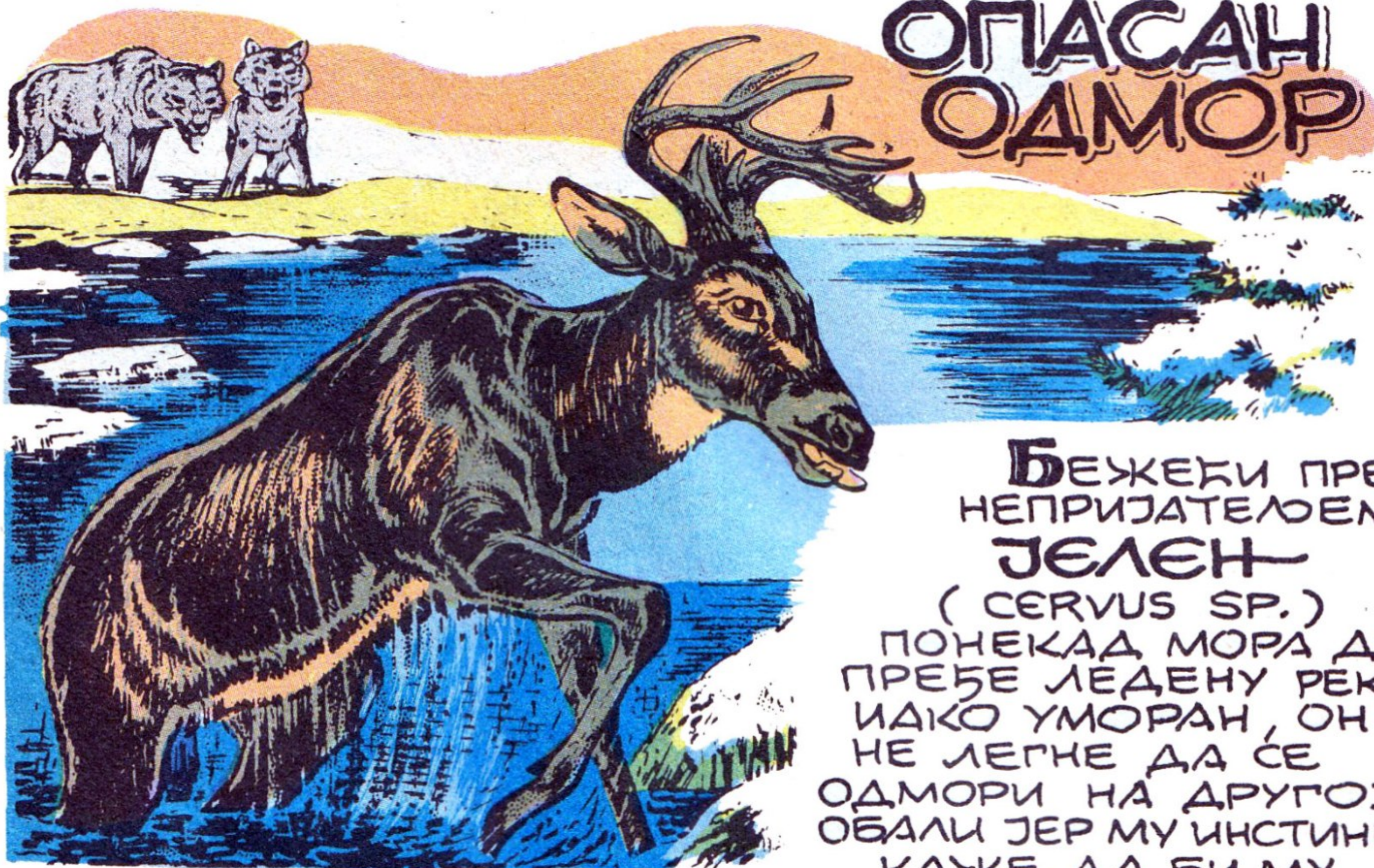
А ТАДА...

КРАЈ

WALT DISNEY

ЧУДА ПРИРОДЕ

ОПАСАН ОДМОР

БЕЖЕЊИ ПРЕД
НЕПРИЈАТЕЉЕМ,
ЈЕЛЕН

(CERVUS SP.)

ПОНЕКАД МОРА ДА
ПРЕБЕ ЛЕДЕНУ РЕКУ.
ИАКО УМОРАН, ОН
НЕ ЛЕГНЕ ДА СЕ
ОДМОРИ НА ДРУГОЈ
ОБАЛИ ЈЕР МУ ИНСТИНКТ
КАЖЕ ДА БИ МУ

ТО БИО КРАЈ. ЗАТО ТРЧИ СВЕ ДОК
СЕ НЕ ЗАПРЕЈЕ И ПОТПУНО
ОСУШИ.

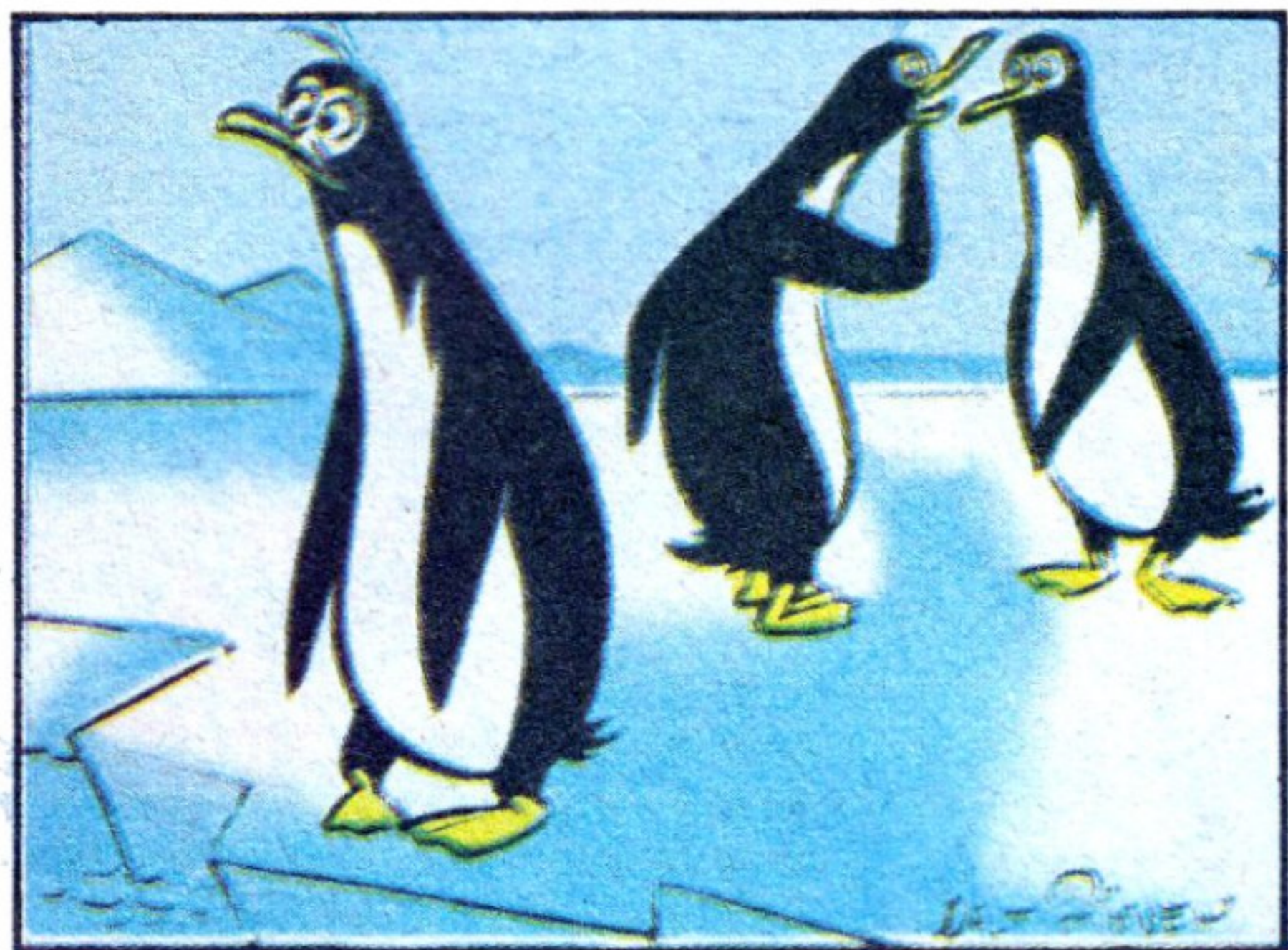
© 1959
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

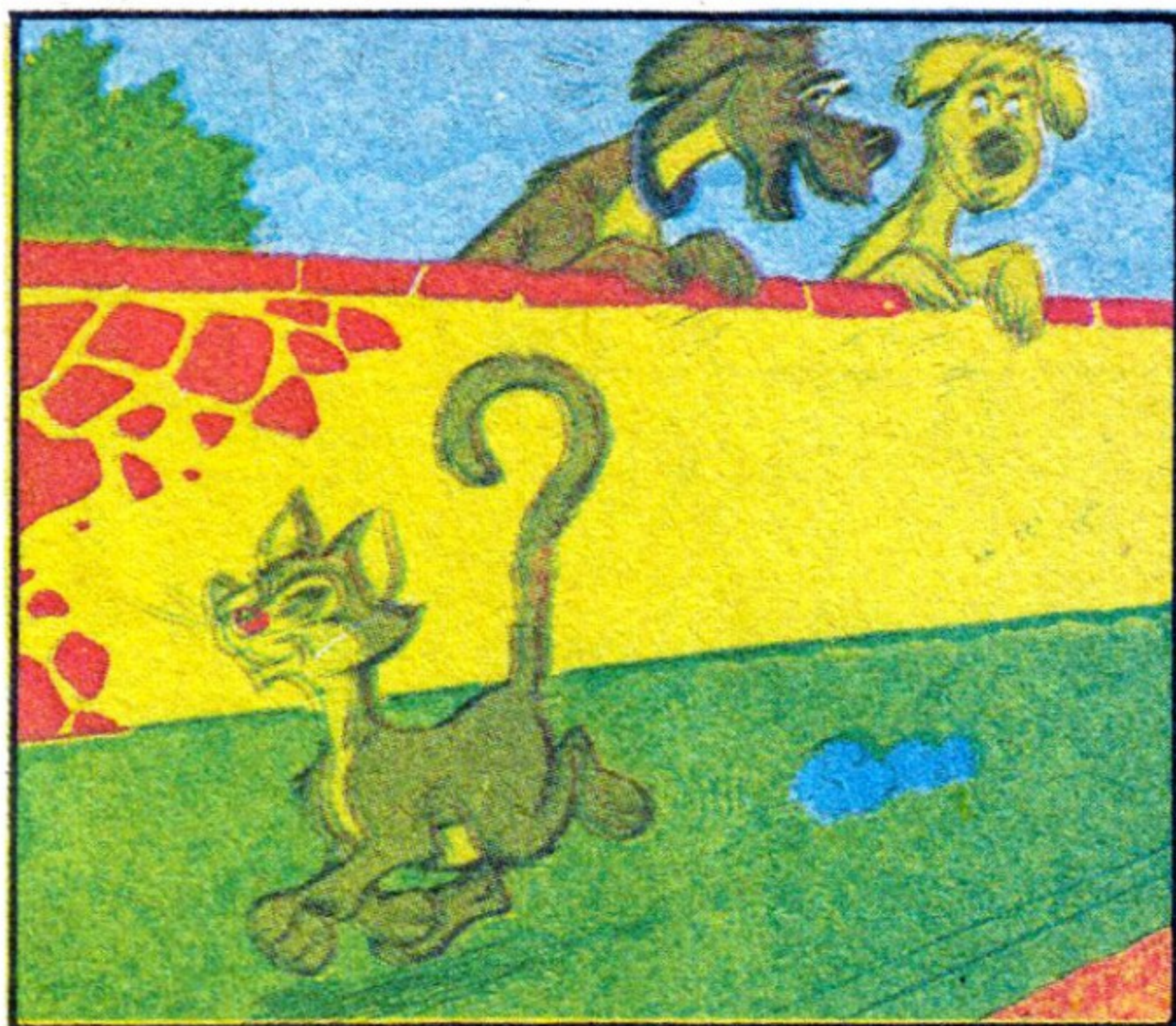
ТЕК ОНАД СЕ
ОДМАРА.

Distributed by King Features Syndicate. 12-28

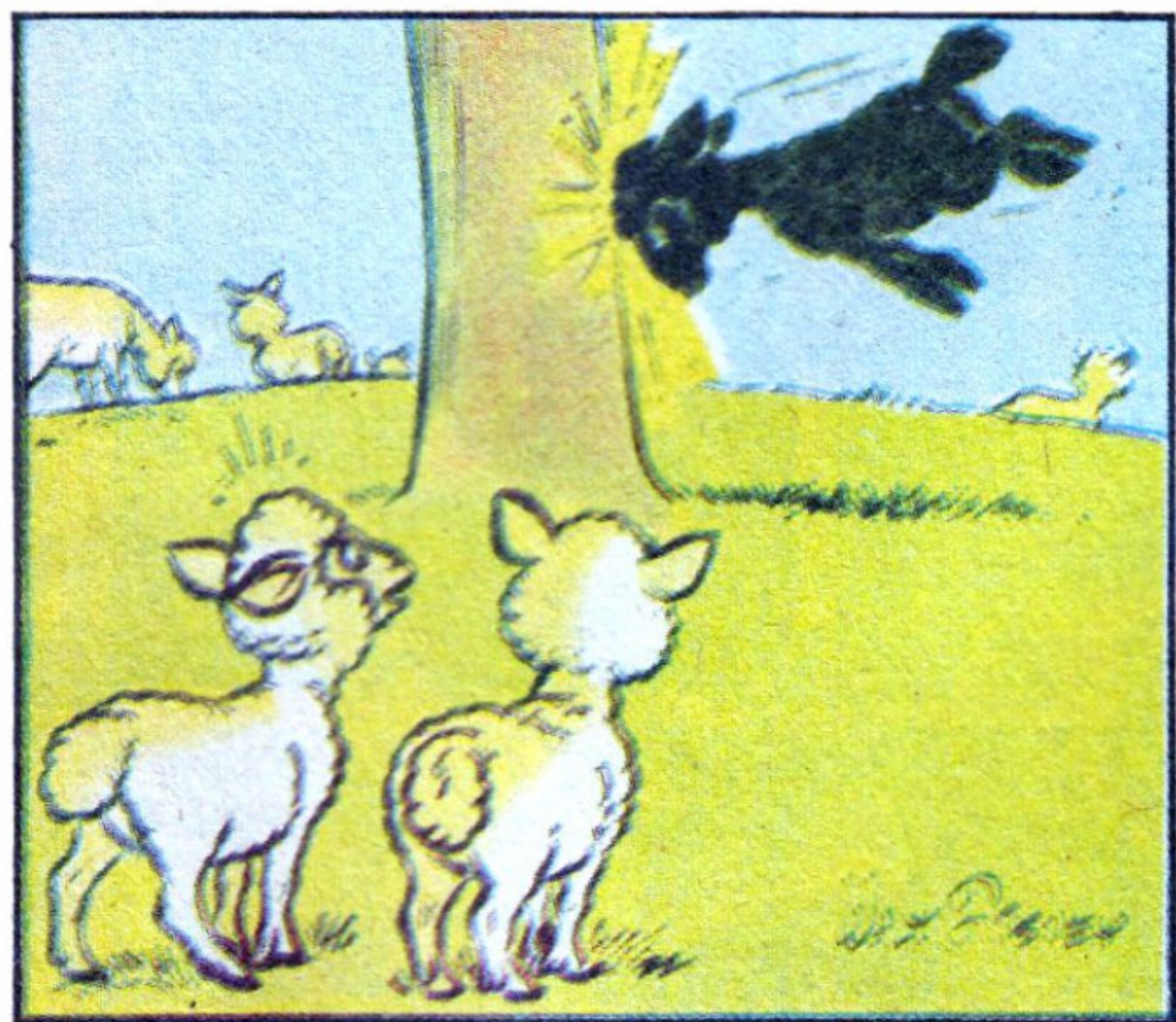
ТУЋИ ХУМОР

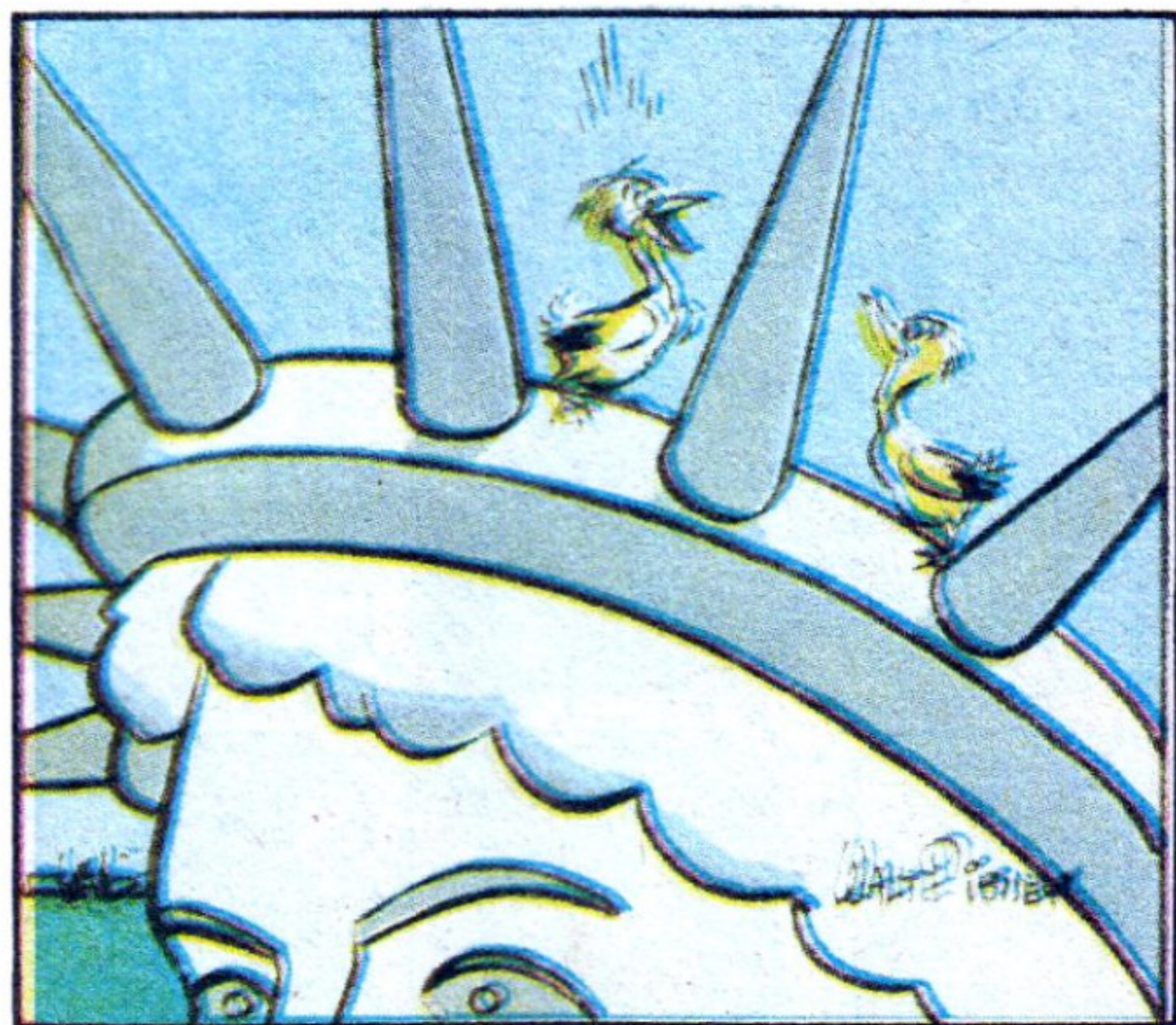
— Докторе, помозите му. Он је немогуће стидаљив...

— Сад ми је јасно због чега је она радозналија од осталих мачака!

— То је једини противник кога је успео да нађе!

— Кад сам овде, осећам се слободна као птица на грани!

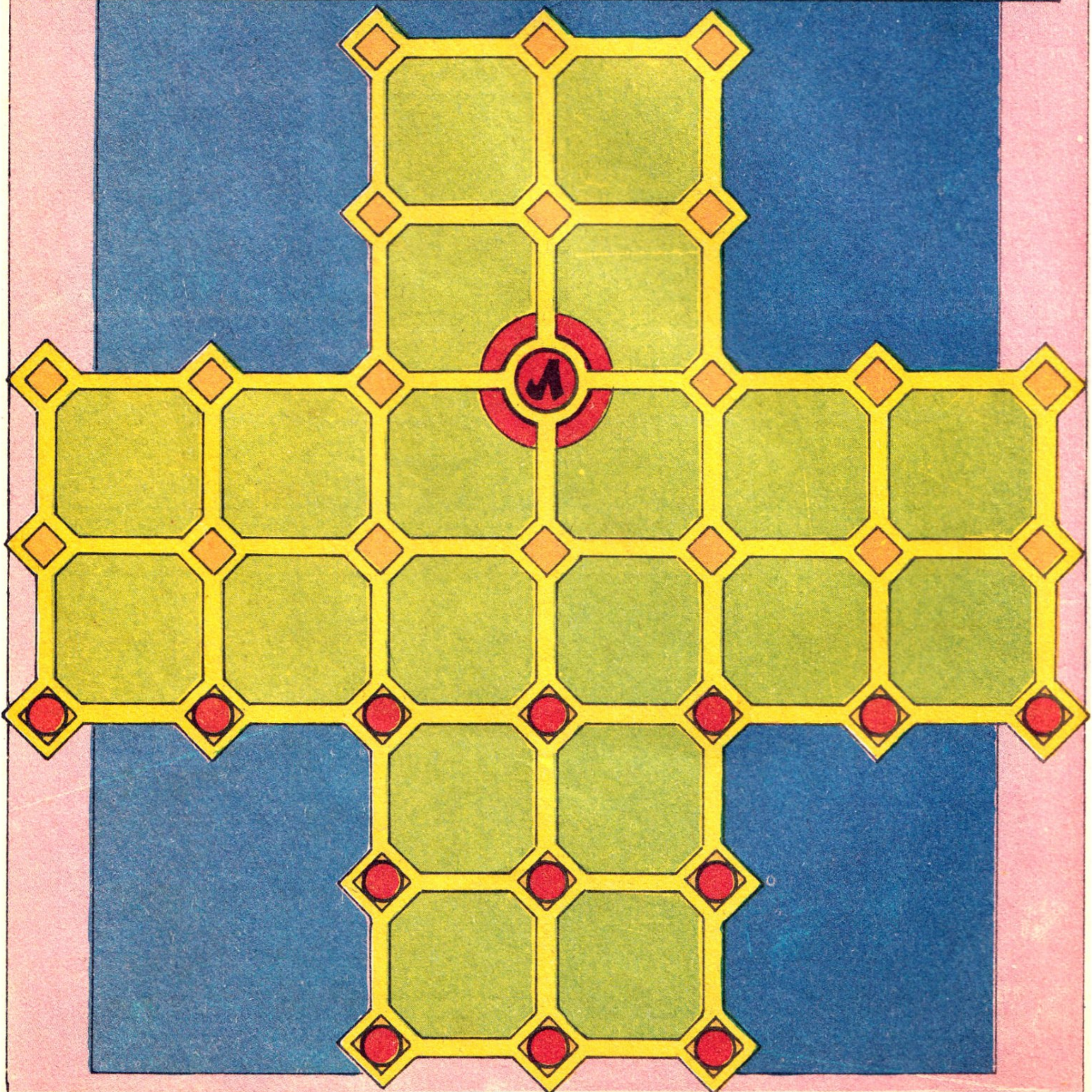
— Надам се да имаш добре кочнице!

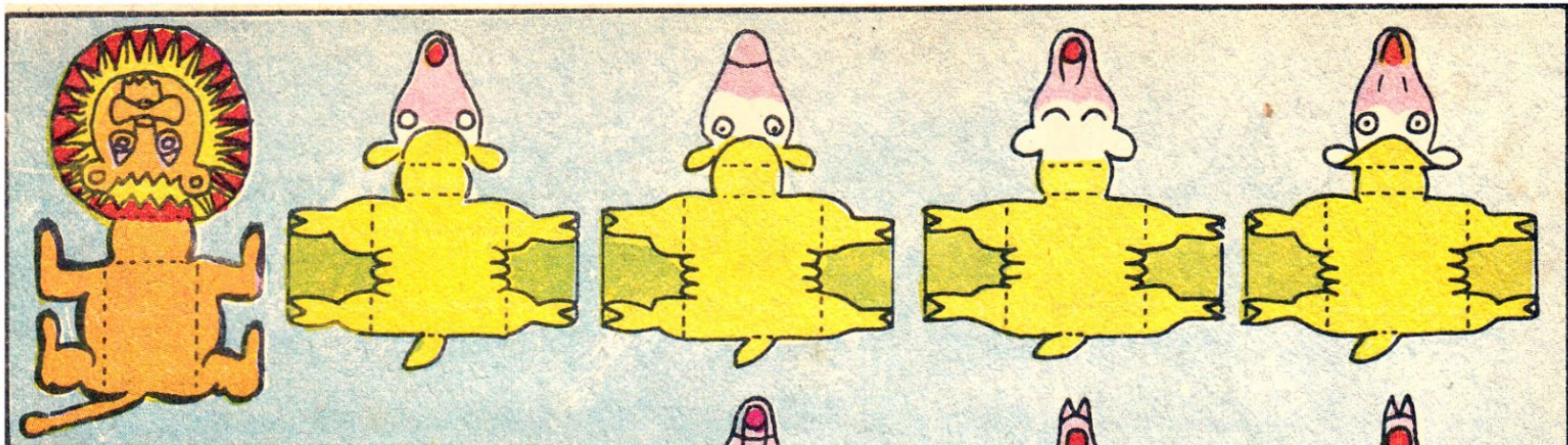

— Веруј ми, ја се у равници никад не осећам сигурном!

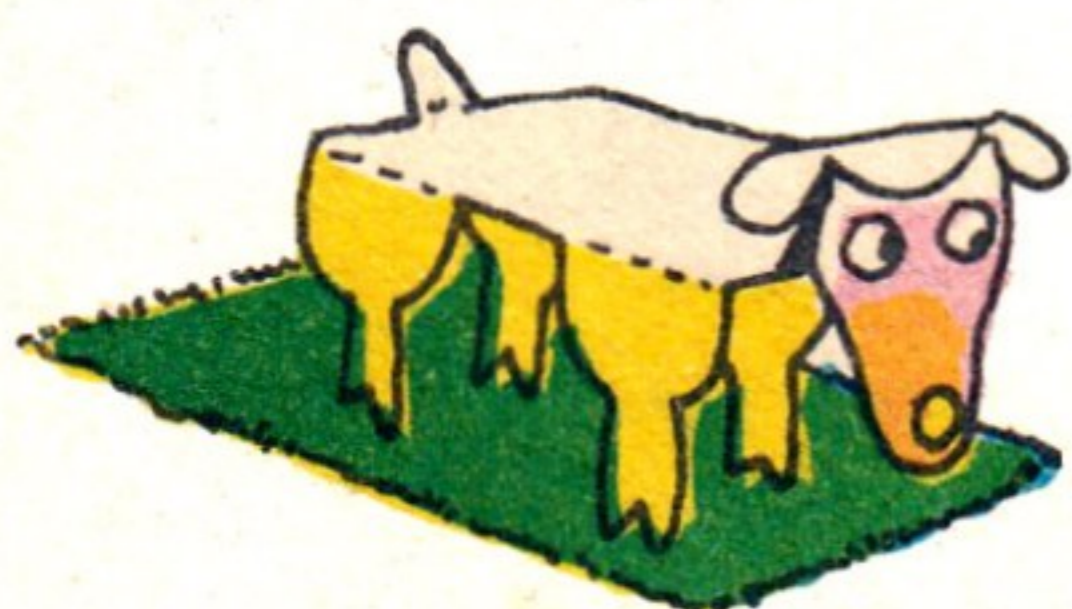
НАУЧИТЕ
НОВУ ИГРУ

ЛАВ И ЗАГАЊЦИ

ПРАВИЛА ИГРЕ

За ову игру, коју играју два играча, потребна је ова табла, лав и 13 јагањаца. Пре почетка игре, пажљиво исеците таблу из нашег листа и залепите је на чвршћи картон да се не би брзо искрзала. Животиње залепите на папир за цртање. Кад се лепак осуши, опсеците лава и јагањце и савијте их по линијама обележеним цртицама.

Бацањем новчића „глава-писмо“ играчи на срећу одлучују ко ће бити лав а ко јагањци.

Лав се ставља на црвени круг означен на табли словом Л, а јагањци на 13 малих црвених кругова. Играчи наизменично овако померају пионе:

- Јагањци се померају за једно поље напред или назад, десно или лево, али не могу да поједу лава.

- Лав, као и у игри „Даме“ може да напредује, да се враћа, да

иде лево и десно за једно или више поља. Он може такође да прогута једно (или више) јагањаца ако иза јагњета има слободно поље тако да лав може да га прескочи, што у игри значи да га је прогутао.

- Јагањци добијају партију ако су успели да лава окруже и спрече му кретање.

- Лав је победио ако је успео да поједе све јагањце.

ПАЗИТЕ! Ова игра није тако лака као што на први поглед то изгледа. Потребно је у сваком случају предвидети последице ко

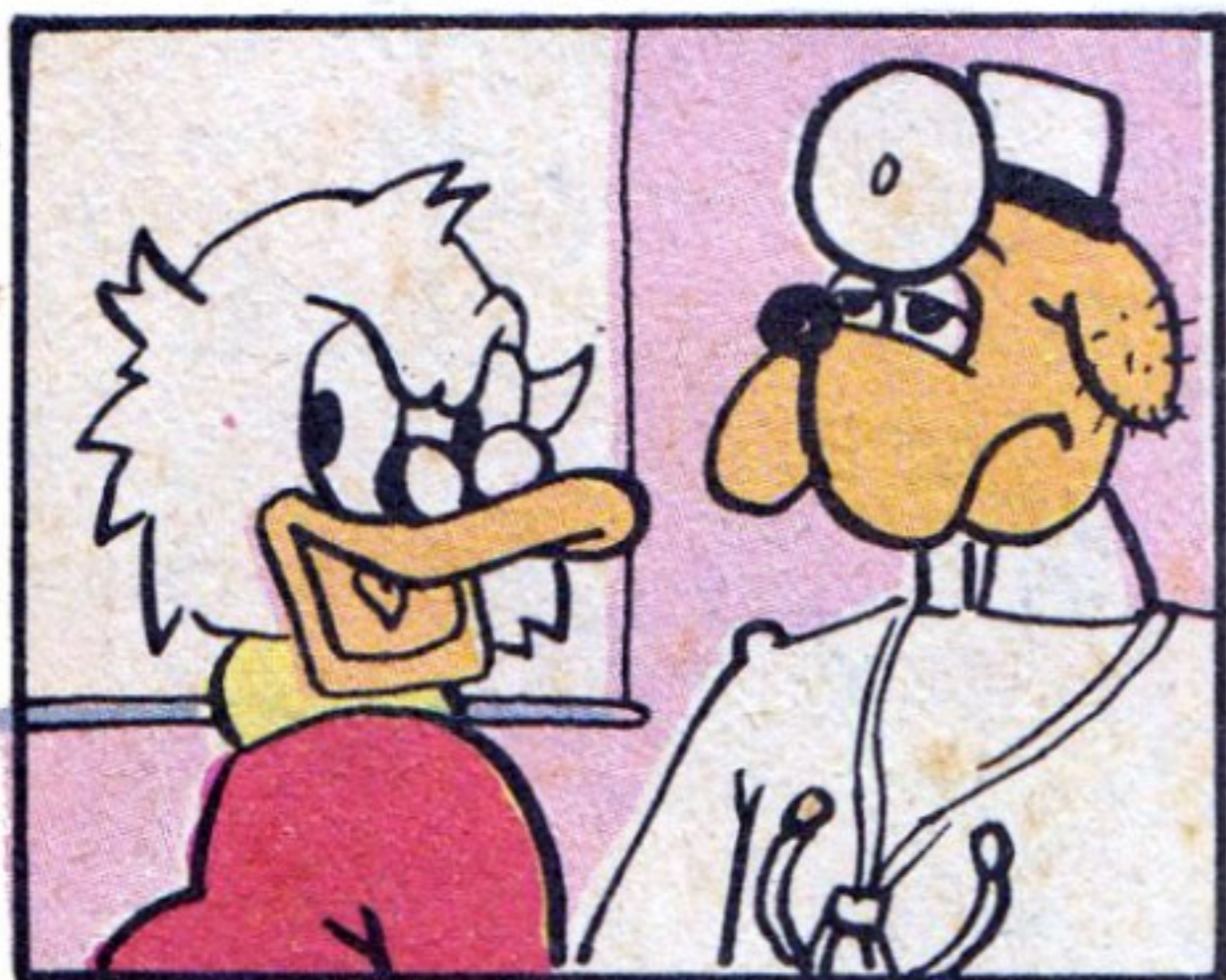
је могу да настану због лошег потеза. Зато играч који има јагањце треба да покатак жртвује које јагње да би у следећим потезима извукао корист.

УПОЛА ЈЕВТИНИЈЕ

Разболео се Баја Паћак, познаша шврцица, и позвао лекара. Пошшо ја је дељално прећедоо доктор иоче да врши ипавом и изјави:

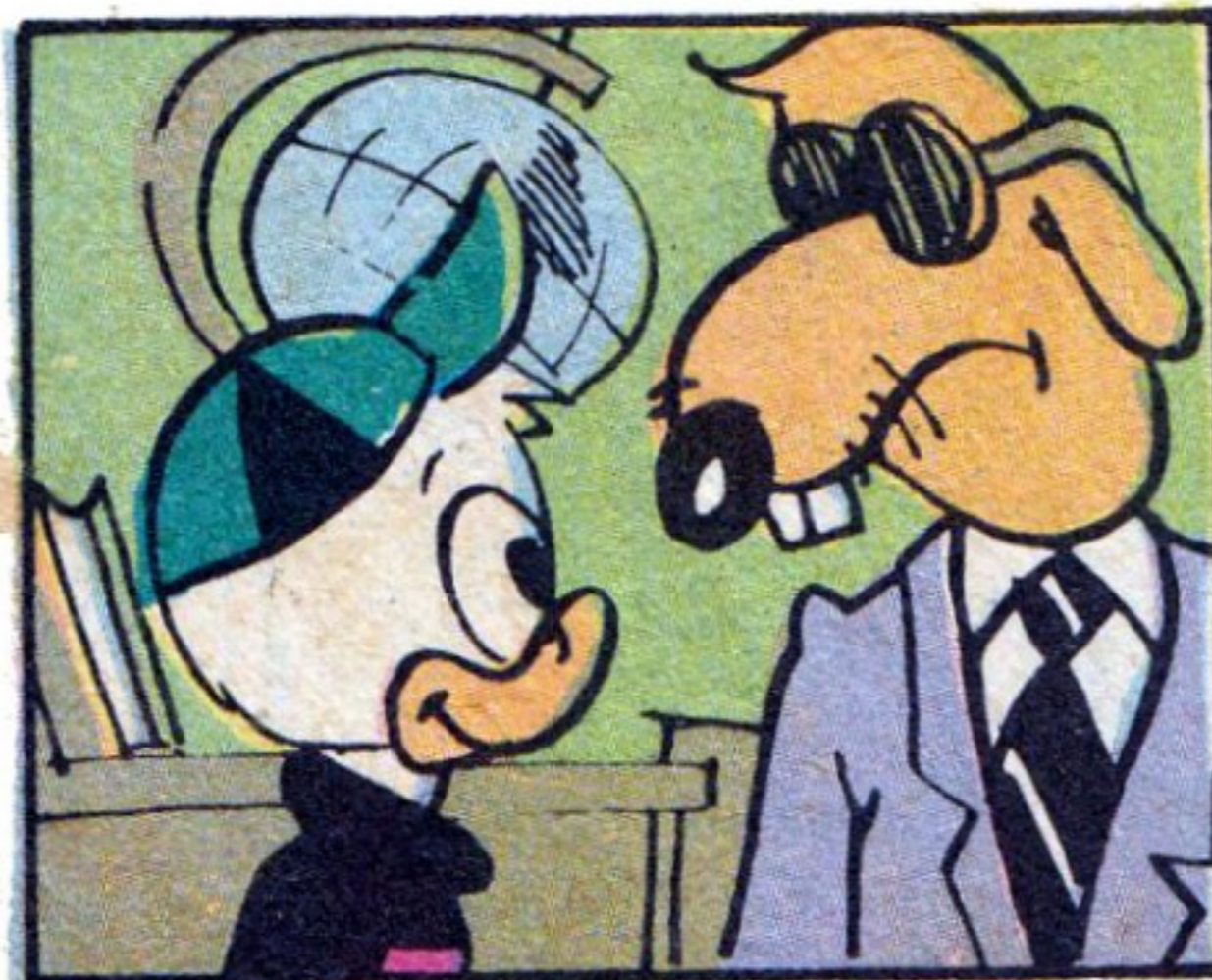

— Заиста не знам јосн' Баја, шма вам је!

— Ако вам ја будем рекао шма ми је хоћеће ли ми визишу најпашиши упола јевтиније? — уишша ја Баја.

САВРЕМЕНО ДЕТЕ

Учишељ каже ђацима:
Данашња шема пласи:
„Шма бих радио да сам директор некој великој предузећа?“

Сви ђаци ирионули на загдаћак само Раја мирно седи:

— Шма чекаш, Рајо? — иишша ја учишељ.

— Да ми даће секретарицу, друже учишељу.

ГУСКЕ БИ ГА РАЗУМЕЛЕ

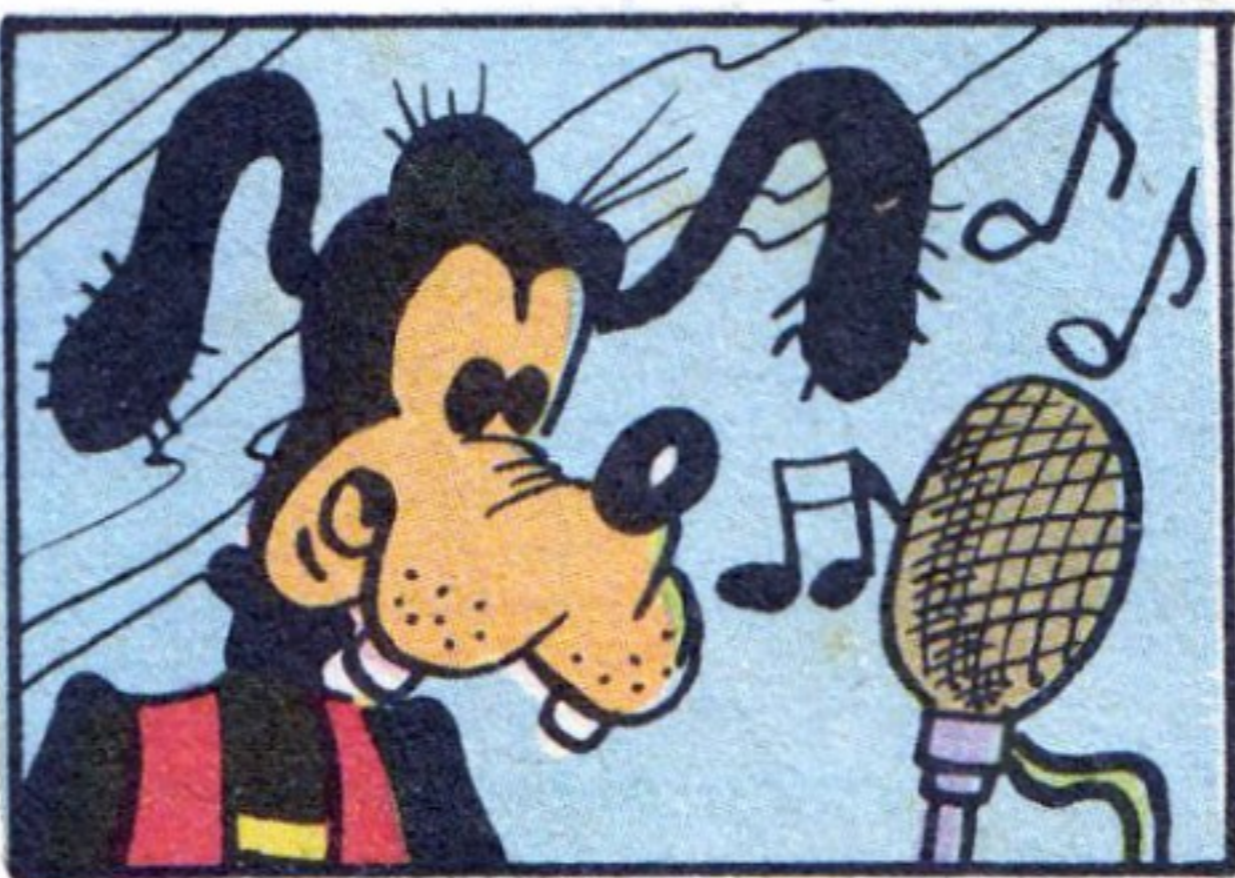
Влаји ирича друј у школи:
— Знаш да сам недавно добио малој брашма!

— Дивно! А како се зове?

— Ко би ја знао, нишша ја не разумем кад јовори!..

ДОБИЈЕНА ОПКЛАДА

Шилга убеђен да је добар каншаушор иослао једном слав

ном импресарију мајнешофонску шраку са својим иоследњим иесмама и уз њу ирофрашни шекси:

— Кладим се у 100.000 динара да ви нећеће саслушати ову шраку до краја!”

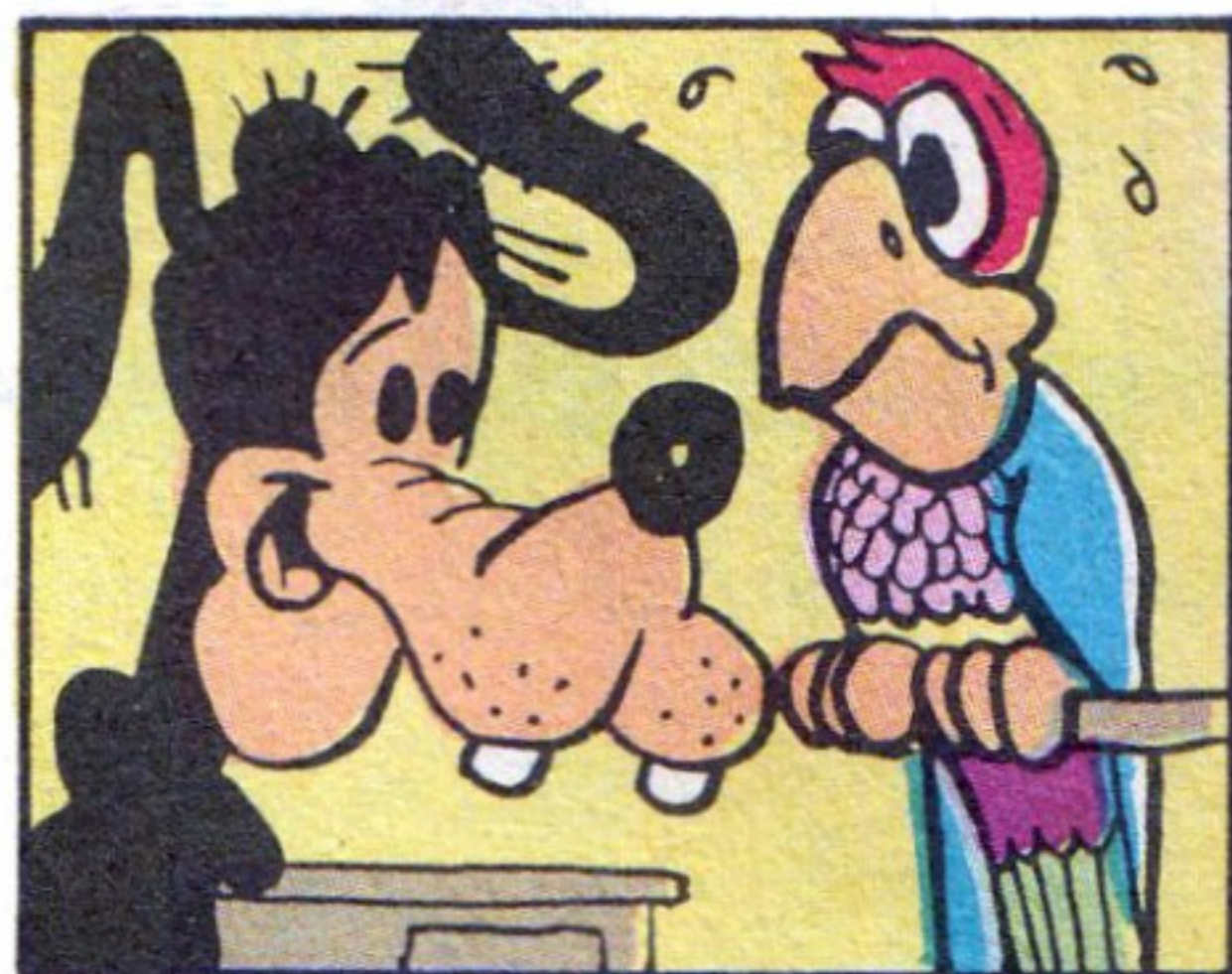
Неколико дана касније Шилга је иошшом иримио чек на 100.000 динара иошписан импресаријевом руком!

ШТО МУ НИЈЕ РЕКАО

Један иријашељ морнар до-нео Шилги иајајаја који јовори. А заштим оиеш оишшао на море. Када се иосле иешнаесћ дана врашшо, сврашшо је код Шилге. Кад је вугео да иајајаја нема, веома се зачудио и уишша иде је ишшица.

— Појео сам је!

— Шма? — зачуди се морнар. — Појео си иајајаја који јовори чешири језика!

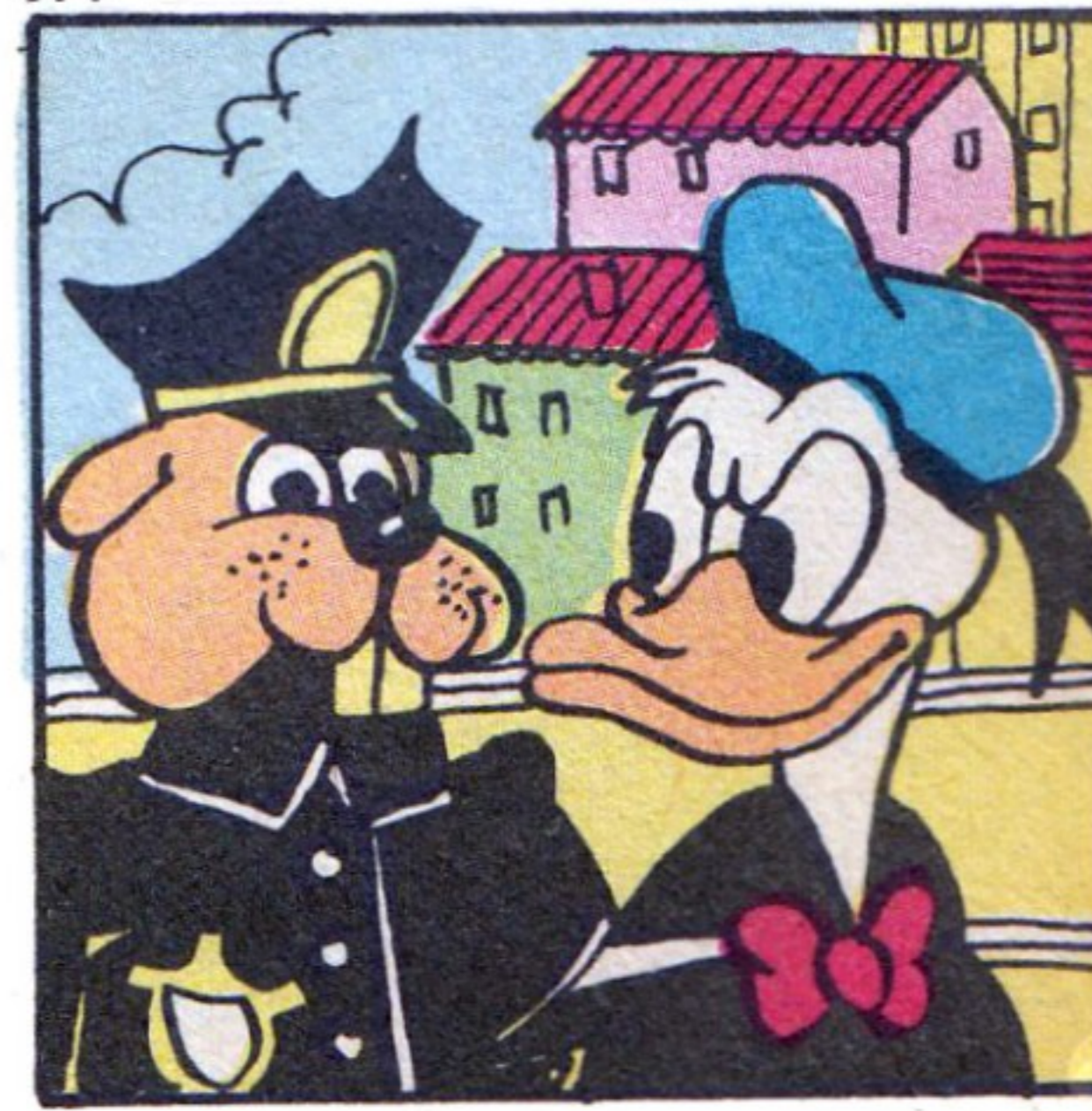

— Е, баш је ирави идишш!
— Љушну се Шилга. Шма ми шма није рекао!

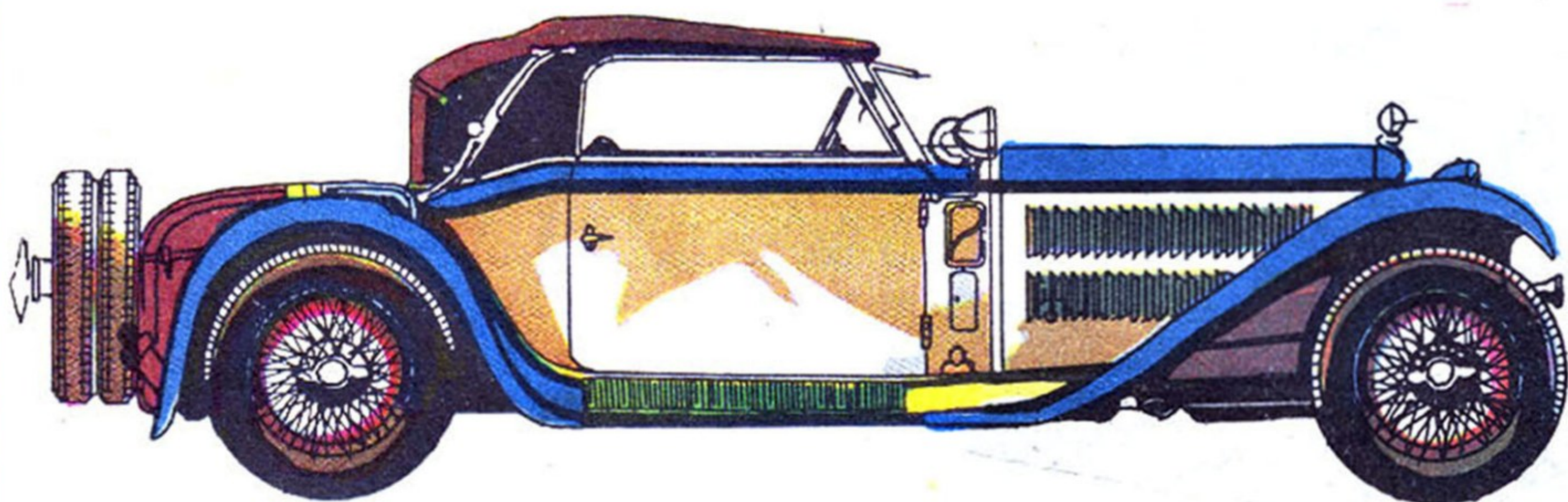
ЦИЉ ИМ ЈЕ ИСТИ

Сударила се на иешачком ирелазу два аушомобила. Чим је сшишла саобраћајна иолицја, један од саобраћајаца иоче да исшшшује ирисушне иролазнике како се судар дојодио...

— Ја мислим — иоче да објашњава Паја Паћак који се ишу зашекао — да су обојица јурили исшој иешака!

САЛОН СТАРИХ АУТОМОБИЛА

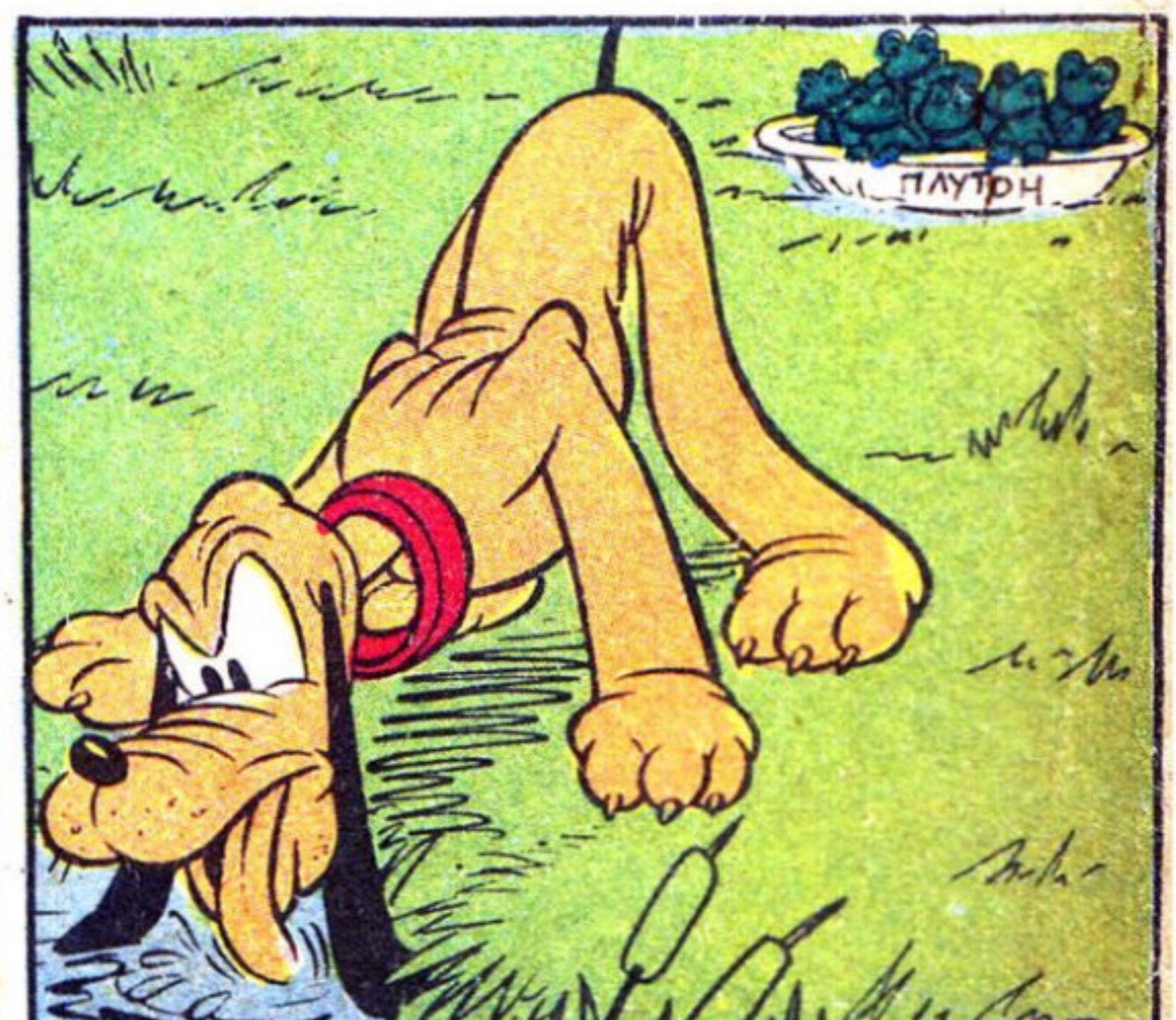
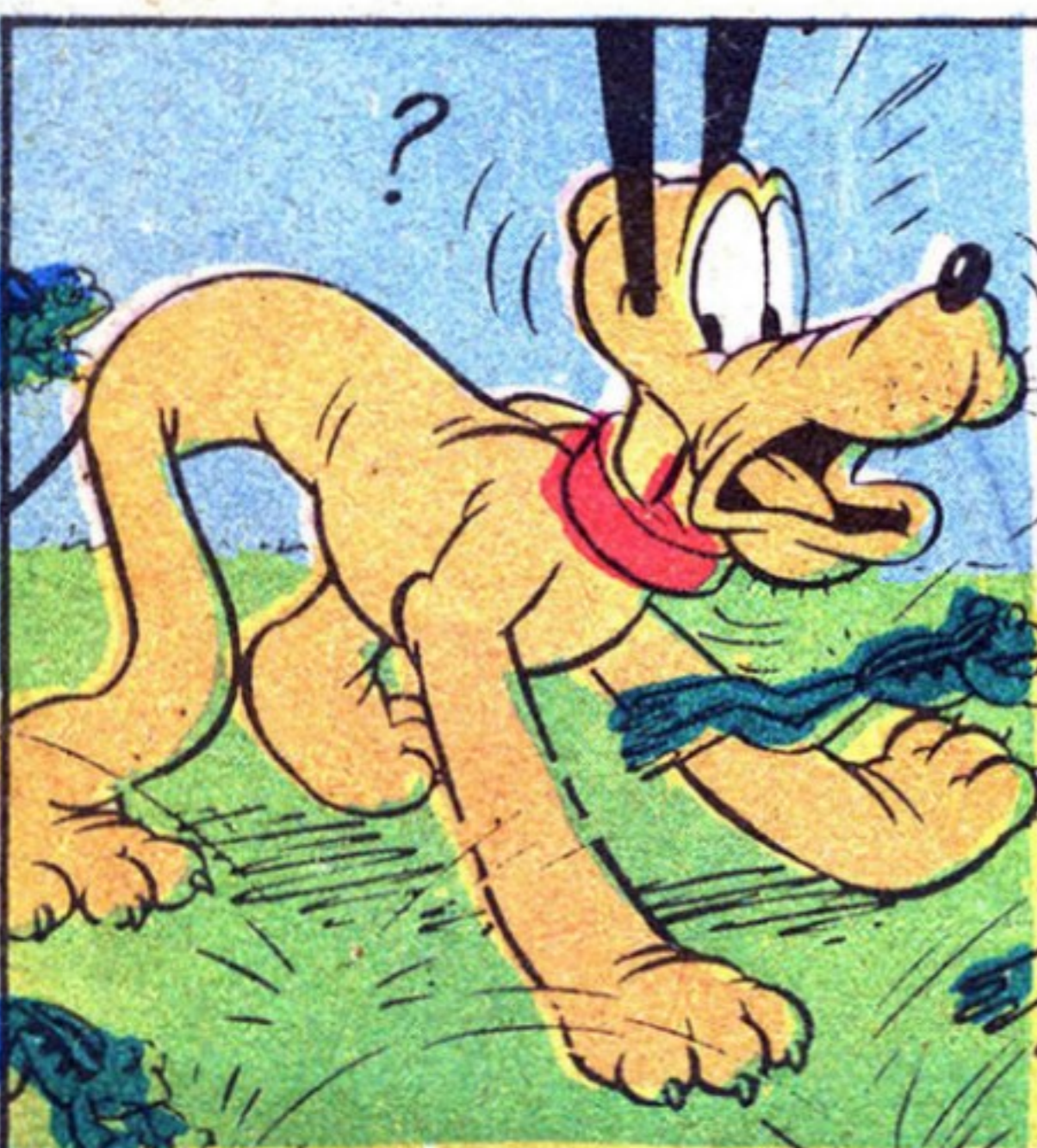
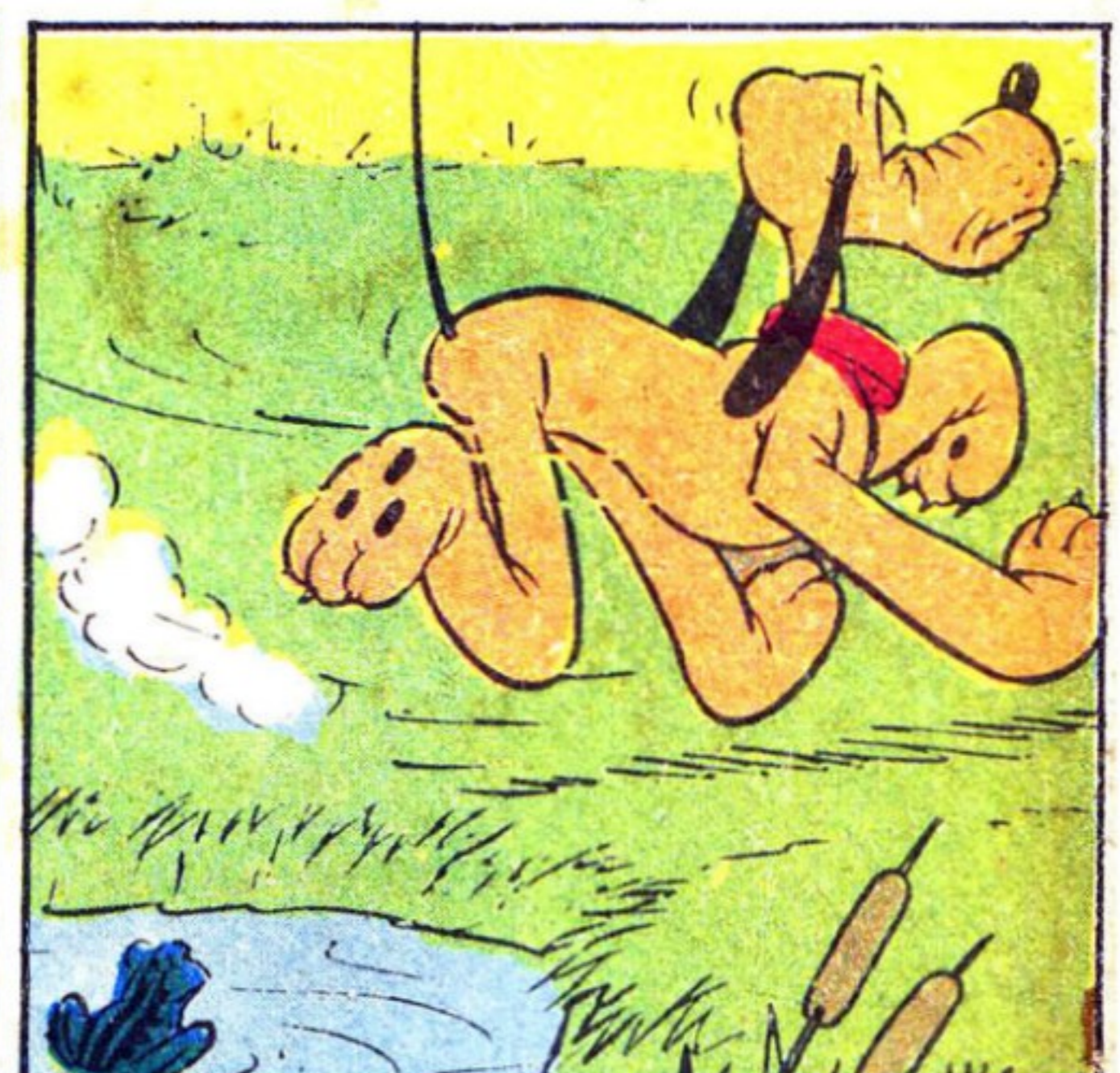
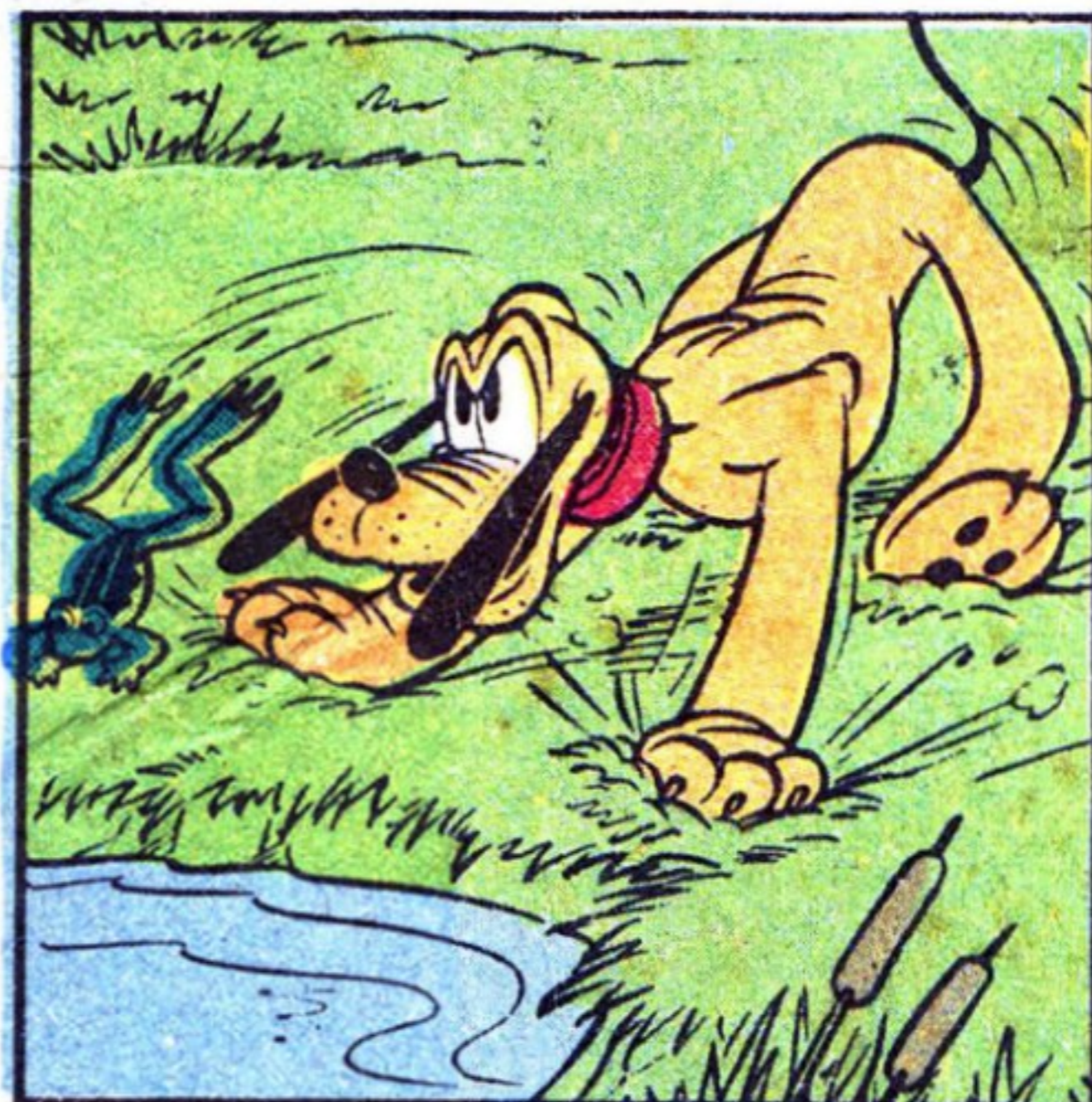
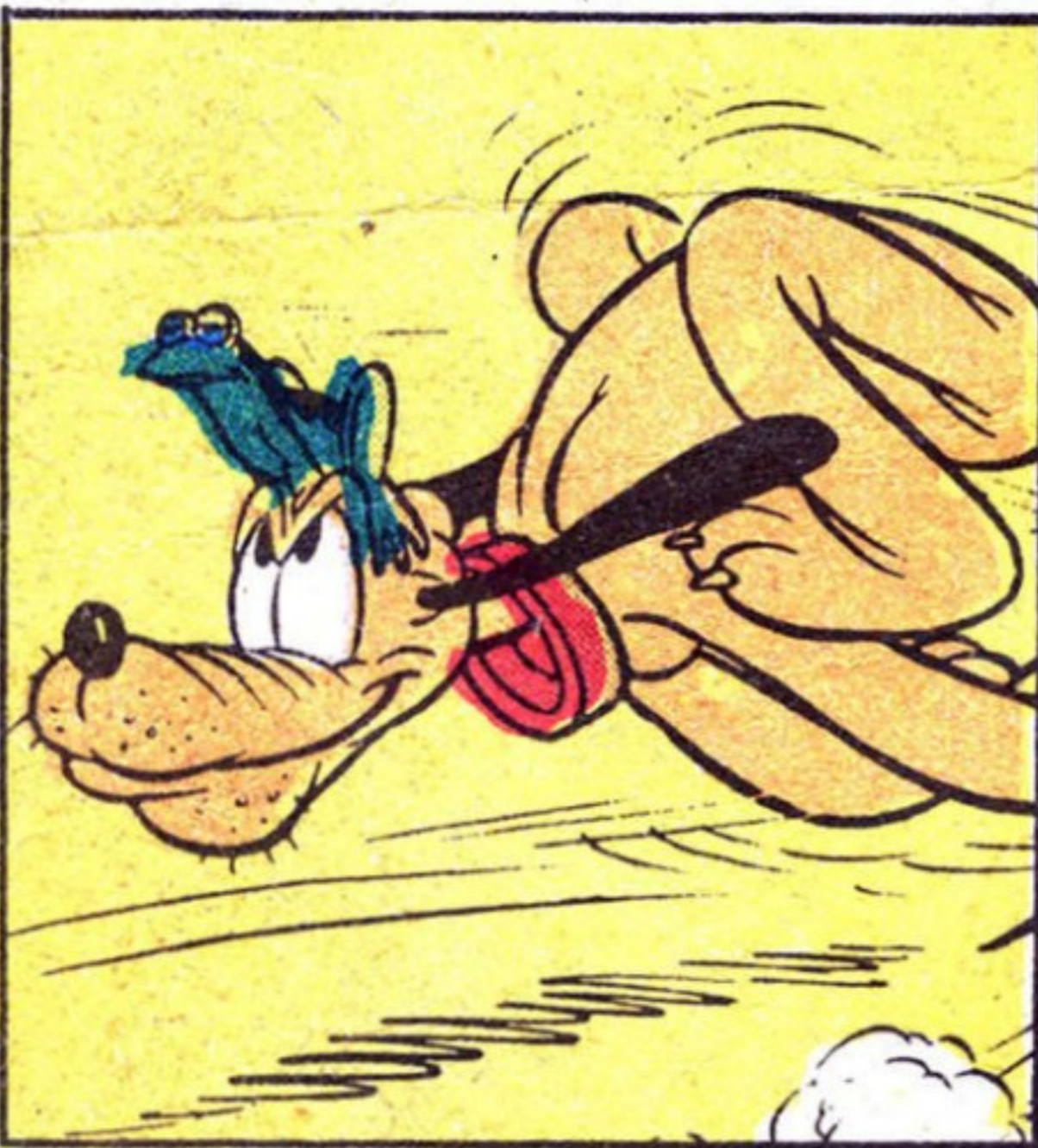
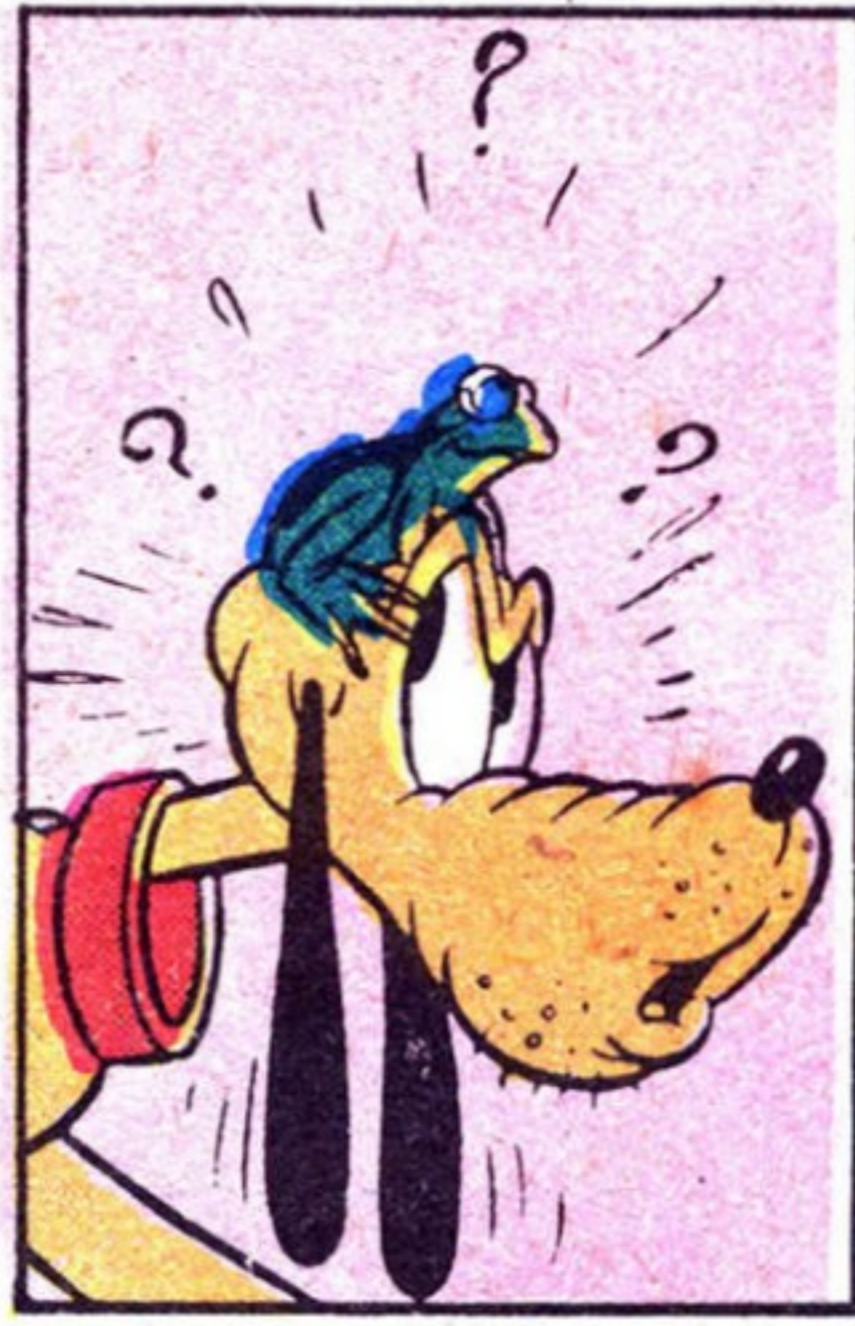
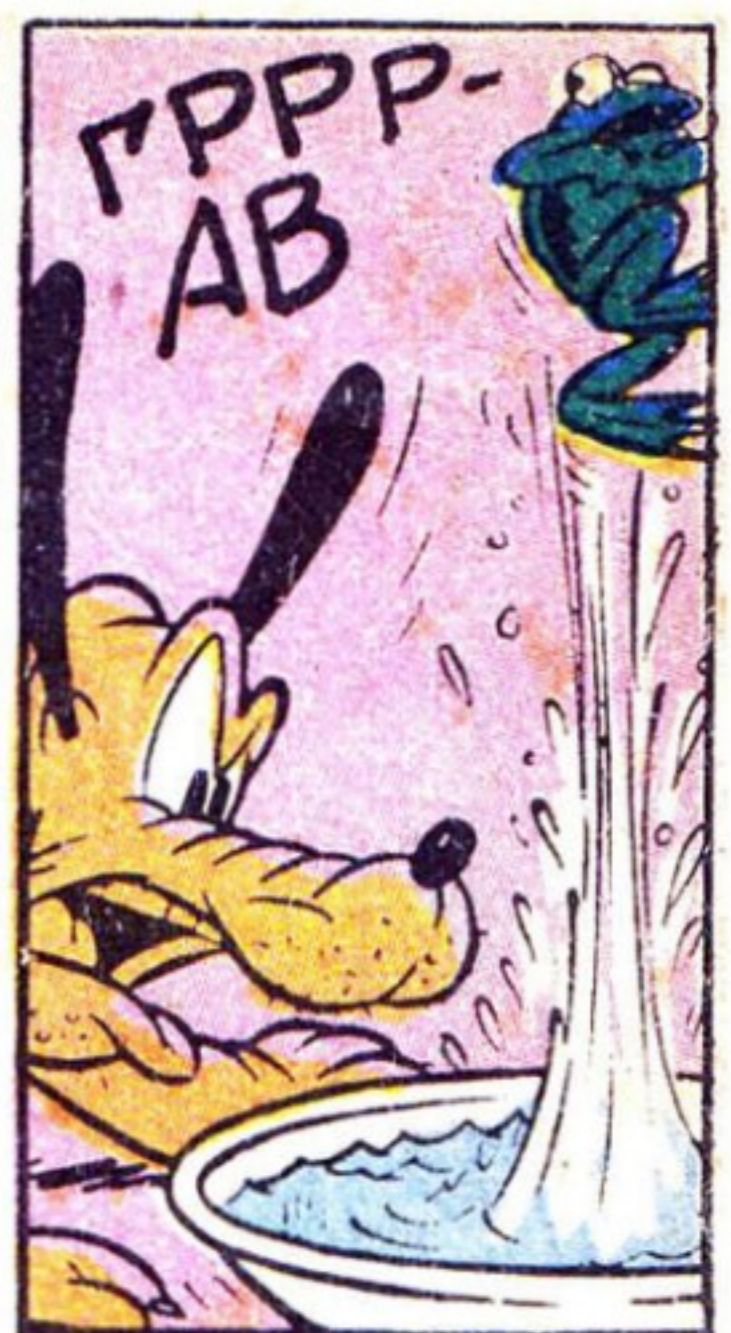
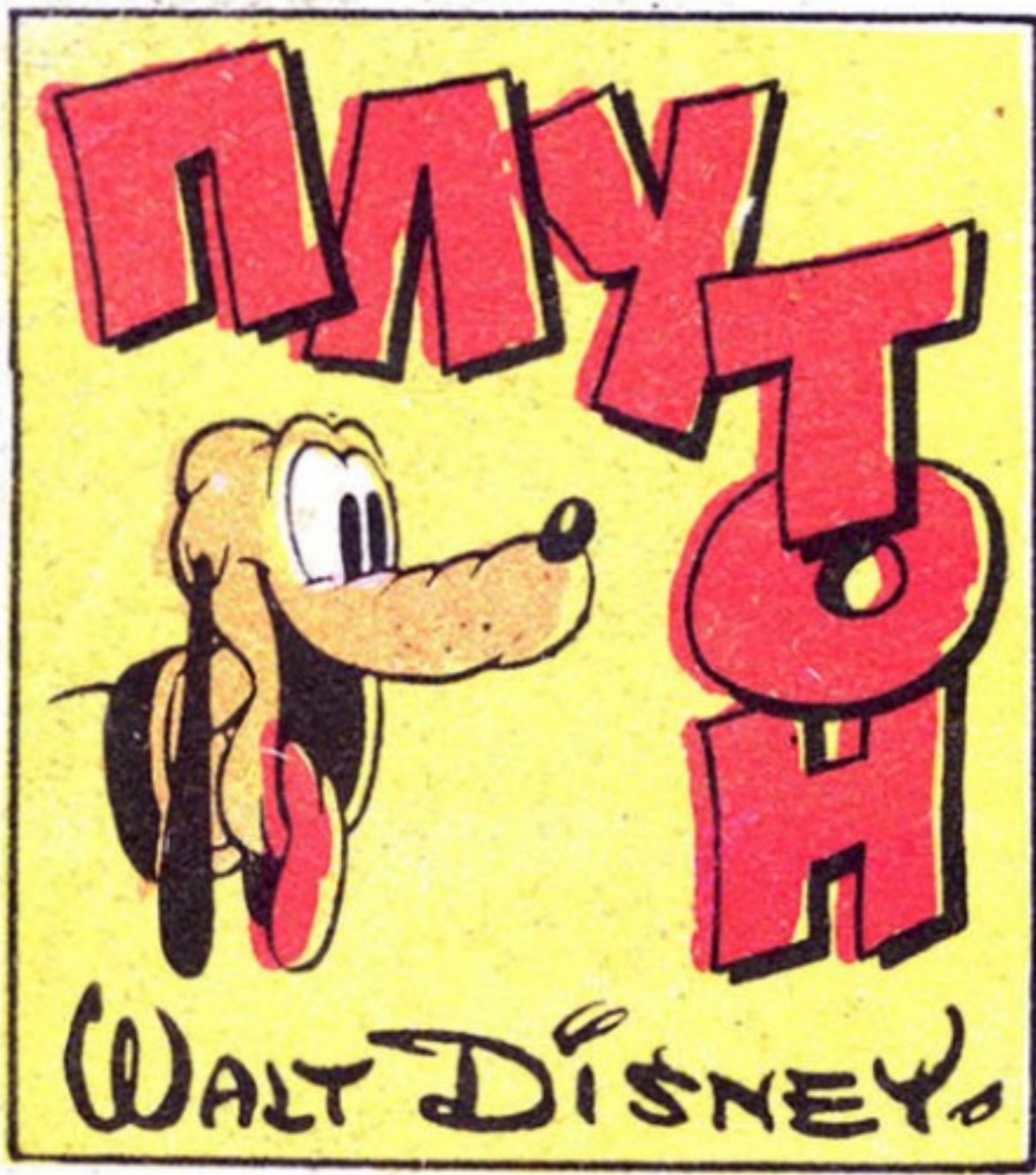
АУСТРО – ДАЈМЛЕР 1931

Фабрика аутомобила Аустро-Дајмлер основана је у Бечу пре првог светског рата. Године 1914. компанија је позвала Фердинанда Поршеа, чувеног инжењера да за њу конструише спортски аутомобил.

Резултат ове сарадње био је аутомобил „принц Хенри“ који се кретао брзином од око 140 km/h. Ово возило послужило је компанији као узор за конструирање квалитетних аутомобила.

Тако је 1931. године произведен „аустро-дајмлер“ са осам цилиндара, 4600 cm³ и максималном брзином од 130 km/h.

Било је то веома скупо возило па је у време економске кризе престало да се производи.

WWW.STRIPZONA.COM

